

అంతము

— త్రుగు భోషిత

அன்னு - ஒரு நோக்கு

-காரிகாலன்-

இரஞ்சன பதிப்பகம்,
கொழும்பு

அண்ணு — ஒரு நோக்கு

ஆசிரியர் : கரிகாலன்

முதலாம் பதிப்பு : செப்டம்பர் 1969

படிகள் : 5000

விலை : ரூபா 2-50

ஆச்சப் பதிப்பு : இங்கனு அச்சகம்,
98, விவேகானந்தர் மேடு,
கொழும்பு - 13 (இலங்கை),
தொலைபேசி: 32221

பதிப்புரை

அன்னை ஒரு யுகத்தின் தலைவன். தாழ்ந்த தமிழினத் தைத் தட்டியெழுப்பத் தோன்றிய தவப்புதல்வன்.

அன்னை பிறந்தகத்தின் மட்டுமல்ல கடல்கடந்த நாடு களிலும் தண்ணிகரற்ற செல்வாக்குடன் விளங்கிய ஒரே தலைவன். அன்னைவுக்கு முன்னரும் இத்தகையேரு தலைவன் தமிழினத்தில் தோன்றியதில்லை. அன்னைவுக்குப் பின்னரும் தோன்றப் போவதில்லை.

அன்னை மிக எளிமையான குடும்பத்தில் தோன்றிய வர். உலகத் தமிழனின் ஒப்பற்ற தலைவனாக எழுந்து நின்ற போதும் அவர் மிக மிக எளிமையானவராகவே - அவர் மொழியில் ‘சாமானியராகவே’—வாழ்ந்தார். இந்த உண்மைகளை இந்தாலில் ஓரளவு தரிசிக்கலாம்.

அன்னை அமரரான மறுநாள் கரிகாலன் அவர்கள் ‘தினகரன்’ தினசரியில் ‘அன்னைதுரை என்பதோர் சகாப்தம்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். அக் கட்டுரையை விரிவுபடுத்தித் தருமாறு நாம் வேண்டியதின் விளைவே இந்தால்.

கரிகாலன் அவர்கள் தமிழ் உலகிற்குப் புதியவர் அல்லர். ஈழத் தமிழகத்தின் பட்டி தொட்டிகள் எல்லாம் இவர் குரல் ஒரு காலத்தில் ஓலித்தது. மாணவ சமூகத்தின் இலட்சியப் பேச்சாளராக மீளங்கியவர். எழுத்துத் துறையிலும் பல பரிசோதனைகளை நடாத்தியவர். அரசியல் கருத்து களுக்கு இலக்கிய வடிவங் கொடுத்துத் தளக்கென்ற தனியான வாசகர் கூட்டத்தையும் சம்பாதித்துக் கொண்டவர்.

பள்ளிப் பருவம் தொட்டே அரசியலில் பங்கு கொண்டு பணியாற்றிய கரிகாலன் அவர்கள், ஒரு இலண்டன் பல கலைக்கழக பீ. ஏ. பட்டதாரி.

1961-ம் ஆண்டு அறப்போரைத் தொடர்ந்து ஆறு மாத காலம் அரசாங்கத்தின் விருந்தாளியாக இருந்தவர். இன்று அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்தும் அரசியலில் இருந்தும் நெடுந் தூரம் ஒதுங்கி வாழ்கின்றார். இந்நால் தமிழ் மக்களின் சிந் தனைய் போக்கை மாற்றியமைக்கச் சிறிதளவாவது வழி சமைக்கும் என்று நம்புகின்றோம்

பதிப்பகத்தார்.

இராஞ்சனு பதிப்பகம்,

கொழும்பு,

25-9-'69.

புவர் நோக்கில்

தமிழினத்தினது மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்ட பெரியார் சார்பு பெற்றுத் தமிழினத்தினது தனித்தகையை உலக முழுவதுமறிந்து பாராட்டும்படி பறப்பிய சிறப்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தந்தை காஞ்சி திரு. அண்ணூதுரைக்கு உரியதென்பது உலகமறியும்.

அறிஞர் திரு. அண்ணூலீன் அறிவு, நிலைவு, சொல், செயல் அனைத்தும் நாளெல்லாம் தமிழினத்தின் அரசியல், பொருட்டுறை, இனக்கட்டு விடுதலையும் முன்னேற்றமும் பற்றியே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன.

தம் பொதுநலக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுத்தாங்குவேண்டும் துணையும், ஆற்றலும், வழியும், திட்டங்களும் அமைத்துக்கொண்டு அயராது உழைத்த பெரியார் அறிஞர் திரு. அண்ணூ.

தமிழ் மரசினரது புதிய எழுச்சிக் காலத்தைத் தொடக்கிவைத்த மன்றந்த திரு. அண்ணூலீன் வாழ்க்கை வரலாறு தமிழர் தந்தலைமுறை தலைமுறையாகப் போற்றத்தக்க அரிய வைப்பாகும்.

அது கருதி, அறிஞர் அண்ணூலீன் வாழ்க்கை வரலாறு முழுதினையும் ஒருவாறு கருக்கித் தொகுத்து ‘அண்ணூ - ஒரு நோக்கு’ என்ற பெயரால் ஒரு சிறு உரைநூல் ஆக்கியுளார் அன்பர் திரு. கரிகாலன்.

இவர், இச்சிறு நூலில் யாவரும் படித்துணரத் தக்க வாறு நல்ல எளிய வழக்கு நடையிற் சுவை குன்றுமற்குறிப்புகள் பல பொதிந்துகாட்டி எழுதிக்கொண்டு போகின்றார்.

‘அண்ணூ - அறிமுகம்’ என்பது முதல் ‘அமரர் அண்ணூ’ என்பது வரையுமிள்ள பல தலைப்புக்களால் விளங்கும் பல

பாத்திகளாகக் கூறுபட்டுச் சான்றுகளோடு முறையாகத் தொடர்ந்து செல்லும் இக்கட்டுரைக் கோவையைப் படிக் கின்றவர்க்கு, ஆக்கியோர் திரு. அண்ணுவே எவ்வளவு தெளிவாகவும் உண்மையாகவும் நுணுக்கமாகவும் கண்ட நிந்து விளக்கின்றார் என்பதும் இவரது சொல்லன்மையும் வியப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பன.

புறநானாற்றுச் செய்யுட் பகுதிகளும் பாரதிதாசன் பாடற்பகுதிகளும் ஆங்காங்கு பொருத்தமாக அமைந்திருப்பது அறிஞர் திரு. அண்ணுவின் பெரும் புகழை விளக்குதலோடு நூற்குச் சிறப்பளித்தலுமுடையது.

தம் பலவேறு கலைத்திற்கை முதலான திறமையெல்லாவற்றையும் தம் பழம்பெருமைவாய்ந்த தமிழினத்தின் மீட்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் கருவியாக்கிக்கொண்ட திரு. அண்ணு இறைவன் தமிழினத்துக்கு அளித்த நன்கொடையாம்.

அப் பெருந்தகையாரது அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிக் கடல்குழிலங்கைக் காளைத் தமிழரும் தமது வாழ்வைத் தமது இளத்தின் மீட்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் வழங்கல் வேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கத்தை இந்நால் இனிது நிறைவேற்றுமென நினைக்கின்றேன்.

இளந்தமிழர் குழுவில் இந்நாலுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருக்கும்.

இரத்துமலானை,
23-9-1969.

இங்நானம்
புலவர் பாண்டியனுர்

யான் நோக்குங் காலீ. . . .

ஏகலைவன் துரோணரிடம் வில்லித்தை கற்றுந்போல அண்ணேவிடம் சொல்லித்தை பயின்றவன் நான். எனின், இந்நால் நான் ஆசானுக்குக் காணிக்கையாகத் தரும் கட்டை விரலா? அல்லது, 'இவன் யார் என்குவையாயின்...' எனப் புறநானாற்றின் பாங்கில் தமிழர் காவியத்தலைவன் அண்ணேவை அடையாளம் காட்டும் சுட்டுவிரலா?

தமிழ்க்கரும் நல்லுலகின் வாழ்வுத்துறை அனைத்தும் தனியொரு மனிதனுக் அண்ணை ஏற்படுத்திய தாக்கமும் செலுத்திய செல்வாக்கும் இருபதாம் நூற்றுண்டின் தமிழி னத்து வரலாற்றுச் சுவடிகளில் காலத்தால் சாகாத ஆழ மான சுவடுகளைப் பதித்துள்ளன. இதனை வருங்கால வரலாறு கூறும்வரை வழக்கம் போல நாம் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. எம்மைச் சுற்றிலும் ஒருமுறை பார்வையைச் செலுத்தினாலே புரிந்துகொள்ள முடியும். கண்ணேடியின்றிப் பார்ப்பதே ஆழகு. அங்ஙனம் பார்த்ததில் பூத்ததே இந்நால்.

அண்ணை முதலமைச்சரான பின், அதிகாரச்செல்வப் பெருக்கின்போது அண்ணரைச் சுற்றி வளைத்துக்கொண்ட புதிய உறவினரில் ஒருவனால்லன் நான். அண்ணர் வெறும் 'ஆண்டி'களின் தலைவனுக் கிருந்தபோதே ஈரக்கப்பட்ட வள்; நெடுநாள் உறவினன்—அண்ணைவுக்கு, தி. மு. க வுக்கல்ல.

இவ்வாஸ்டு அண்ணை நோயுற்ற சேதி கேட்டு இங்கு ஆயிரமாயிரம் உள்ளங்கள் நலிவுற்றிருந்தன. அவற்றுள் எனதும் ஒன்று. பெப்ரவரி மாதம் 2-ம் தேதி இரவு அண்ணரின் உடல்நிலைப்பற்றிய செய்தியறிக்கையைக் கேட்டுக் கொண்டே கண்ணயர்ந்தவன், 3-ம் தேதி காலீ 4 மணிக்கு வேளையோடு எழுந்து அன்றைய தினசரியைப் பிரீத்த போது அண்ணை நெடும்பயணம் போய்விட்ட சேதியை

கண்டேன். எதிரேயிருந்த தமிழ்க் கடவுள் குமரவேலை நோக்கி என் கைகள் குவிந்தன. என் உணர்ச்சிக் கொதிப் பிலே எழுந்திட்ட கொப்புளங்கள் எந்தனையோ. “விதியே! விதியே! தமிழ்ச் சாதியை என் செய்க்கருதி இருக்கின்றுயடா? ”

காலவறுமையினால் இம் முயற்சியை முழுமைப்படுத்த முடியவில்லை. நேரநெருக்கடிகளின் தாக்கத்தால் விளைந்த தமும்புகளும் தொய்வுகளும் ஆங்காங்கு கண்களை உறுத்துகின்றன.

தமிழ் மக்களின் நிலையை என்னை ஒசைப்படாமலே அழுகின்ற ஊமை உள்ளங்கள் சில உள். அவற்றின் விம்மல் கள் விளம்பரமாவதில்லை. அவற்றுள் ஒன்று ஊன்று கோலாக, இல்லை உயிராக, துணை நிற்க உருவானதே இந்நால். அண்ணவின் பிறந்தநாளையொட்டி இந்நால் வெளி வர வேண்டுமெனப் பெரிதும் முயன்ற இவ்வன்பர், தம் பெயருக்கும் தாழிட்டுக் கொண்டனர். இவர் வாழ்க! இந்நாலே வெளிக்கொணர விஷமுந்து பல்லாற்றுனும் தூண்டு கோலாகி நின்ற கெழுத்தை நண்பர் திரு. சழவேந்தன் என் நினைவுக்குரியர்.

இந்நாலுக்கு மனமுவந்து மதிப்புரை வழங்கிய தமிழ் வேள் புலவர் கருணாலயபாண்டியனுர் அவர்கள் என் நன்றிக்குரியர்.

வர்த்தக வரள்முறைகளை மேவி இந்நாலே உற்சாகத் துடன் அச்சிட்டுத்திய இரஞ்ச ஏனு அச்சகத்தினருக்கும், குறிப்பாக திரு ஆ. நடராசா அவர்களுக்கும் நன்றியுடையேன்.

தமிழ் மக்களிடையே புதிய சிந்தனைமொட்டுக்கள் முகைவிரிக்கட்டும்.

கொழும்பு,

25 செப்டம்பர், 1969.

அன்பன்,

காரிகாலன்.

உள்ளறை

அண்ணே—அறிமுகம்	1
அரசியற் பள்ளியில் அண்ணே	4
தி. மு. க. வில் அண்ணே	13
பேச்சாளர் அண்ணே	31
எழுத்தாளர் அண்ணே	41
கலைத்துறையில் அண்ணே	52
தமிழ் எழுச்சியில் அண்ணே	62
ஆங்கிலத்தில் அண்ணே	70
சிந்தனைச் சிற்பி அண்ணே	79
சமய நெறியில் அண்ணே	84
ஒப்புரவாளர் அண்ணே	95
தென்னாட்டின் குரல் அண்ணே	104
கழுத் தமிழர் கண்ட அண்ணே	112
முதலமைச்சர் அண்ணே	120
அமரர் அண்ணே	132

இற்றைக்குப் பத்
தாண்டுகளுக்கு முன்
அமரத்துவம் பெற்ற
தமிழ்த் தலைவன் வன்
னியசிங்கம் நினை
வுக்கு.....

“நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்

 கோடை நீடிய பைதறு காலை
 இருந்ல நெளிய விண்டி
 உருமூரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே”

— புறங்காநாறு

அண்ணை-அறிமுகம்

எடுப்பான தோற்றமல்ல — சாதாரண தோற்றம் கூட அல்ல — எவரும் எடுத்தெறிந்து விடும் குள்ளச்சருவம், காவியப் புலவனின் கற்பணிக்கு ஒட்டாத ஒழுங்கற்ற பல் வரிசை, அதிலே நிரந்தரமாகப்படிந்துவிட்ட வெற்றிலை வடுக்கள், சவரம்செய்து கொள்ளாத முகம், சீப்புப் படியாத கலைந்த கேசம், அவசரத்தில் அணியப் பெற்ற அலங்கோல உடை — இவற்றே நமக்கு அறிமுகமான மனிதர்தான் அண்ணை. அன்னூர் தம்மை மட்டும் அறிமுகப்படுத்தினாரில்லை. குறவொன்றின் கருப்பொருளையும் துல்லியமாகத் துணியத் தந்தனர்.

‘‘உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்
 உருள்பெருந்தேர்க்கு
 அச்சாணி அன்னூர் உடைத்து’’

பொது வாழ்வு அரசியலே அன்னை தோற்றிய காலகட்டம் சமூக அரசியல் வாழ்விலே அழர்வ சக்திகள் பல ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த நாட்கள். ஆன் வலியும் அணிவலியும் அந்தஸ்து வளியும் மிக்கோரே தமிழகத்தின் சமூக அரசியல் வாழ்வில் தலையெடுத்திருந்த காலம். பிறப்பாலுயர்ந்த பேரரசுக்கள் தமிழகத்தின் வாழ்வத்துறையனைத்தும் வக்கரித்துக் கொண்டிருந்த நாட்கள். பெரும் புள்ளிகளின் ஆதிக்கம் வலுத்திருந்த துறைகளிற்குள் சாமானியரான அன்னைவும் ‘துள்ளடை உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு’ நுழைந்தார். மேல் மட்டத்தினரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் சாதாரண குடிமகன் சமூக அரசியல் சங்கதிகளில் பங்கேற்க முடியவில்லை. தமிழ் மொழி தலையெடுக்க முடியவில்லை: சமூக அரசியல் விடயங்களை ஆய்வதற்குத் தமிழ் மொழிக்குத் தகுதியும் வாய்ப்பும் தரப்படவில்லை. இலக்கிய அரங்குகளை வட மொழி விரவிய ‘பிராமணை தமிழ்’ ஆட்சி கொண்டிருந்தது. ‘அத்திம் பேரும்’ ‘அம்மாமியும்’ ஏடுகளிலும் நல்ல வீடுகளிலும் ஏறி இறங்கினர். வடமொழிச் செல்வாக்குப் படர்ந்த மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்றவை ஏனைய தமிழ் இலக்கியங்களை மேவி மிளிர்ந்திருந்தன. தமிழ் வாழ்வின் தனித்தன்மை அடையாளம் காண முடியாதவாறு அருகிவிடுமோ என்ற அச்சம் இயல்பாகவே எழக் கூடிய நிலை இருந்தது.

வேற்றுச் செல்வாக்கின் ஆதிக்கத்தைப் பெயர்த்தெறிந்து தமிழ் வாழ்வின் தனித்தன்மையை நிறுவவேண் திய கடமை, பிராமணிய வர்ணாச்சிரம தர்மத்தின் பயங்கர வடுக்களைப் போக்கி சமத்துவ சமுதாயம். அமைக்க வேண்டிய கடமை, மேட்டுக் குடியினரின் பீடியிலே மட்டும் இயங்குகிற தமிழகத்தின் சமூக, அரசியல் பொருளியல் வாழ்விலே பாமரக் குடிமகளையும் பங்காளியாக்க வேண்டிய கடமை, இன்னேரன்ன கடமைகளை ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அன்னைவைக் காத்திருந்தது. இப்பாரிய பொறுப்புக்களை எதிர்கொண்டு கையேற்கத் தன் பயணத்தைத் தொடங்கிய அன்னைவோ, பரிதாபம், ஓர் பராரி, அன்னைரிடமிருந்ததோ எனிலை. அன்னைரின் கையுறையுள்ளிருந்த மூலதனமோ வெறுமை.

வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்.

முழுப் பெயர்: காஞ்சிபுரம் நடராஜன் அண்ணுதுரை.

தோற்றும்: 15-9-1909.

கல்வி: தொடக்கம் — காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் தொடக்கப் பள்ளி. உயர்கல்வி-சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி.

பட்டம்: எம். ஏ; பாடங்கள்: அரசியல், வரலாறு பொருளியல்.

தொடக்கத்

தொழில்: எழுது விளைஞர், காஞ்சி நகராட்சி மன்றம். ஆசிரியர், காஞ்சி தனியார் பள்ளி. ஆசிரியர், சென்னை கோவிந்தப்ப நாயகன் பள்ளி.

பொழுது

போக்கு: நூல்கள் படித்தல் (சென்னை பண்டிட ஆனந்தம் நூலகம், பல்கலைக்கழக நூலகம், மாநகராட்சி மன்ற நூலகம், சென்னை கண்ணி மாரா நூலகம்.)

பொதுவாழ்வு: தி. மு. க. தலைவர், ஏட்டாசிரியர், எழுத்தாளர் (கதாசிரியர், நாடகாசிரியர், கட்டுரையாசிரியர், திரைப்பட எழுத்தாளர்), பேச்சாளர். சென்னை சட்ட மன்ற உறுப்பினர் (1957 - 1962), இந்திய மாநிலங்களைவு உறுப்பினர் (1962 - 1967), தமிழ் நாடு முதலமைச்சர் (1967 - 1969)

சிறை வாழ்வு: 7 தடவைகள் (இந்தி எதிர்ப்புப் போர் 4, நூல்கள் எழுதியமை, முழுமூன்று போராட்டம், விலைவாசி உயர்வு எதிர்ப்புப் போராட்டம்)

வெளிநாட்டுச்

செலவு: இரு முறை - அமெரிக்காவுக்கு (1968 முறைத்தியில் யேல் பல்கலைக்கழகத்தின் அழைப்பின் பேரில் சப் பட்டம் [Chubb Fellowship] ஏற்படுத்தகாக; 1968 பிற்பகுதியில் நோய்க்கு சிகிச்சை பெறுத்தகாக.)

“இறைந்த நற் றமிழர் தம்மை
இனைத்த சீர் இராம சாமி
அறைந்த நல் வழியே..... ..”

—புட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்

அரசியற் பள்ளியில் அண்ணு

அண்ணு அரசியல் அரிச்சவடி கற்றுக் கொண்டது ரோட்டுப் பெரியார் ச. வே. ரா. விள் பள்ளியிலே. தமது பொது வாழ்வுத் திட்டத்தின் பரப்பு எது வரப்பு எது என நிர்ணயித்துக் கொள்ளும் பருவத்திலே அண்ணு பெரியாரின் தெளிவற்ற தத்துவப் பிரவாகத்தின் செல்வாக்கிலே தெப்பமாக நன்றாக போயிருந்தார். குருகுலவாசத்தின் கண்டிப்பு, கட்டுப்பாடு, தண்டிப்பு இத்தியாதிலில்லசனங்களுடன் அமைந்த பெரியாரின் அரசியற் பள்ளியில், வேறு சாமான்யர்களாக இருந்திருப்பின் ஒன்று பெரியாரது கண்டிப்பின் கட்டுக்கடங்கி அண்ணுரின் கண்முடி அரசியலில் மூழ்கியிருப்பர்; அல்லது பெரியாருடன் பினங்கி மூன்றாம் நாளே பெரியாரின் பாதையினின்றும் விலகி வெளியேறி யிருப்பர். பெரியாரின் அரசியல் தடுமாற்றங்கள், தீவிர வாதம் இவற்றுடன் தம்மை இரண்டறக் கலக்கவொட்டாது தம் தனித்தன்மையையும் பேணி, பெரியாரிடத்துக்

காணக்கிடந்த நளமைகளையும் பேணி, தமக்கெனத் தனி அரசியல் உணர்வுகளை உருவாக்கிக் கொண்டவர் அன்னை ஆவார். சுருங்கக் கூறின், அன்னூர் தம் ஆரம்ப அரசியற் பள்ளியில் நடந்த பரிட்சையில் தேர்ச்சியுற்றார்.

கருத்துக்கள் மட்டுமல்ல; அவற்றை நிலைநிறுத்துவதற் கான கருவிகளும் புனிதமானவையாக இருக்க வேண்டு மென்பது அன்னைவின் கொள்கை. கருத்துக்களை நிலைநாட்டு வதற்காக எத்தகைய கருவிகளையும் பாவிக்கலாம் என்பது பெரியாரின் வாதம். இராமாயணத்தின் பாத்திரப்படைப் புக்களின் தெய்வீக அமைப்பில் அன்னை நம்பிக்கையற்ற வர். பிள்ளையார் உருவ வழிபாட்டில் அவர் உற்சாகம் கண்டதில்லை. திராவிடப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரம் கிடைத்து விட்டது என்பதை அவர் ஒப்ப வில்லை. எனினும், இராமர் பட ஏரிப்பு, பிள்ளையார் சிலை உடைப்பு, ஆகஸ்ட், 15ம் தேதி-துக்கதினம் அனுட்டிப்பு போன்ற பெரியாரின் கிளர்ச்சிகளில் அன்னை மகிழ்ச்சி கண்டதில்லை. அவற்றில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள மறுத்தார் என்பது மட்டும் மகிழ்ச்சுரியதல்ல; அவற்றை வெளிப்படையாகவே எதிர்த்தார்—அதுவும், பெரியாரின் கோபாக்கினி எத்துணை கொழுந்து விட்டெரியும் என்பதைத் தெரிந்தும் எதிர்த்தார் என்பதே அன்னைவின் சிறுமை கண்டு பொங்கும் பண்ணைச் சித்தரிப்பதாகும்.

வென்தாடி வேந்தரென்றும், தென்னுட்டு கார்ஸ் மார்க்ஸ் என்றும் தன்மானத் தந்தை என்றும் விதந்தோதப் பெறும் பெரியாரின் அரசியல் வாழ்வு தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் எதுவித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாத வெறும்பாழ் நிலம் தானு? தமிழ் மாநிலத்தில் அனர்த்தங்களை மட்டுமே விளைத்த அர்த்த புஷ்டியற்ற வாழ்வா அது? பெரியாரின் தொடர்பு அன்னைவுக்கு அனுகூலம் தரவில்லையா?

தமது வாழ்வில் சுமார் அறுபதுவருடங்களுக்கு மேலாக சமூக அரசியல் வாழ்வில் செலவிட்டுவிட்ட பெரியார் தனி யொரு மனிதராக தமிழக சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை செப்பேடுகளிலன்றே செதுக்கி வைக்க வேண்டும். வைதீகக் கொடுமைகள் வர்ணங்கிரம தர்மங்கள்,

மத மாச்சரியங்கள், மூட நம்பிக்கைகள் இவற்றின் வேட
 டைக் காடாக இருந்த தமிழகத்திலே, பாமர மக்களிலே,
 புத்துணர்ச்சிக்கும் சிந்தனைப் புரட்சிக்கும் அத்தி
 வாரமிட்டவர் பெரியாரவல்வா? அன்னை நிறுவிய பகுதி
 தறிவுப் பாசறை இந்த அத்திவாரத்தில் அமைக்கப்பட்ட
 தன்றே? பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரம் செவி மாடுக்கப்படும்
 இந்த நாட்களில்லை, வைதீக வெறி வலிமையிக்க சக்தி
 களையெல்லாம் அணிதிரட்டி நின்ற நேரத்தில், தனியொரு
 மனிதனுக அந்த உருக்கு மாளிகையை உடைத்தெறிந்தவர்
 பெரியார். தமிழகத்தில் தலையெடுத்த பிராமணிய ஆதிக
 கத்தின் குரல்வளையை நெரித்து, தாழ்த்தப் பட்ட மக்க
 ஞக்கு வாழ்வு தந்தவர் பெரியார். கேரள மாநிலத்தில்
 வைக்கம் என்றழைத்தில் காங்கிரஸ் தொண்டனுக தீண்
 டாமை எதிர்ப்புப் போர் நடாத்தி அன்னல் காந்தியடி
 களின் வாயிலாகவே ‘வைக்கம் வீரர்’ என்று பாராட்டப்
 பெற்றவர் தன்மானத்தந்தை. பெரியார் நடாத்திய சமுதா
 யப்புரட்சியில் பிறந்த பெருமகனே அன்னை ஆவர். ‘பிரெஞ்
 கப் புரட்சியின் புதல்வள் நெப்போலியன்’, என்பர் வர
 லாற்றுகிரியர். தமிழ் நாட்டை ஆக்கிரமிக்க வந்த இந்தி
 ஆதிக்கத்திற்கு விழுந்த முதல் அடி பெரியாரின் கைப்பட
 வீழ்ந்ததே. சூத்திரனுக்கு சுயமரியாதை உணர்வைத் தரு
 வதற்கென சுயமரியாதை இயக்கத்தை நிறுவிய பெரியார்
 தான் தமிழினத்தின் அறிவை ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட
 மூட நம்பிக்கைகளை மூர்க்கத் தனமாகச் சாடினார். இப்
 பணியில் அவர் மத நிந்தனை செய்யக் கூடிய அளவுக்கு
 தீவிர வாதம் காட்டினார் என்பது உண்மையே. எனினும்,
 பெரியார் இவ்விடயத்தில் நிதானம் காட்டியிருந்தால் பிற்
 போக்கு சக்திகளின் வலியை இவ்வளவு தூரம் அழித்
 திருக்க முடியுமோ என்பது சந்தேகமே. கல்லூரிப் படிப்பு
 அற்ற இந்தக் கர்ம வீரர் இன்னும் தமது தொண்ணாருவது
 வயதிலும், கர்ச்சிக்கும் சிம்மமாக தமிழக அரசியலில்
 உயிரோட்டத்துடன் உலவுவது தமிழ் மக்களின் பாக்கி
 யமே. மூட கொல்லிலும் செயலிலும் அஞ்சாத, துஞ்சாத
 நெஞ்சுரம் மிக்க தலைவர், பெரியாராவர். ஆதித்திராவிடன்
 இன்று சமுதாயத்தில் அனுபவிக்கின்ற அந்தஸ்து, பெரியார்
 பெற்றுத் தந்த அந்தஸ்து. பெரியாரைப் போன்ற

ஒர் தனிப்பெரும் சக்தி ஈழத் தமிழகத்திலும் தோன்றியிருப்பின் இன்று தாழ்த்தப் பட்டதமிழ்மக்கள் தம் உரிமை நிலைநிறுத்தப்பெற்றிருக்கும்.

அண்ணவின் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் பாரம்பரியம் சீர் திருத்தக் கருத்துக்கள், சோஷலிசச் சித்தாந்தம் பொதுவுடமைத் தத்துவங்கள், சமத்துவ சமுதாயச் சாஸ்புக்கள், கலப்பு மனம், சீர்திருத்தத் திருமனம் போன்ற சடங்குகளை மறுக்கும் சாதனைகள் இத்தனைக்கும் உருவும், உணர்வும், தந்தவர் பெரியாரே. இப்பெறற்கரிய பாடங்களையெல்லாம் பெரியாரின் பள்ளியிலேயே அண்ண படித்தார். அவற்றின் பெருமையுணர்ந்து பேணினார்.

அவர் பேண மறுத்த பாடங்களும் இருந்தன. அவையாவை?

அண்ணு முதன்முதலாக அரசியலில் நுழைந்தது நீதிக்கட்சியின் மூலமாகவே. ‘சண்டே ஒப்சேவர்’ பத்திரிகை ஆசிரியரும் அண்ணவின் மதிப்புக்குரிய நன்பருமான திரு. பாலசுப்பிரமணியம் என்பாரின் மூலமாக நீதிக்கட்சியில் நுழைந்த அண்ணவுக்கு இங்குதான் பெரியாரின் அறிமுகம் இடைத்தது. நீதிக்கட்சி அன்றைய இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய இந்திய காங்கிரஸ் இயக்கத்திற்கு எதிர்ப்பான இயக்கமாகையால், அரசியல் குரோதம் காரணமாக, வெள்ளை ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு அவ்வப்போது அனுசரணையாக நடக்கத் தலைப்பட்டது. அச்சமயங்களிலெல்லாம் நீதிக்கட்சியின் தவறைச் சுட்டிக் காட்டியவரும் தட்டிக்கேட்டவரும் நீதிக்கட்சியை இந்தியத் விடுதலை உணர்வுகளுக்கு இணக்கமான இயக்கமாகக் கட்டிக்காக்கத் தலைப்பட்டோரும் அண்ணவே. விடுதலை வேட்கையால் கனன்று கொண்டிருந்த அண்ணவின் உள்ளம் வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் இந்தியமண்ணை அடிமை கொண்டிருப்பதை ஒப்பங்கிலை. அன்றை அண்ணவின் கருத்தோட்டத்தின்படி வடவர் தென்னகத்தாரின் வைரிகளாக, தென்னகத்தின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த நினைப்போராக இருப்பினும், இந்தியமண்ணை ஆக்கிரமித்துவிட்ட ஏகாதிபத்தியவாதி இருதரப்பினரினதும் பொது எதிரி, அவனை

வெளியேற்றிவிட்டு வடவரோடு கொண்ட பின்க்குகளைத் தீர்க்கலாம் என எண்ணினார். மேலும், ஆதிபத்திய உணர்வு எந்த வட்டாரத்திலிருந்து வந்தாலும் அது முறியடிக்கப்பட வேண்டியதே என்னைணினார். ஆனால் தமது காங்கிரஸ் எதிர்ப்பைக் கருவியாகக் கொண்டு ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடம் சலுகைகளைப் பெற விழைந்த நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் பலர் அண்ணாலின் எண்ணங்களில் பங்கு கொள்ள மறுத்தனர். ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அண்ணு துணைபோக மறுத்த நிகழ்ச்சிகளில் சில பின்வருமாறு:

1. காங்கிரஸ் அமைச்சரவை கட்சியின் தீர்மானத்திற்க மைய சென்னை இராச்சியத்தினின்றும் பதனிலில்கியது. நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் பலரின் பதவி அபிலாஷைகளைப் புரிந்து கொண்ட வெள்ளைக்காரக்கவர்னர் நீதிக்கட்சித் தலைவர்களை அமைச்சரவை அமைக்கும்படி வேண்டினர். அமைச்சரவை அமைப்பதற்கு நீதிக்கட்சித் தலைவர்கள் பலரும் ஆதரவு திரட்டி நின்ற நேரத்தில், தனியொரு மனிதராக இந்தத்துரோகத்தை எதிர்த்து, தடுமாற்றமுற்ற பெரியாரையும் மனமாற்றமுறச் செய்து, இத்திட்டத்தை முறியடித்து வெள்ளையரின் முகத்தில் கரி பூசியவர் அண்ணு.
2. இரண்டாவது உலக்யுத்தத்தில் இந்தியா ஈடுபடுத்தப் படுவதை இந்தியக்காங்கிரஸ் எதிர்த்தது. இந்திய மக்களின் உணர்வுகளை மதிக்காத ஏகாதிபத்தியம் தனது எடுப்பிடிகளைக் கொண்டு யுத்தத்திற்கு ஆதரவான பிரச்சாரத்தை மேற் கொண்டது. தமிழ்நாட்டில் செல்வாக்கு மிக்கதும், நீதிக்கட்சியின் பிரச்சார ஏடும் அண்ணவை ஆசிரியராகக் கொண்டதுமான 'விடுதலை' ஏட்டை யுத்தப் பிரச்சாரத்திற்கு உதவுமாறு வெள்ளையர் விடுதலை வேண்டுகோளை அண்ணு புறக்கணித்தார். பின்னர் தமது விருப்பத்திற்கு மாருக நீதிக்கட்சியினர் 'விடுதலை' ஏட்டை வெள்ளையரின் பிரச்சாரப் படைக்கலன் ஆக்க முனைந்தபோது, ஏட்டின் ஆசிரியர் பதவியை தூக்கி வீசிவிட்டு வெளியேறினார்.

3. 1944ம் ஆண்டு நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி மாநாட்டில் ஏகாதிபத்திய எஜமானர்களால் வழங்கப்பட்ட ‘சர்’ ‘இராவ் பகதூர்’ ‘இராவ் சாகிப்’ போன்ற பட்டங்களைத் தாங்கியுள்ளநீதிக்கட்சித்தலைவர்கள் அவற்றைத் துறந்துவிட வேண்டுமெனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்.
4. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல, வெள்ளையன் வெளி யேறிய ஆகஸ்ட் 15ம் தேதியைத் திராவிடர்கள் துக்க தினமாக அனுப்பிக்க வேண்டுமென்ற பெரியாரின் அறிக்கைக்கு ‘இந்தியமண்ணை விட்டு ஏகாதிபத்திய வாதிகள் வெளியேறிய நாள், திராவிடர்களின் மகிழ்ச் சிக்குரியதினம், என மறுப்பு வெளியிட்டார். பெரியா ரோடு கொண்ட கருத்து வேறுபாடுகளைத் தாக்கமாகத் தொனித்த கட்டங்களில் இது தலையாயதாகும். பெரியாரிடமிருந்து பின்னர் சின்னட்களுட் பிரிவதற்கு அரசியலுக்குப் புறம்பான காரணமே உடனடிக்காரணமாயினும், கருத்துப் பிளவைப் புட்டுக்காட்டியதும் மனத்தாங்கலை ஏற்படுத்தியதும் மேற்படி நிசழ்ச்சியேயாகும்.

பரிபக்குவம்

அண்ணே தி. மு. க. வைத் தொடங்கிய காலத்தில் தாம் தொட்டதுறையனைத்திலும் பரிபக்குவம் அடைந்தனிலையிலிருந்தார், அதற்கு முன்னேடியாக அவர் தொட்டதுறையனைத்தும் துலங்கத்தலைப்பட்டதும் பெரியாரின் பள்ளியிலேயே. பேச்சாளனாக, எழுத்தாளனாக, நூலாசிரியனாக, அரசியல் ஆய்வாளனாக, நாடகாசிரியனாக, நடிகனாக, தேர்தற்களத்து வீரனாக போராட்டத் தளபதியாக மட்டுமல்ல, கைதியாகக் கூட அண்ணே சிறைப்பயிற்சி பெற்றதும் இந்தப் பள்ளிப் பருவத்திலேதான்.

‘மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலை எமை மாட்ட நினைக்கும் சிறைச்சாலை’ என்ற கவியின் உராத்துடன் பின்னர் பள்முறை சிறைவாழ்வை அனுபவித்த அண்ணே, 1937ம் ஆண்டில் இந்தி எதிர்ப்புப் போரின் தளபதி என்ற பெருமையுடன் முதன் முறையாகச் சிறை சென்றார். அண்ணையின் அரசியற் பணியை மட்டுமல்ல இலக்கியப்பணியைக் கண்டு

கூடச் சட்டம் தன் புருவத்தை நெரித்துக்கொண்டது. அன்னை செய்த எழுத்துப் புரட்சியினால், 'ஆரியமாயை', 'இலட்சிய வரலாறு' என்ற நூல்களுக்குத் தடைவிதிக் கப்பட்டதுடன் அன்னை சிறைச்சாலைக்கும் அனுப்பப்பட்டார்.

பத்திரிகைத் துறையில் அன்னைவின் கைவண்ணத்தைத் தாங்கி முதன்முதலில் வெளிவந்தது பெரியாரின் 'விடுதலை' யாகும். விடுதலை இதழ்களில் சௌமிய வருடத்தில் பிறந்த அன்னை 'சௌமியன்' என்ற புனைப்பெயரிலும், 'பரதன்' 'வீரன்' போன்ற புனைப்பெயர்களிலும் தீட்டியகட்டுரைகளும் அரசியல் வீமர்சனங்களும் மேட்டுக்குடியினர் மட்டுமே அறிந்திருந்த நாட்டுநடப்புகளை பாட்டாவியினரும் பஞ்சயதூரும் அறியத் தந்தன. நீதிக்கட்சியின் ஆங்கில ஏடான் 'ஜஸ்டிஸ்' (Justice) சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் அன்னை பணியாற்றி நறுக்கான தலையங்களைப்புதுமுறுக்குடன்தீட்டினார். நீதிக்கட்சி பணக்காரர்களின் உணர்வுகளை மட்டுமே பிரதிபலிக்கும் பாஸ்மையையும் ஏழைக் திராவிடன் ஏங்கி நிற்கும் பரிதாபத்தையும் கண்ட அன்னை பெரியாரின் இசை வுடன் 1944 - ம் ஆண்டு சேவத்தில் நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி மாநாட்டில் நீதிக்கட்சியைத் திராவிடர் கழகமாக மாற்றுவதற்குத் தீர்மானம்கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினார். திராவிட கழகத்திற்கு தந்தை பெரியார் தலைவரானார். அன்னை தளபதியானார். தளபதி அன்னைவின் எழுத்தாணி உழுதிட்ட உயிரோட்டமான கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளிவந்தது 'திராவிடன்' பத்திரிகை. இதில் அன்னை தீட்டிய 'கலகத்தா காய்ச்சல்', 'ரிப்பாலி மாளிகைச் சீமான்கள்' போன்ற தலையங்களுக்கள் ஏஜன்யோரைப் பாராட்டுவதில் மிகவும் உலோ பியான் பெரியாரைக்கூட மனம்விட்டுப் பாராட்ட வைத்தன.

நீதிக்கட்சியின் பேச்சாளனாக ஆந்திராவிலுள்ள குண்டு ரில் தமதுகள்னிச்சொந்தபொழிவை நிகழ்த்திய அன்னை தொடர்ந்து நீதிக்கட்சியிலும் பின்னர் திராவிடர் கழகத்திலும் பெரியாருக்குப் பிடித்த, இளைஞர் வட்டாரங்களை ஈர்த்தெடுக்கின்ற, பிரதம பிரச்சாரர்கள் ஆனார் 'மாதரசபைத்தேர்

தலில் தமிழ்தென்றல் திரு. வி. க. வுடன் சொற்களை தொடுக்கும் வாய்ப்பு அண்ணவுக்குக் கிட்டியது. சென்னை மாநகரசபைத் தேர்தலில் அண்ண தோற்கடிக்கப்பட்டிருப்பினும், தேர்தல் கூட்டங்களில் மக்களின் பிரச்சினைகளை அலகுகளின்ற ஜனநாயக சம்பிரதாயத்தை தழு கூட்டங்களில் புகுத்திநிலைநிறுத்தும் பணிசெய்தார். இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடுகளென்றும், சுயமரியாதை மாநாடுகளென்றும், இலக்கியச் சொற்போர்களென்றும், அரசியற் பள்ளியில் அகரவரிசை படித்த மாணுக்கப் பருவத்திலேயே அண்ண ஏற்ற மேடை தான் எதுவோ? எடுத்துப் பேசாத பிரச்சினைதான் ஏது முன்டோ?

தம்பியருடன்

பெரியாரின் பள்ளியிலே கீழ்மட்டப் படிவங்களிலே பயின்ற மாணவர்களான நெடுஞ்செழியன், அன்பழகன், சம்பத், மதியழகன், கருணாநிதி போன்றேருக்கெல்லாம் அண்ண வழிகாட்டியானார். தெரியாத விடைகளையும் புரியாத விளக்கங்களையும் பேராசிரியர் பெரியாரிடம் திரும்ப வும் கேட்க அஞ்சிய இவ்வுடன்மாணுக்கர் அண்ணவிடமே விளக்கம் பெற்றனர்.

தந்தையின் கண்டனங்களுக்கும் தண்டனைகளுக்கும் அஞ்சி மூத்த தமையனிடம் தஞ்சமும் ஆறுதலும் பெற்ற தம்பியரைப் போன்று, பெரியாரின் கெடுபிடிகளுக்கெதி ராக அரசியல் தம்பிகள் அண்ணவிடமே ஆறுதலும் தேறுதலும் பெற்றனர்.

நவீவுற்ற தமிழகத்தில் புதியபொவிவும் வலிவும்காணப் புறப்பட்ட இந்த நல்ல குடும்பத்தில் 1949ம் ஆண்டு தந்தைக்கும் தனயர்க்கும் ஏற்பட்ட பிளவு திராவிடர் கழகத்தை இரண்டாகப் பிளந்தது. திராவிடர் கழகத்தின் பரமவைரியாகப் படம் பிடித்துக் காட்டப்பெற்ற இராஜா ஜியை 1949ம் ஆண்டு மே மாதம் 14ம் தேதி திருவண்ணாமலையில் பெரியார் கன்று தனிமையில் பேசியமைக்கு, மே மாதம் இறுதியில் கோயம்புத்தூரில் நடந்த முத்தமிழ் மாநாட்டில் அண்ண விளக்கம் கோரவும், பெரியார் தமது ‘விடுதலை’ இதழ்மூலம் ‘தன் சொந்த விஷயம்’ பற்றி விளக்க

கம் தரவும், பெரியாரின் பொருந்தாத் திருமணம் திரா விடர்கழகத்தில் பெரிய பூகம்பத்தையே உருவாக்கிறது.

தாம் போதித்த சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளுக்கு மாறாக பெரியார் முதுமைப்பருவத்தில் இளமைப்பருவத் துப் பெண்ணை மனம் முடிக்கவிருக்கும் சேதிகேட்டு அண்ணை வும் தம்பியரும் அலமலந்தனர். “பெரியாரின் பொருந்தாச் செய்கை கண்டு கண்ணீர் ததுளிகளுடன் வெளியேறுகி ரோம்” என அறிக்கை விடுத்து தம்பியருடன் திராவிடர் கழகத்தினின்றும் வெளியேறினார் அண்ணை. “கண்ணீர் ததுளி கள், போகிறார்கள்” என எடுத்தெறிந்து கேவி பேசினார், தம் கொள்கையினின்றும் தடம்புரண்டு மணவினையை முடித் துக் கொண்ட பெரியார்.

1949ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 17ம் தேதி சென்னை பவளக்காரத் தெருவிலே ஒரு சிறு அறையிலே வெம்பிய உள்ளத்துடன் புதிய இயக்கம் காண்பதற்குக் கூடிய தன் தம்பியரின் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய அண்ணை, அவர்களை விழித்து, “கண்ணீர் ததுளிகளே! என் கண்ணின் மணிகளே” எனப் பேச்சைத் தொடங்கினார்.

“தமிழ்யர் அல்லது தனக்கு வே(று) உயிர்
இம்பரின் இல(து) என எண்ணி ஏய்ந்தவன்”.

—கங்பாராமாடனம்.

கி. டி. கி. வில் அண்ணு

‘அசோசியேற்றட் பிரஸ்’ என்ற இலண்டனிலுள்ள செய்தி நிறுவனத்தின் ஆசிய நிருபரான திரு. ஹரிசன் என்பார் ‘இந்தியா—மிகவும் ஆபத்தான காலகட்டம்’ (India-The most dangerous decades) என்ற தமது நூலில் அண்ணைவக் குறித்துப் பின்வருமாறு எழுதினார்.

“...Periyar's popularity suffered a disastrous blow in 1949 when at the age of 72 he married a 28 year old girl providing a pretext for his ambitious lieutenant C. N. Annadurai to secede with his followers to find the Dravida Munnetra Kazhagam..... Annadurai's admirers exaggerate why they call him Dravidian Mao; but there is no doubt that this powerful orator is the single most popular mass figure in this region Communist prospects in Tamilnad seems darker than ever now that Annadurai has become major Dravidian leader... ”

இதன் தமிழாக்கமாவது:

“.....பெரியாரின் செல்வாக்கு, 1949ம் ஆண்டு அவர் தமது 72வது வயதில் 28வயதுள்ள மங்கையொருத்தியை மணந்த போது பலமான தாக்குதலுக்குள்ளாயிற்று. இது அவரது உளவேட்கையிக்கத் தளபதியான அண்ணைத்தரை தமது கூட்டத்தினரோடு பிரிந்து சென்று திராவிட முன் னேற்றக் கழகத்தைத் தோற்றுவதற்குச் சாக்காக அமைந்தது. அண்ணைத்தரையின் அபிமானிகள் தாம் அவரை திராவிடத்தின் மாவோ என அழைப்பதுபற்றி மிகைப்படுத்திக் கூறுவதுண்டு. எனினும் இச் சக்திவாய்ந்த பேச்சாளர் தாம் இப்பகுதியின் தனியொரு செல்வாக்குமிக்க பொது மக்களின் தலைவரங்களார் ..”

“...இப்போது அண்ணைத்துரை தலையாய திராவிடத் தலைவராக எழுச்சிபெற்றதுடன், கம்யூனிஸ்டுகளின் எதிர்காலப்பலன் முன்எப்பொழுதைக் காட்டிலும் இருள்ளைந்ததாகத் தோற்றுகிறது ...”

அண்ணைவின் உளவேட்கையையிட்டு குறிப்பிட்ட செய்தி நிருபரின் கருத்து விவாதத்திற்குரியதேயாயினும் தமிழ்நாட்டின் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் தளர்ச்சிபற்றி அன்னர் குறிப்பிட்டது சாலவும் உண்மையுடைத்தே. தமிழ்நாட்டிலே அன்றைய ஆளுங்கட்சியின் வலிமையிக்க எதிர்க்கட்சியாகத் திரண்டுவந்த கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தை தமிழ்மக்களின் அரசியலரங்கிலே தலையெடுக்கவொன்றை விலாசமற்ற நிலைக்குக் கருக்கி விட்டவர் அண்ணவே. சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் உழல்வோரைக் கவர்ந்திருக்கும் சமதர்மத்திட்டங்களைத்தையும் தி. மு. க. வின் வேலைத் திட்டத்தில் இணைத்துக் கொண்டார். கம்யூனிஸ்டுகளின் சர்வதேசச் சித்தாந்தங்களில் சிக்கியிருந்த இத் திட்டங்களைத் தமிழ்நாட்டு மக்களுடன் நெருக்கமானதும் அவர்தம் உணர்வுக்கு உருக்கமானதுமான திராவிட அல்லது தமிழ்த் தேசியத்துடன் இணைத்தார். இந்திய அரசியல் சமூதாய, பொருளாதார அமைப்பும் அண்ணைவின் கொள்கை வகுப்பை நியாயமானதாகக் காட்டும் தன்மையது. ஏன் கில், அண்ண துலக்கிக் காட்டிய வடநாடு—தென்னாடு,

ஆரியன்—திராவிடன், என்ற உணர்ச்சிப் பிளவு, ஆண்டான்—அடிமை, சுரன்டுவோன்—சுரண்டப்படுவோன், முதலாளி—தொழிலாளி, செல்வன்—ஏழை, என்பன போன்ற வர்க்கப் பிரிவுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவன வாக அமைத்திருந்தது. இதனால் இயல்பாக இடதுசாரி இயக்கங்களின்பால் ஈர்க்கப்படுவேனவும் ஓர் அரசியல் இயக்கத்தைக் களையுடன் வைத்திருக்கக் கூடியவும், சமுதாயத் தின் துருப்பிடிக்காத, துடிப்புள்ள உறுப்புக்களுமாகிய, தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள், சல்லூரி மாணவர், விரிவு ரையாளர், தாழ்த்தப்பட்டோர், எழுத்தாளர், களிஞர் என்போர் தி. மு. க. இயக்கத்தில் அணிதிரண்டனர்.

சாம்பர் மேட்டிலே.....

‘மழையிலே முளைத்த காளான்கள்; முளையிலேயே கரு கிளிடுவார்கள்’ என ஆரூடம் கணித்தவர்கள் நாணாத்தக்க விதமாக தி. மு. க. அன்று அறங்குபோல் வேறான் நி இன்று ஆல்போல் விழுதான்றி விரிந்துபரந்து தமிழகத்து மாந்த ருக்கெள்ளாம் நிழல் தருகின்றதெனில் இதைச் சாதித்த சாமான்யரான அன்றைவின் ஆற்றல் சாற்றக் கூடியதோ? சருகுகள் எரிந்து போன வெறும் சாம்பர் மேட்டின் மேலே பெரியதோர் சாம்ராஜ்யத்தையே கட்டியெழுப்பியது போல, ஆள்வலியும் அணிவலியும் அந்தஸ்துவவியும் தோள்வலியும் துணைவலியுமில்லாத ஒரு தொடக்கத்திலி ருந்து, தெருவோரத்திலும் திண்ணையோரத்துத் தாழ்வாரத்திலும் இரண்டொரு தமிழியரைக் கூடிப் பேசிப்பேசியே பரந்த ஓர் இராச்சியத்தின் அரசையே கைப்பற்றும் அளவுக்கு அனுவனுவாக வளர்ந்தார். ‘கல்போட்டால் கலைந்துவிடும் காக்கைகளின் கூட்டம்’ எனக் கிண்டல் செய்யப்பட்ட தி. மு. க. வை; தமிழகமெங்கனும் ஆயிரக் கணக்கான கிளைகளையும் சார்பு மன்றங்களையும் கொண்ட மாபெரும் பாரிய அமைப்பாகவும், சென்னை மாநகரத்து தி. மு. க. தலைமை நிலையத்திலிருந்து தகுதிவாய்ந்த ஒருவர் ஒரு பித்தானை அழுத்தினால், தமிழ்நாடெங்கனும் பட்டி கொட்டியன்றதும் பரந்துபட்ட கிளைக் கழகங்கள் அத்தனையும் இயங்கத்தக்க பின்னிப்பினைந்த ஒரு கட்டுக்கோப்பான இயந்திரமாகவும், கிளைகளின் நிர்வாகிகள் தொட்டு தலைமை நிர்வாகிகள் வரை ஒவ்வொரு மட்டத்திலும், சமூ

கத்தின் அடித்தளத்துச் சாதாரண குடிமகனும் பங்கு கொள்ளத்தக்கதான தேர்வை நடாத்தி இயக்கத் தலைவர் களை நிர்ணயிக்கும் ஜனநாயகத்தின் பயிற்சிக்கூடமாகவும் வளர்த்தெடுத்தார் அன்றை. இந்திய உபகண்டத்திலேயே தின்னிய அமைப்புடன் திகழ்ந்திடும் அரசியற்கட்சி தி. மு. க. வே.

பிரச்சாரப் புதுமை

தி. மு. க. விள் வலிவுக்கும் பொலிவுக்கும் அன்னைவிள் கூரிய அறிவும் சீரிய பேராற்றலும் அடித்தளமாக, அத்தளத்திலே நிறுவிய பல்முனைப் பணிகள் முதலீடுகளாயின. அரசியலில் நாவள்மையும் எழுத்து வன்மையும் எத்துணை சக்தி வாய்ந்த சாதனங்கள் என்பதைச் சாதித்துக் காட்டி யவர் அன்னைவே. தமது நாவை இயக்கத்தின் தலையாய படைக்கலனுக்கிய அன்றை, எழுத்து என்ற ஏவாயுதத்தை, எத்துணை திசைகளில் செலுத்தினார். கதைகள், கவிதைகள் கட்டுரைகள், நாடகங்கள் இத்துணையையும் பிரச்சாரப் பீரங்கிகளாக உருமாற்றிய புதுமையான பிரச்சாரக் கலைஞருக்கத் திகழ்ந்தார். தமது பத்திரிகையை தி. மு. க. விள் அரணைக் கினார். இத்துணை முன்னேடியாகக்கொண்டு தம்பியரின் சிற்ற ரண்கள் பல தோன்றி கழகத்தை வலைத்து அகழி அமைத்துக்கொண்டன. தமது பிரச்சாரயந்திரத்தின் உபரிப் பாகங்களாக கலைத்துறையைச்சார்ந்த சாதனங்களான திரைப்படத்தை, நாடகங்களை மட்டுமன்றி, வில்லுப் பாட்டு, கதாகாலட்சேபம் ஆகியனவற்றையும் வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தி தமிழ்நாட்டு அரசியலிலே வீறுநடை போட்டவர் அன்றை. அரசியற்பிரச்சார முறைகளிலேயே, கவர்ச்சியற்றனவும் வேட்டு வைக்காத தோட்டாக்களை யுடையனவுமாகிய பழையபடைக்கலன்களை வீசிவிட்டு, புதிய உத்திகளைப்படுத்திய புரட்சியாளராயினர். அவ்வளவு ஏன்? வீதியோரத்து மதிலுகளை யெல்லாம் அலங்கோ வைப்படுத்தி அனுதரவாகக் கிடந்த சுவரொட்டிகளை போர்க் கோலம் காட்டும் கருவிளாக சிந்துணைப் புரட்சி செய்யும் சித்திரங்களாக மாற்றியமைத்த வித்தகர் அன்னைவை? இதோ சுவரொட்டிகள் எங்குனம் அமையவேண்டுமென அன்றைவே 'திராவிடநாடு' 'இதழ்களில் திட்டிக்காட்டு கினார். அவற்றுள் சில காண்க.

- ★ “இந்தி, தமிழ் மரபு அழிக்கும் செந்தி”
- ★ “நிருவிடம் விடுபோட தீமைகள் பொடிபட தி. மு. க. தொண்டு நாட்டுக்கு என்றும் உண்டு”
- ★ “வாட்டம் போக்காக் காங்கிரச நோட்டம் பார்க்குது வோட்டுப் பெற”
- ★ “எட்டுத் தொகையும் பத்துப் பாட்டும் ஏட்டினிலே — இந்தி குட்டக் குட்டக் குரியும் கேட்கள் நாட்டினிலே”
- ★ “கடன் பட்ட நாடு காவல் இல்லா விடு”
- ★ “உரிமையிழந்த நாடு உயிரற்ற என்புக் கூடு”

முத்த அண்ணன்.

தி. மு. க. ஸின் வலிவுக்கும் வளத்துக்கும் காத்திர மான கருவியாக அமைந்தது தி. மு. க. தொண்டர்களுக்கும் தலைவர் அண்ணவுக்குமிடையே நிலவிய அழுரவமான உறவுமுறைதான். உலகின் வேறு எந்த அரசியல் இயக்கத் திலும் காணமுடியாத புதுமையை, தலைவருக்கும் தொண்டருக்குமிடையில், தலைவருக்கும் இரண்டாவது முன்றாவதுமட்டத் தலைமைக்குமிடையிலிருந்த வாஞ்சையை, சாதித்தது அண்ணவின் விரிந்து பரந்ததும் ஈரம் செறிந்ததுமான இதயம். இயக்கத்தைக் குடும்பபாசத்துடன் கட்டிவளர்த்தார். அண்ணவின் தலைமையை என்றும் எவரும் தட்டிக் கேட்ட தில்லை. அண்ணவைக் காட்டிலும் தாம் எவ்வாற்றினும் மேம்பட்டோரென எந்த இரண்டாவதுமட்டத்தலைவனும் கருதியதில்லை. அண்ணவின் கருத்தைக்காட்டிலும் தமது கருத்து வலுவுடைத்து என எந்தக் தலைவனும் கருதிய தில்லை. தமது கருத்தில் நம்பிக்கையிருப்பினும், குடும்பத் தலைவன் அண்ணவின் கருத்து வேறு விதமாக இருக்கிறதே, ‘என்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய அவருக்குத் தெரியாததா எனக்குத்தெரிந்தது’ என்ற அசையாத நம்பிக்கை தம்பிக்கு அண்ணவின்பால் இருந்தது. இத்தனிப் பெரும் தலைமையை யும் ஆஜையையும் அண்ண அதிகாரபலத்தால்பெற்றிரில்லை, அன்பின் வலிமையால் பெற்றார். அவராக கேட்டுப் பெற

நதுமல்ல, தம்பிகளாகவே தந்தவை அவை. தம்பிகள் தட்டிக்கேட்க மாட்டார்கள் என்பதற்காக தான்தோன் றித்தனமாக அண்ண நடந்தாரில்லை, தம்பியரை உசா வியே திட்டங்களை வகுத்தார். தீர்மானங்களைச் செய்தார். ‘தந்தை பெரியாரைப் பிரிந்து வந்த தனயர்கள் மூத்த அண்ணஞ்செடைய அறிவுரைகளுக்குச் செவிசாய்த்து, ஆலோ சனைகளைக் கேட்டு, ஆஜைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பது என்பது தி. மு. க. என்ற அரசியற் குடும்பத்தினரின் தத்துவ மாக் கிருந்தது. தவறிமூத்திகிருந்தாலும் தந்தை தந்தை தானே என்ற மதிப்பும், தந்தை ஏசினாலும் எதிர்வார் ததை பேசாத தனயனின் பாங்கும் பெரியார்பால் அண்ணவுக்கும் தி. மு. க. தம்பிகளுக்கும் இருந்தன. அந்தப் பண்பாடும் அண்ண வளர்த்ததே.

அண்ணவின் மறைவின் போது வெளிவந்த 3-2-1969ம் தேதி ‘இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்’ பத்திரிகையின் நிறுபர் ‘அண்ணு’வின் அற்புத்ததை பின்வருமாறு இரத்தினச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்.

‘...அண்ணு’ என்பது ‘அண்ணதுரை’ என்பதன் சுருக்கமே. திரு. அண்ணதுரை இதையே தமது புனை பெயராக வும் கொண்டார். இது அவருடைய ‘தம்பிமார்’ என்ற தகுதியில் பெருமையுற்ற தொண்டர்களின் மீது ஒரு மந்திரசக்தியாக இயங்கிறது. திரு. அண்ணதுரையின் ஒரு சிறு ஆஜையும் அட்டியின்றிப் பணியப் பெற்றதால், அவர் தடியெடுத்துத் தண்டிக்கவேண்டிய அவசியமேற்பட்டதில்லை. அண்ண வகுத்த பாதையினிறும் அவர் தொண்டர்கள் விலகி உலவிய காலையிலெல்லாம், அண்ணவின் ஒரு வேண்டுகோள் அவர்களைத் திரும்பவும் அவர் சுட்டிக் காட்டிய பாதைக்கு இட்டு வந்தது. கட்சிக்குள் எழுந்த பின்குகளிலெல்லாம் அவரே இறுதித் தீர்ப்பாளராக இருந்தார். அனுபவ சாத்தியமான அறிவுத் திறனுடனும், தூண்டுதல் தரும் உரைத் திறத்தாலும், அவர்கள் தாம் கூறுவதை ஏற்கச் செய்வார். அவர் ‘தந்தை’ பெரியாரின் திராவிட கழகத்திலிருந்து பிரிந்து சென்றகாலையிலும், அவரது எதிர்ப்பு தந்தையை எதிர்த்த தனயனின் தகைமைத்தே.

புதிய கட்சியில் (தி. மு. க) அவர் வகுத்துக் கொண்ட நிலை வழிகாட்டும் அண்ணனின் நிலையாகும்...”

தி. மு. க. வின் இரண்டாவது முன்றுவது மட்டத் தலைவர்களுக்கு மட்டுமல்ல தி.மு.க. வின் கடைசித் தொண்டனுக்கும் அவர் அண்ணுதான். இதனால் தி. மு. காவின் கடைசித் தொண்டன் ‘கடைசித் தம்பி’ என்ற முறையில் ‘தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் அரிதே’ என அறிந் திருந்த அண்ணுவின் இதயத்தை இறுகப் பற்றிக் கொண்டான். இதனால், தமிழ் நாட்டின் ஒரு சூக்கிராமத்திலிருந்து தம் அரசியற் கட்சியின் மாபெரும் தலைவரைக் காண வருகின்ற சாதாரண தொண்டனுக்கு, இடையிலுள்ள ‘தரகர்’களின் அறிமுகக் கடிதம் தேவைப்படுவதில்லை. நேராக தொண்டன் அண்ணுவிடம் சென்று ‘வணக்கம் அண்ணு’ என்னும் போது அந்த ‘அண்ணு’ என்ற பதத்திலிருந்து எழுகின்ற நாதம் நெருக்கமான உணர்வுகளை நிறைத்து விடுகிறது. தொண்டனும் தடுமாற்றம் எதுவுமின்றி தனது குறைகளை சொந்த அண்ணவிடம் கூறும் சரளமான உணர்வுடன் கூறுகிறுன். கட்சி விடயங்கள் மட்டுமல்ல, அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட குடும்பப் பிரச்சினைகளுக்குக் கூட இயக்கத் தொண்டர்கள் அண்ணுவிடம் ஆலோசனை கேட்டு வருவதுண்டு. இயக்கத்தினருக்கும் அண்ணுவுக்கு மிடையேயிருந்த அங்கு பரஸ்பரமானது. கழகத் தின் கடைசித் தொண்டனுடைய சொந்த வாழ்வுப் பிரச்சினைகளிலும் பங்கு கொண்டார். அவர்களுடைய மனவினைகளிலும் ஏனைய வைபவங்களிலும் பங்கு கொள்ளும் போதெல்லாம் குடும்பத் தலைவன் என்ற உணர்வுடனேயே பங்கு கொண்டார். இயக்கப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு இடந்து போன தொண்டர்களின் குடும்பங்களை நிவாரணமளித்து வாழ்வைப்பதில் அக்கறையாக இருந்தார். கழகத்தின் இதர தலைவர்களும் தொண்டர்களும் எவ்வளவுக்கு அண்ணுவின் தயவிலே தங்கி அவர் நிழலிலே தஞ்சம் கண்டார் களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அண்ணுவும் தன் வலிமையை அவர்களிடமிருந்தே தான் பெற்றதாக உணர்ந்தார். ‘தம்பியுடையான் படைக் கஞ்சான்’ என அண்ணு அடிக்கடி மார்பு தட்டியமை மனப்பூர்வமானதே.

தெருவோரத்து மனிதர்.....

அண்ணேவுக்கு இன்பமயமான இந்த இறுமாப்பைபத் தந்த மக்கள், பெரும்பாலும், என்னிக்கையால் பொலிந் தும் சமுதாயச் செல்வாக்கிலே மெலிந்தும் வாழுகின்ற சமூக மட்டத்தின் அடித்தளத்து உறுப்புகளே. “நான் தெருவோரத்து மனிதனின் பிரதிநிதி” (‘I am a representative of the man in the street’) என புதுடிலில் மாநிலங்களைவில் அண்ணே பெருமித்தத்துடன் கூறியமை வெறுமையான வார்த்தைகளால்ல. உரிமை குறைந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், வசதி குறைந்த வறியமக்களும், வாழ்க்கைத் தரம் அமையாத தொழிலாளர் வர்க்கத்தினருமான தரப்பினரே, அண்ணே அமைத்த பாசறையின் முன்னணியில் படைவீரராயினர். பிறர் தயவிலே வாழ்வதற்கெனவே சமுதாய அமைப்பிலே ஆளாக்கப்பட்டுவிட்ட இந்த அடித்தளத்து மக்கள் அண்ணே என்ற சுமைதாங்கியிலே தாம் ஆறுதல்காணலாம் என நம்பினர். அண்ணேவின் அரவணைப்புக்குள் அடைக்கலம் புகுந்தனர். அண்ணேவிலே தம் துயர இருள் நீக்கும் நம்பிக்கையொளியைக் கண்டனர். அண்ணே நோய் வாய்ப்பட்ட நாள் முதலாக அண்ணேவின் உடல் கடற்கரையிலே அடக்கம் செய்தற்கென இட்டுச் செல்லப்படுகின்ற வரையில், புற்றுநோய் மருத்துவ மனைக்குப் புறத்தேயும் பின்னர் இராஜாஜி மன்றபத்திற்குப் புறத்தேயும், சுமார் இரண்டு வார காலமாக, இரவு பகலாக, கொட்டும் பனியிலும் கொழுத்தும் வெய்யிலிலும், உண்ணேது உறங்காது தவ மிகுந்து தெய்வத்திடம் அண்ணேவின் உயிரை இரந்த மாந்தர் அண்றுடன் காய்ச்சிகளான சமுதாயத்தின் ஆண்டிகளே. தமது அண்றுட உழைப்பையும் துறந்துவிட்டு உலர்ந்த உதடும் ஒட்டிய வயிறும் பஞ்சடைந்த கண்களுமாக, மருத்துவ மனையின்பால் வைத்த விழி வாங்காது அண்ணேவின் உயிருக்காகக் கடவுளிடம் கையெடுத்த பஸ்லாயிரக்கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளுமான பஞ்சையர், தமக்கு வாழ்வு தந்தவனை, இளநும் தரவேண்டியவனை, எங்கே கடவுள் அரையும் குறையுமாகப் பறித்துவிடுமோ என ஏங்கினர். ஆயிரக்கணக்கான ஆதித் திராவிடப் பெண்கள் (ஹரி ஜனங்கள்), முதியோரும் இளையோருமாக,

அண்ணவின் பிரிவு கேட்டு தமது மார்பிலும் தலையிலும் அறைந்து அழகுரல் எழுப்பி ஆற்றிருந்து துயரத்தால் மயங்கினிரென்றால் அண்ண என்ற மன்னன் ஆண்ட இதய சாம்ராஜ்யத்தின் பரப்புக்கு வரப்பேது?

கண்ணின் மணிகள்.....

‘கண்ணீர்த் துளிகளே! என் கண்ணின் மணிகளே’ எனத் தம்பியரை விழித்துக் கழகத்தைத் தொடக்கிய அண்ண தன் தம்பியரைக் கண்ணின் மணிகளாகவே போற றினார். அருமை மிக்கவர் எனக் கருதி உரிமையுடனும் பெருமையுடனும் அவர்களை உருவாக்கினார். உதாரணமாக,

★ தமக்குப் பின்னர் கழகத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் தகுதியுடையராகத் தன் தம்பியரை உருவாக்க விளைந்த அண்ணே, தன் மதிப்புக்கும் அங்குக்குமியாரும், தன் நிழலிலே நெடிது நின்றவரும் தமக்கு அடுத்த அணியிலே முதன்மையானவராக அவரால் கணிக்கப் பெற்றவருமான நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களை கழகம் தொடங்கிய நாட்ட தொட்டு தாம் வசித்து வந்த பொதுச் செயலாளர் பதவியிலமர்த்தத் தீர்மானித்தார். இத் தீர்மானத்திற்கமைய 1956-ம் ஆண்டு திருச்சியில் நடைபெற்ற மாநில மாதாட்டில் திரு. நெடுஞ்செழியனின் பெயரை பொதுச் செயலாளர் பதவிக்கு முன்மொழிந்து அண்ணே அழைத்த அழகு கழகத் தவர் உள்ளத்தையெல்லாம் உருக்குவதாக அழைந்தது. தமக்கே உரித்தான் குரலில் அங்கும் பெருமையும் உரிமையும் குழைய, “தம்பி வா, தலைமை தாங்கவா; உன் ஆஜைக்கு அடங்கி நடங்கக் காத்திருக்கிறோம் வா” என்றல்லவா அண்ணே அழைத்தார்.

★ 1961-ம் ஆண்டு கழகத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்ட திரு. சம்பத், தாம் வன்செயல் எனக் கருதிய சில நிகழ்ச்சிகளுக்கெதிராக உண்ணே விரதம் மேற்கொண்ட போது அண்ணே மனம் நொந்தார். சம்பத் தின் எழுத்தும் பேச்சும் தனிப்பட்ட முறையில் — கழகத்தவர் வேறு எவரும் துணிந்திருக்காத வகையில் — தம்மைத் தாக்கியிருப்பதை உணர்ந்தும், விசாலமான

மனம் படைத்த அன்னார், சம்பத்தின் உண்ணே விரதத் தைக் கைவிடுமாறு வேள்ட தாமே நேரில் சென்றார். தம் உறுதிமொழியின்பேரில் சம்பத் உண்ணே விரதத் தைக் கைவிட்டபோது சம்பத்தை உச்சிமோந்து முத்தமிட்டுத் தழுவிக் கொண்டார்.

★ 1962-ம் ஆண்டு விலைவாசி எதிர்ப்புப் போரில் ஈடுபட்டு திருச்சி சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த திரு. மு. கருணாநிதி ஆறுமாத காலத்திற்குப் பின் விடுதலை பெற்றபோது வரவேற்கச் சென்ற அன்னை, உள்ளம் நெகிழிவும் மகிழிவும் தக்க உணர்வு மோதிய நிலையில் கண்கலங்க உச்சி மோந்து முத்தமிட்டு வரவேற்றார். “அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்” என்பதை உணராத சில ஏடுகள் அன்று அந்நிகழ்ச்சியைக் கிண்டல் செய்து எழுதவும் தவறவில்லை.

மேற்படி நிகழ்ச்சிகளில் இரண்டோடு தொடர்புண்ட குறிப்புகளைக் கூறுவது பொருத்தமற்றதன்று.

தனிப்பெருந் தலைவன் ஒருவனைச் சுற்றிப் படர்ந்த இயக்கங்கள் பல, அத்தலைவன் மறைந்தவுடன் தாழும் மறைந்துள்ளன. தனிப்பட்ட அன்னைவையே கொழுகொம் பாகக் கொண்டு பற்றிப் படர்ந்த கழகக் கொடி, தாம் பட்ட பின்னரும் பசுமையோடு பரவிப் படர வேண்டுமென எண்ணிப் போலும், அன்னை தமக்கு அடுத்த அடுத்த அணிகளில் கழகத்தைப் பொறுப்பேற்றும் தகுதி மிக்கார் பலரை உருவாக்கிவிட்டுச் சென்றார். இத்தன்மையால், மற்றைய இயக்கங்களின் தலைவர்கள் தமது இயக்கங்களுக்குச் செய்ய மறந்த தலையாய கடமையை, அன்னைதி. மு. க. வுக்கு மறக்காது செய்துள்ளார். திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களிடம் கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பாகிய பொதுச் செயலாளர் பதவியைக் கையளிப்பதற்கு முன்னதாக, திரு. நெடுஞ்செழியனுடன் பன்னுட்கள் உடனிருந்து நாவலரைத் தலைமைத் தகுதிக்குப் பயிற்றுவித்த பாங்கை, பல்வேறு பிரச்சினைகளில் நாவலர் எத்தகைய சிந்தனைகளைப்

பிரதிபலிக்கின்றார் எனக் கண்காணித்த சீர்மையை, அண்ணவே பின்னர் அழுப்பட 'திராவிட நாடு' இதழ் களிலே தீட்டியுள்ளார்.

அண்ணவினால் உருவாக்கப்பட்டு ஊருக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட திரு. சம்பத், 1957-ம் ஆண்டுத் தேர் தலைச் சிரி. மு. க. வின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக நாமக் கல் தொகுதியிலிருந்து தேர்வு பெற்றார். புது டில்லி நாடாளுமன்றத்தின் நாவன்மையிக்க கழக உறுப்பினர் என்ற தகுதியுடன், நாடாளுமன்றக் குழுவுடன் உருஷ்டியா வுக்கும் சென்று திரும்பியதால், உலகம் சுற்றிய தனியொரு கழகத்தவன் என்ற தகுதியும் திரு. சம்பத்துக்குக் கிடைத் தது. இதனால் ஏற்பட்ட தடுமாற்றத்தின் காரணமாக, திரு. சம்பத் தமது தகுதிக்கு மேலாக நினைக்கவும் பேசவும், அண்ணவின் தகுதி பற்றிச் சந்தேகம் தெரிவிக்கவும் தலைப் பட்டதுடன் கசப்புணர்ச்சிகளை வளர்த்து கழகத்திலிருந்தும் வெளியேறினார். திரு. சம்பத் தமது சகாக்களோடு வெளி யேறியமை கழகத்தின் செல்வாக்கைப் பாதித்திராத போதிலும், அகலியதும் இளகியதுமான மனத்தைக் கொண்ட அண்ணவினால் தன் தமிழியொருவன் தன்னை விட்டு நீங்கும் நிலையைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை. அந்நிலையில், அண்ண அவர்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோள் மிகவும் உருக்கமானது. “வேறெங்கும் செல்லாதீர்கள். என்னள் எம் விசாலமானது; இங்கேயே அனைவரும் தங்கலாம். இதைப் போன்ற இளகிய இதயப் பரப்பை நீங்கள் எங்கும் காணமாட்டார்கள். திரும்பி வாருங்கள்” என வேண்டினார்.

களம் பல கண்டும.....

போராட்டங்களையிட்டு அண்ண சில வரையறைகளை விதித்துக் கொண்டிருந்தார். “போராட்டங்களைத் தேடிச் செல்வதில்லை, வந்த போராட்டத்தை விடுவதுமில்லை.” என்பது ஒன்று. ‘கட்சியிலுள்ள கடைசித் தொண்டன் எந்த அளவு தியாகம் செய்ய அவன் குழந்தை இடம் தருகிறது என்பதைப் பார்த்துத்தான் போராட்டத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். தலைவர்கள் எந்த அளவுக்குத் தியாகம் செய்வார்கள் என்பதைப் பார்த்துத் திட்டம் திட்டக்

கூடாது' என்பது இன்னேன்று. இந்த வரையறைகளைச் சந்று உற்றுப் பார்த்தால் போராட்டம் போராட்டத்திற் காகவல்ல, போராட்டம் மக்களுக்காக என்ற தத்துவத்தை அன்னை கண்டப்பிடித்துமை புலனாகும். தி. மு. க. அமைக்கப்பட்ட பின்னர் அதன் கண்ணிப் போராட்டம், கழகம் தோன்றிய நான்கு ஆண்டுகளுக்குள், 1953-ம் ஆண்டு நடை பெற்றது. முழுமூன்று போராட்டம் எனத் தி. மு. க. வரலாற்றிலே தியாகத்தால் திட்டப்பட்ட இக்களப் பரணி தி. மு. க. வின் கண்ணி வெற்றியின் பெற்றி கூறும். (1) தமிழக முதலமைச்சராக இருந்த இராஜாஜி யின் குலதர்மக் கல்வித் திட்டத்தை (வர்ஷைசிரம கல்வித் திட்டம்) எதிர்த்தும் (2) தமிழ் நாட்டில் பிழைக்க வந்த டால்மியாவின் பெயரால் தமிழ் ஊரான கல்லக்குடி டால்மியாபூரம் என மாற்றி யமைக்கப் பெற்றமையால், பழைய கல்லக்குடி என்ற பெயரைச் சூட்டவும் (3) தமிழர் கோரிக்கையை 'நொன்சென்ஸ்' எனச் சினந்த பிரதமர் நேருவுக்கு தமிழகத்தின் புண்பட்ட உணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தவும், தமிழகம் எங்கும் அன்னைவின் ஆணையின்படி நடைபெற்ற இப்போராட்டத்தில், அன்னை உட்பட ஜயாயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் ஒரேநாளில் சிறைப்பட்ட சிறப்பு தி. மு. க. வளரும் சக்தி யென்பதையும் அன்னை வல்லாண்மை மிக்கார் என்பதையும் அழுத்தமாகத் தெரிவித்தது. தி. மு. க. போராட்டத் தின் தாக்கத்தைத் தாங்க இயலாது முதலமைச்சர் இராஜாஜி பதவி விலகினர்; 'பக்ஷைத் தமிழர்' காமராஜரும் பதவிக்குவந்தார். அன்று இராஜாஜியை பதவியிலிருந்து விரட்டியது மட்டுமன்று அன்னைவின் சாதனை. அன்று தன்னையும் தமிழரையும் மூன்று மாதம் தொட்டு ஆறு மாதத்திற்குச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பிய இராஜாஜியின் அன்பையும் அறிவையும் பின்னர் தமக்குத் துணையாக்க கொண்டாரே, அதுவும் சாதனைதான். இந்தித் தினைப் பாளராக இருந்த இராஜாஜியை இந்தி எதிர்ப்பாளராக, இந்தி எதிர்ப்பு சக்திகளின் தெய்வீகமான தார்மீக வலிமையாக மாற்றினாரே அது மகத்தான சாதனையாகும். 'தி. மு. க. எனது எதிரி நம்பர் (1)' என வஞ்சம் கொண்டிருந்த இம்முதுபெரும் தலைவரை 'தி. மு. க. தம்பிகள் என் தத்துப் பிள்ளைகள்' எனக் கூறும்படி வைத்தாரே, அது மாபெரும்

சாதனையாகும். அண்ணுவின் வெற்றிகள் எதிரிகளைக் கொண்டு சாதித்தவையன்று; அவர்தம் இதயங்களை வென்று சாதித்தவை. அதனால் அவை நிரந்தரமானவையும் கூட. முழுமூன்று போராட்டத்தின் பின்னர் நடைபெற்ற விலைவாசி உயர்வு எதிர்ப்புப் போராட்டம், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் போன்றவை தமிழக மக்களின் இதயக் குழற்றகளின் எதிரொலிகளே தவிர கட்சி வளர்ச்சிக்காகப் பயணபடுத்தப்பட்ட கருவிகள்ல.

தேர்தற் களத்திலே.....

1956 ம் ஆண்டு திருச்சி மாநாடு தி.மு.க வரலாற்றில் பல்லாற்றுனும் ஒரு திருப்பு முனையாகும். தி.மு.க. நேரடி யாகத் தேர்தலில் ஈடுபடுவது என்ற தீர்மானம் எடுக்கப் பட்டதும் இந்த மாநாட்டிலேதான். ஐனநாயகவாதியான அண்ணு இத்தீர்மானத்தை மாநாட்டுப்பந்தல் முகப்பில் வாக்குப்பெட்டி யொன்றில் மாநாட்டுக்கு வருவோரை வாக்களிக்கவைத்தே தீர்மானித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து 1957 ம் ஆண்டு, 1962 ம் ஆண்டுத் தேர்தல்களின் ஆட்சிப்பீட்டத்தை நோக்கித் தாம் நிச்சயமாகவும் நிதானமாகவும் நடப்பதை உலகுக்கு உணர்த்திய அண்ணு, 1967 ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தமிழ்நாட்டு அரசையும் கைப் பற்றினார். 1957 ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தமிழ்நாடு சட்டசபையில் 15 இடங்களையும் ஏற்குறைய 17 லட்சம் வாக்குகளையும் டெல்லி நாடாளுமன்றத்தில் 2 இடங்களையும் கைப்பற்றிய அண்ணு, 1962 ம் ஆண்டு தேர்தலில் சட்டசபையில் 50 இடங்களையும் சுமார் 34 லட்சம் வாக்குகளையும் நாடாளுமன்றத்தில் 7 இடங்களையும் கைப்பற்றி தி. மு. க. தமிழ் நாட்டின் தலையாய எதிர்க்கட்சி என்ற திலையை நிறுவினார். தி. மு. க. தினமும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற சேதியை மென்மேலும் இட்டுவந்தன திருச்செங்கோடு, திருவண்ணமலை நாடாளுமன்ற இடைத் தேர்தல்களின் வெற்றிகள்.

1962 ம் ஆண்டின் தமிழ் நாட்டுத் தேர்தல் முடிவுகள் இந்திய எல்லைகளுக்கு அப்பாவிருந்தவர்களின் கள்களையும் அகலத்திறக்கவைத்தன வென்றால் ஆளுங்கட்சியான

ஊங்கிரஸ் கட்சியின் அச்சமும், அகுசையும் சோற்பமன்று. திராவிட தேசியத்தின் எழுச்சி எங்கே இந்தியாவைக் கூறு போட்டுவிடுமோ என்றும், போகிற போக்கில் 1967 ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தி. மு. க. தன் பிரிவினைக் கொள்கையுடன் தமிழகத்தின் அரசைக்கைப்பற்றுமானால் அதன் விளைவுகள் பயங்கரமானவையாக இருக்கும் எனவும் இந்திய அரசு அஞ்சித்து. இதனால், ஒன்று தி. மு. க. தன்பிரிவினைக் கொள்கையை விடுக்க வேண்டும் அல்லது தி. மு. க. வை 1967 ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் பங்கு கெள்ளாது தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினாலும் உந்தப்பட்ட இந்திய அரசு, பிரிவினைக் கட்சிகளைத் தேர்தலில் போட்டியிடாது விலக்கும் விதியையும் கொண்ட தேசிய ஒருமைப்பாட்டுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. திராவிடநாட்டுப் பிரிவினையை தமது கழகத்தின் உயிர் நாடியாகக் கொண்டிருந்த அண்ணையின் மேதா விலாசத்திற்கு அவர் அரசியல் வாழ்விலேயே ஏற்பட்ட தலையாய் சோதனை இதுவாகும். தி. மு. க. வையே ஆணிவேரோடு பிடுங்கி வீசி விடக்கூடிய சக்தியாக தேசிய ஒருமைப்பாட்டுச் சட்டம் பூதாகார உருவெடுத்து நின்றவேளையில், இந்த அறைகூவலைச் சமாளிக்க உணர்ச்சிமையான வீரம் மட்டுமல்ல, தமிழைச் சுற்றியுள்ள உண்மைகளை ஊட்டுவிப்பார்க்கும் விவேகமும் தேவைப்பட்டது.

அறைகூவலைச் சமாளித்து.....

அவில் இந்தியாவும் என்ன ஆகுமோ என துரிதகதியில் அடிக்கின்ற நாடித்துடிப்புடன் முச்சைப்பிடித்து நின்ற நேரத்தில், அண்ணை பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிடும் தம் தீர்மானத்தை அறிவித்தார். இதன்படி பொதுக்குமுக்கூட்டத்தில் கழக அமைப்பு விதியும் மாற்றியமைக்கப் பட்டது. திராவிடநாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கையை அண்ண கைவிட்டமை சரியானதா தவறானதா என்பது சில வட்டாரங்களில் விவாதத்திற்குரிய தாக்கப்பட்டிருப் பினும் இக்கோரிக்கையை வலியுறுத்துவதைக் காட்டிலும் இதனைக் கைவிடுவதற்கு அண்ணைவுக்கு அதிகமான துணிவு வேண்டியிருந்தது என்பது உணரற்பாலது. காரணம், பிரிவினைக் கொள்கையையே உண்டு ஊட்டம் பெற்றவர்கள் தி. மு. க. தமிழன். அவர்களைப் பிரிவினையைக்

கைவிடும் கருத்துக்கு இனங்க வைப்பது எனி தானதாக இருந்திருக்க முடியாது. எனினும், கழகத் தின் எந்த ஒரு உறுப்பினரின் முனு முனுப்புக் கூட வெளியேகேட்காது, அன்றை பிரிவினைக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டாரென்றால், அது அன்றைவின் வானளாவிய தனிப் பட்டவெற்றியாகும். பிரிவினைத்தடைச்சட்டம் வந்தநேரத் திலேயே இந்தியா மீது சினு ஆக்கிரமிப்புச் செய்ததைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இந்திய-சின யுத்தம் அன்றைவுக்குச் கலபமான சூழ்நிலையை உண்டாக்கிறது எனலாம். தாம் பிரிவினைக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டமைக்கு அன்றை கூறிய காரணங்கள் இரண்டு. அவை அனைவரையும் திருப்பிப் படுத்தாமலிருக்கலாம். எனினும், மிகவும் புத்திசாலித்தன மாகப் புலப்படுத்தப்பட்ட சாதுரியமான சமாதானங்கள் எக்பதில் எவருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. அவையாவன (1) “தி. மு. க. வாக்குமுறையிலே நம்பிக்கை கொண்டது ம் வேட்டு முறையிலே நம்பிக்கையற்ற துமான ஐனநாயக அமைப்பாகும். அது சட்டத்தின் பிடிக்கு அஞ்சி நிலவறைகளில் பதுங்கிவாழும் பயங்கரவாதி களின் இயக்கமாக மாறுவதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. அது அனுபவசாத்தியமானதுமல்ல” (2) “இந்தியா மீது சினு மேற்கொண்ட ஆக்கிரமிப்பு, திராவிடநாடு போன்ற சிறிய நாடு தன்னைத் தனித்துக் காத்துக்கொள்ளும் தகுதியுடைத்தோ என்ற சந்தேகத்தை உண்டுபண்ணியுள்ளது.”

தமது தனித் திராவிடத்திற்கு மாற்றுத் திட்டமாக அன்றை குறிப்பிட்ட ‘இந்தியக் குடியரசுக்குட்பட்ட திராவிடக் கூட்டரசு’ என்ற தத்துவத்தை அன்றைர் பொருளாதார, மொழி-கலாச்சார, நிர்வாகக் கருத்துகளில் தான் கூறியிருக்க முடியும். ஏனுகில் அரசியல் ரீதியாக இச் சொற்றெடுத்துக்கு அர்த்தம் இருக்க முடியாது.

1967-ம் ஆண்டு.....

திராவிடநாடு கோரிக்கையை அன்றை கைவிட்டதன் பின்னர் அவர் அகில இந்திய கணிப்புப்பெற்ற தலைவராகப் பரிணமித்தமை ஆச்சரியத்துக்குரியதல்ல; தமிழ் நாட்டில் அன்றையடைய செல்வாக்கு தளராது மென்மேலும் பரந்த

அடிப்படையில் பரவியது வியப்பே. அன்னை திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டதுடன் தேசியவாதிகளான முது பெரும் தலைவர் இராஜாஜி, சிலம்புச் சௌவர் ம. பொ. சி. போன்றேருடனும், இடதுசாரி இயக்கங்களுடனும் இணக்கம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இந்த இணக்கமே 1967-ம் ஆண்டில் தி. மு. க. வின் தலைமையிலான தேர்தற் கூட்டணிக்கு அடித்தளமாயிற்று. இராஜாஜியின் சிந்தனையும் அன்னைவின் கைதேர்ந்த சிற்ப வேலைப்பாடும் இணைந்து கட்டியெழுப்பிய கூட்டணிக்கு, ஏனைய கட்சிகளையும் தழுவி அணைத்துச் செல்லும் அன்னைவின் பண்பாடுபட்டை தீட்டிற்று. தீவிர வலதுசாரியான இராஜாஜியையும் தீவிர இடதுசாரிகளான மார்க்சிச கம்யூனிஸ்டுகளையும் ஒரே நுகத்தில் இணைக்கும் நுட்பமான வேலையை நட்பைப் பேணி ஏனைய தலைவர்களின் நல்லெண்ணத்தை ஈர்க்கும் அன்னைவைத் தீவிர வேறு எவராலும் சாதித்திருக்க முடியாது.

ஜனநாயகப் புரட்சி

1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் அன்னை தொகுதி ஒதுக்கீடு செய்த நுனுக்கம் நூற்றுக்கு நூறு வெற்றிகரமானதாகும். “நான் நல்லெண்ணத்துடன் ஒதுக்குவகைத்த திருப்தியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்” எனத் தோழமைக் கட்சிகளுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து தொகுதி ஒதுக்கீடு செய்த அன்னர், தன்வலியும் ஏனையோர் வலியும் மாற்றுள்ள வலியும் சீர்தூக்கிச் செயற்பட்டார். புதுடில்லி நாடாஞ்சுமன்றத் திற்கு நிறுத்தப்பட்டது. தி. மு. க. வெட்பாளர் அனைவரும் வெற்றி பெற்றமை அன்னைவின் கணிப்புக்குக் கிடைத்தபாராட்டாகும். பொதுத் தேர்தலில் தமிழ் நாடு சட்டசபைக்கான 234 இடங்களில் தி. மு. க. 138 இடங்களையும் சுமார் 63 இலட்சம் வாக்குகளையும் பெற்றது. தோழமைக் கட்சிகள் 38 இடங்களையும் காங்கிரஸ் 49 இடங்களையும் பெற்றன. 1962 ஆண்டுத் தேர்தலில் முறையே 139 - 50 இடங்களைக் கைப்பற்றிய காங்கிரஸ், தி. மு. க. கட்சிகள் 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் முறையே 138 - 49 இடங்களைக் கைப்பற்றியமை தமிழ் நாட்டு அரசியலில் மிகவும் தர்க்கரீதியான ஓர் தலைகீழ் மாற்றம் - ஜனநாயகப் புரட்சி - ஏற்பட்டுவிட்டதை அகிலத்திற்கு உணர்த்திற்று. புதுடில்லி

நாடாளுமன்றத்திற்கு நடைபெற்ற வாக்குப் பதிலில் தி.மு.க. கூட்டணியினர் 36 இடங்களையும் காங்கிரஸ் கட்சியினர் 3 இடங்களையும் பெற்றனர். ஏக இந்தியாவையும்—ஏன், அகிலத்தின் அரசியல் வட்டாரங்களையே—அதிர்ச்சியடைய வைத்த இந்த வெற்றியை ‘வேட்டியை லல்ல, வாக்குச் சீட்டினால் உருவான புரட்சி’ (Revolution,not by bullets, but by ballots) என அண்ண வர்ணித்தார். இவ்வரண்ணையை இந்திய அரசியல் வட்டாரங்களும் ஆமோதித்து ஏற்றுக் கொண்டன. காங்கிரஸ் வீழ்ச்சியற்ற மற்றைய மாநிலங்களைப் போலன்றி, கூட்டணி ஆட்சிக் குழப்பங்களுக்கு இடமில்லாது தனித்து ஆட்சி செய்யும் தகுதியை தி.மு.க. வுக்குத் தந்த தமிழ் மக்கள் நிதானமானவர்கள்தாம்.

அரசியல் அர்த்தத்தில் கூறுவதானால், ‘ஊமைகளும் ஊனர்களும் குருடர்களும் செவிடர்களுமான வெறும் ஆண்டிகள் என அரசியல் அதிகாரப் பாரம்பரியம் கொண்ட வர்களால் கணிக்கப்பட்டவர்கள் ‘திருவோடும் கண்டும்’ எந்தியே ஆட்சிக்கு வந்த அற்புதம் தமிழ் நாட்டில் நிகழ்ந்தது. இந்திய பத்திரிகை உலகினால் இதுவரை எடுத்தெறியப் பட்டவரும் என்னிந்தையாடப்பட்ட குள்ள உருவத்தினருமான ‘கமராக் கவர்ச்சி’யற்ற அண்ண மின் னல் வேகத்தில் செய்தியாளரின் ‘கவர்ச்சிக் கன்னி’யானார் முன்பு காலைத் ‘கமராக் கவர்ச்சி’யனித்தும் பத்திரிகை யுலகு இன்று அன்னாரிடம் கண்டது. அண்ண, இருபத்திநாட்கு மணிநேரத்தில் இந்திய அரசியலரங்கின் கதாநாயகருளார். அண்ணவின் பெருமையைத் ‘திடுதிப்’ பென்று அங்கீகரித்த இந்திய அரசியல் வட்டாரங்களின் உணர்ச்சியின் உச்சக் கட்டத்தைக் கூறுவதானால், தென்னக மக்களின் உணர்ச்சிகளை மதிக்கும் வண்ணம் அண்ணவை இந்தியக் குடியரசின் துணைத் தலைவர் (உப ஜனுதிபதி) ஆக்கவேண்டுமென்ற பொறுப்புள்ள புதுடில்லி வட்டாரங்களின் ஆலோசனையைக் கூறலாம்.

சகோதரத்துவம்

அண்ணவுக்கு எங்கிருந்து வந்ததோ இந்த வலிமை? எப்படிப் பிறந்ததோ இந்தப் பெருமை? தமிழ் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளில் யார் யாரோ வயிற்றில்

பிறந்தவர்களெல்லாம். சாதி, சமய, அந்தஸ்து வேறுபாடுன்றி இந்தக் கள்ளமற்ற குள்ள உருவின் அணைப்பிலே ‘அண்ணு’ என அசந்து கிடக்க, அவர்களைத் ‘தம்பி’யெனத் தழுவிக் கொண்டனரே; நள்ளினுரையெல்லாம் உடன் பிறப்பாக்கினரே; அந்தச் சகோதரத்துவத்திலே பிறந்தது இந்த வலிமை. இந்தப் பெரும் பஸ்பாட்டை அன்று கம்பன் கூற இராமாயணத்தில் கேட்டோம்.

“குக்கெனும் ஜீவர் ஆனேம்; முன்புபின் குன்று தூழ் வான் மக்கெனும் அறுவர் ஆனேம்; எம்ஹழை அன்பின் வந்த அகன்அமர் காதல் ஜீய! நின்கெனும் எழுவர் ஆனேம் புகல் அரும் கானம் தந்து புதல்வரால் பொலிந்தான் நுந்தை”

இன்று அதனை அண்ணுவிடத்தில் கண்டோம்.

“கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய்க் கோளரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சோல்”

— குறள்

பேச்சாளர் அண்ணு

தமது நாவன்மையையும் வெற்றிகரமான முறையில்
அரசியல் மூலதனமாக்கி, தம் நாவின் அசைவிலே நாட்டை
யே அசைத்திட்ட நாவேந்தர்கள் உலக வரலாற்றிலே
வெகுசிலரே. அச்சிலரிலே ஒருவர் தமிழ்நாட்டைத் தம்
நாவினால் அடிமைகொண்ட அண்ணு அவர்கள், ஆற்றெழுமுக்கிள்
கிள் அழகுகாட்டும் தம் நாவின் தமிழ்வளத்தால் அறிஞர்
சார்ந்த பல்கலைக்கழக அரங்குகள் தொட்டு திறந்தவெளி
யின் பொதுக்கூட்ட அரங்குகள் வரை கட்டியாண்டார். தம்
நாவின் ஆங்கில வளத்தால் அறிவியல் அரங்குகளில் தமிழ்
நாட்டின் தூதுவனுயினர்.

அண்ணுவின் பேச்சத்துறை வாழ்வை இருக்குறுகளாகப்
பிரிக்கலாம். முதற்கூறில், துடி கும் இளமையுள்ளாம் தான்
கொடுமையெனக் கண்டவற்றையிட்டு வெடிக்கும் எரிமலை
யாகக் குழுறவதையும், சமுதாயத்திலே ஒர் புதுமையை,

புரட்சியை, புத்துணர்ச்சியைக் காணப் பொருமுவதையும் காணமுடிந்தது. கடைக்கூறில், தாம் கண்ட புதுமைகளை, புரட்சிகளை, புத்துணர்ச்சிகளை முழுமைப்படுத்த விழையும் பொறுமைமிக்கப் பேச்சாளர் அன்னைவைக் காண்கிறோம். இவ்விரு கூறுகளின் மாறுபாட்டுக்கு பெரியார்—அன்னை தொடர்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் ஒரளவுக்குக் காரண மாகலாம் என்ற ஐதீகம் கவனத்திற்குரியதே. முதற்கூறில் பெரும்பாலும் பெரியாரின் சிந்தனைகளுக்கு வார்த்தைவடிவம் கொடுக்கவேண்டிய பிரச்சாரகராக அன்னை இருந்திருக்கலாம். பின்னர், தி. மு. க.வைத் தோற்றிய பின் சுதந் திரமான தம் சொந்தச் சிந்தனைகளை தமக்கு இயல்பான தேர்ந்த வார்த்தைகளில் தெளியத்தந்திருக்கலாம். தலை மைப் பொறுப்பும் தமியியரை வழிநடாத்த வேண்டிய கடமையுணர்வும் பேச்சின் சுருதியை மாற்றத் தூண்டியன் போலும். 1956 ம் ஆண்டு தி. மு. க. வை ஒரு தேர்தல் கட்சியாக்கிய பின்னர் இந்த மாற்றம் மிகவும் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது.

சொற்போர் செய்தும்.....

அன்னைவின் பேச்சுப் பருவத்தின் முதற்கூறு முடிவடையும் கட்டத்தில் நடைபெற்ற கம்பராமாயணம் பற்றிய சொற்போர் அவர் தெரிவித்த கருத்துக்களை ஏற்கமுடியாத ஒருவருக்குக்கூட, அன்னைவின் வாதத்திறம் காட்டும் வள்ளமையுடைத்து. தமிழ்நாட்டின் தவப்புதல்வர்களானவரும் தமிழாய்ந்த சான்றேர்களுமான பேராசிரியர் சொல்லின் செல்வர் சேதுப்பின்ஸை, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் போன்றவர்களுடன் அன்னை தமது தமிழ்த் திறமும் கம்பராமாயணத் திறனை ஆய்ந்த இலக்கியத் திறமும் காட்டி வாதாடி, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரின் பாராட்டையும் பெற்றூர். குறிப்பாக, சிதா பிராட்டியாரின் சிறப்பை ஆய்ந்த போது, தமது தூய்மையை உலகுக்கு உணர்த்த பிராட்டியார் தீயில் புதுந்த கட்டத்தைச் சுட்டிக் காட்டி அன்னை.

“மனத்தினால் வாக்கினால் மறுவற் றேளென்னில் சினத்தினால் கடுகை தீச்செல்வா என்றுள்”

என்றார் கம்பர். எனவே ‘உடலினால் மறுவற்றனரோ?’ என்றார் மிகுந்த ஆய்வுத் திறனேடு கூடிய ஜியப்பாட்டை அண்ண கிளப்பினார். ‘மனத்தினால் மறுவருதகன் உடலி னால் மறுவற்றமைமறுவாகாது’ என்ற வள்ளமையான குறிப் பினால் நாவலர் பாரதியார் அண்ணுவின் வாதத்தை முறியடித்தாராயினும், அன்றார் அண்ண எழுப்பிய ஜியப் பாட்டை வெகுவாகச் சுவைத்தனர்.

அண்ணுவின் பேச்சுத் துறையின் வெற்றியை அன்றாரது அடுக்குத் தொடரும் அணியழகும் மிக்க சொல்லாட்சி உறுதி செய்தது. வார்த்தைகளுக்காக அண்ண காத்திருப்ப தில்லை, வார்த்தைகள் அன்றாருக்காகக் காத்திருந்தன என்பர். அச்சொற்கள் வெறுமையானவையாக, கருத்து வறுமையுடையனவாக இருக்கவில்லை. பல்துறைப் பொருட்கள் பற்றியும் அன்றார் ஆழமாக அறிந்திருந்தமையாலும், அத்துறைகள்பற்றித் தாம் சுயமாகச் சிந்தித்திருந்தமையாலும், தெளிந்த சிந்தனையினின்றும் கருத்துக்கள் இடையருது ஊறிக்கொண்டிருந்தன. அந்த ஊற்று கவினுறுவார்த்தைகளாக வடிவம்பெற்றன. “உள்ளத்தில் உண்மை ஒளியுண்டானால் வாக்கினில் ஒளியுண்டாம்” என்றான் வவா பாரதி.

இடமறிந்து பேசியும்.....

பேச்சுக்கலையின் நுணுக்கமணித்தும் அறிந்திருந்த அண்ண, இடம், பொருள், காலம், ஏவல் இவற்றைக் கணித்துப் பேசினார். அறிவாய்ந்த மன்றங்களில் பேசும் போது அதற்கமையப் படியேறி, மேற்கோள்கள் சரித்திரச் சான்றுகள் காட்டிப் பேசினார். சட்டமன்ற, மாநிலங்கள் அவைக் கூட்டங்களில் விவாதிக்கும்போது புள்ளிவிபரங்கள் காட்டிப் பேசினார். மாநிலங்களவையில் மொழிப்பிரச்சினையின் மீதும் வரவு-செலவுத் திட்டவாதத்தின் போதும் அண்ண ஆற்றிய உரைகள் தலைசிறந்த பாரானுமன்றவாதி (‘பாரவிமென்டேரியன்’) யின் தகமை பெற்றவையாகும். அதே அண்ண, கழகக் கூட்டங்களிலும், பொதுக் கூட்டங்களிலும் உரையாற்றும் போது படியிறங்கிப் பேசினார். அத்தகைய கூட்டங்களில் குட்டிக் கதைகள், நாடோடிக் கதை

கள், நகைச்சவைத் துணுக்குகள் அவர் பேச்சை அனிசெய் தன். இரண்டாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் இறுதிநாளன்று அண்ணே உலகெங்கனுமிருந்துவந்த புலமை சால் ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் மத்தியில் ஆங்கிலத்தில் ஆற்றிய உரையின் புலமைத் தொனியும், அடுத்து அதை முடித் துக் கொண்டு ‘பூம்புகார்’ சென்று பொது மக்கள் கூட்டத் தில் நிகழ்த்திய உரையின் பாராத்தொனியும், அவையை அனந்து பேசிய பேச்சாளர் அண்ணே என்பதைக் கூருதின் றன். இந்த அற்புத ஆற்றலை அன்று செய்தித்துறையினரும் பாராட்டியிருந்தனர்.

அண்ணைவின் அரசியற் பேச்சுக்களைப் போன்றே பொருளியல் வாதங்களும் வலிவுடையனவாகும். 1967ம் ஆண்டு முதலமைச்சர்-நிதியமைச்சர் என்ற முறையில் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டமும் ஆற்றிய உரையும் சட்ட மன்றச் சரித்திரத்திலேயே புதிய மரபுகளை உருவாக்கின. நுணுக்கம் நிறைந்த பொருளியற்றுறையின் நுட்பமான கருத்துக்களை உள்ளடக்கி முதன் முதலில் தனித் தமிழில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை மாற்றுரும் மெச்சும் வண்ணம் தயாரித்தவித்த அண்ணே, தொடர்ந்து அத்திட்டத்தை விளக்கித் தின்னிய கருத்துக்களைக் கூறினார். அண்ணைவின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்த திறமையை மட்டுமல்ல, அதனைத் தமிழ் இலக்கியமோ என வியக்கும்படி, வழக்கமாக ‘சோம்ப ஹன்டாகும்’ உரையைத் தனித்தமிழில் கவைபட அளித்த திறமையையும் செய்தித் தாள்கள் பாராட்டியிருந்தன. 1962ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 20ம்திகதி மாநிலங்களைவையில் வரவு-செலவுத்திட்ட வாதத்தில் கலந்து கொண்டு அண்ணைநிகழ்த்திய உரை டில்லி வட்டாரங்களில் விதந்தோதா தப்பெற்றதாகும். இது இவ்வவையில் அண்ணைவின் இரண்டாவது உரையே என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வுரையின் சில பகுதிகளின் தமிழாக்கம் பின்வருமாறு:—

“.....இவர்களின் திட்டத்தின் தன்மை என்ன; திட்டம் சமதர்ம அடிப்படையில் இருக்கப்போகிறதா அன்றி வேறு விதமாகவா என்று ஆய்வாளர்கள் கேட்டால், இவர்கள் ‘இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக எடுத்துக் கலந்து

ஒரு கலப்புப் பொருளாதாரத் திட்டம் தயாரிக்கிறோம்' என்கிறார்கள். துணைத் தலைவர் அவர்களே! கலப்படம் ஒரு குற்றம் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். நிதி மந்திரி நாடாளுமன்றத்திலே கலப்படக் குற்றத்தைக் கண்டித்துப் பேசியுள்ளார். பொருளாதாரக் கலப்படம் எத்துணை பெரிய குற்றம். இதற்கான விணைவை இக்கால மக்கள் மட்டுமல்லாமல் வருஷ்கால மக்களுமல்லவா அனுபவித் தாக வேண்டும்..... 270லட்சம் மக்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரம் தான் வேலை கிடைக்கிறது. 200லட்சம் மக்களுக்கு இரண்டு மணி நேரம், 450லட்சம் மக்களுக்கு நான்கு மணி நேரம் வேலை கிடைக்கிறது. மற்ற நேரத்தில் வேலை இல்லை. கோடி கோடியாகப் பண்ததைச் செலவழிக் கிறோம் - மக்களிடமிருந்து பெற்ற பணம்-கடஞ்சுவும் உதவித் தொகையாகவும் வெளியேயிருந்து பெற்ற பணம் -15வருடச் சுய ஆட்சிக்குப்பிறகு, 12வருடத்திட்ட வேலைக்குப் பிறகு, 270லட்சம் மக்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரே ஒரு மணி நேரம் தான் வேலை கிடைக்கிறது. இந்த நிலை இருக்கக் காரணம் என்ன? என்ன விளக்கம் இதற்கு?.... ''

தளத்தினின்றும் தழும்பாது.....

இதே உரையின் போது, அண்ணு தமது தளம் எங்கே என்பதையும் மறந்தாரில்லை. அண்ணு தமது போக்கை மாற்றிக் கொண்டால் தாழும் அவருடன் இணைந்து பணியாற்றுவதாகக் கூறிய வலது சாரி கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் புபேஷ் குப்தாவுக்கும் இடைமறித்துப் பேசிய ஏனையோருக்கும் அண்ணு பின்வருமாறு கூறினார்.

“என்னுடன் இருக்கவேண்டுமென ஆவலாக இருப்ப தற்காக நான் திரு.புபேஷ் குப்தாவுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். ஆனால், எனது இலட்சியத்தை விட்டுக் கொடுத்து அவரை எனது கூட்டாளியாக்கிக் கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.....ஆனால் திட்டவட்டமாக ஒன்று கூறுவேன். எரிகுண்டு, இழிமொழி எதுவும் என்னை, நான் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள புனிதப் பணியிலிருந்து தடுத்து நிறுத்தப் போவதில்லை. அது குறித்துப் பேரப்பேச் சுக்கே இடமில்லை’’

பொறுப்புடன் பேசி.....

தமிழ் மொழி, தமிழ்க்கலை, தமிழ் வாழ்வு இவை குறையிடப்பட்டன, தாழ்த்தப்பட்டன, என்னும் போது மிகவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டவராக, தரணியனைத்தும் பரணி பாடிய தமிழனின் பாரம்பரியப் பெருமையனைத்தும் கூறி இன்றுற்ற இழிவினையும் கூறி, தமிழ் மக்களை உணர்ச்சியின் எல்லைக்கு இட்டுச்சென்று நேர்ந்துவிட்ட இன்னைத் தொட்டுக்காட்டும் அன்னை, இதர விடயங்களில் மிகவும் பொறுமையுடன் பேசினர். மிகவும் பொறுப்புடன் வார்த்தைகளைத் தெரிந்தெடுத்துத் தொடுத்துப் பேசினர். கேட்போர் மனதில் பதியும்படி பக்குவமாகக் கூறினர். உதாரணமாக; ‘படிக்கும்போது அரசியல் வேண்டாம்’ என்ற பொறுப்புள்ள கருத்தை மாணவர்களுக்கு அடிக்கடி கூறி வந்த அன்னை, 26-4-1967ல் செங்குன்றம்சயர்நிலைப்பள்ளியில் இதனை வலியுறுத்திப் பேசும் போது பின் வருமாறு கூறினார்.

‘‘மாணவ மணிகளாகிய நீங்கள் படிக்கும் காலத்தில் போராட்டங்களில் ஈடுபடக்கூடாது. இப்பொழுது அரசியலில் ஈடுபட்டால்தான் பின்னர் பெரிய தலைவர் ஆகலாம் என்று கருதுவது தவறு. நாற்றை நட்டுவிட்டு குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்த பிறகுதான் அதனுடைய வேர் நன்றாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறதா என்று பார்ப்பார்களே தவிர தினசரி பிடுங்கிப் பார்க்கமாட்டார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் நாற்றுப் பாழாவிலிடும். அதுபோல, மாணவர்களாகிய நீங்கள் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த நாற்றைப்போல படிப்பில் தேர்ச்சி பெற்ற பின்னர் தான் அரசியலில் முழுக்கவனம் செலுத்த வேண்டும். நான் கூட பள்ளியில் படிக்கும்போது எந்தவிதமான அரசியல் கிளர்ச்சிகளிலும் ஈடுபட்டது கிடையாது. ஆனால் படிப்பு முடிந்த பிறகு நான் பார்க்காத போராட்டங்களா? நீங்களும் என் வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும்’’

மாணவர்களின் அளவுகடந்த அபிமானத்திற்குரிய ஒர் அரசியல் கட்சியின் தலைவர்; தமது கட்சியின் வலுவுக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் இத்தகைய கருத்தைக் கூறினாரென்றால் அவருக்கு கட்சி நலனைக்காட்டிலும் வளரும் சமுதாயத் தின் நலன் பெரிதாகப்பட்டிருக்க வேண்டும் அத்துடன்

தமது சொந்தப்பலத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கையும் வேண்டும். இவை அண்ணவீடும் இருந்தன. அண்ணவீன் பொறுப்புணர்ச்சிக்குச் சாங்கு கூறும் இன்னொரு நிகழ்ச்சியை இங்கு கூறுவது பொருத்தமற்றதல்ல. காங்கிரசாரின் வன்செயல்களால் பொறுமையிழந்த ஒரு தி. மு. க. தலைவர் மேடையில் ‘காங்கிரஸ்காரரைக் கல்லாலடிக்க வேண்டும்’ எனக் கூறினார். மேடையிலிருந்த அண்ணூட்டனே எழுந்து சென்று அத்தலைவர் அங்ஙனம் கூறியமைக்கு வருத்தம் தெரிவித்து, அத்தலைவரை — பெருந்தலைவர் என்றும் பாராட்டாது — அவர் கூறியவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு பணித்தனர். குறிப்பிட்ட தலைவரும் அண்ணவீன் ஆணைக்குப் பணிந்தனர்.

இனிமையாக.....

“இனிய உள்வாக இன்னுத கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்தற்று” எனக் கருதினார் போலும். அண்ணூமாற்றுரையும் புண்படுத்தாத சொற்களையே பயன்படுத்தினார். “மாற்றூர் மனத்தைப் பண்படுத்துவதே தவிர புண்படுத்தக் கூடாது” என்பது அன்னுரின் கொள்கை. இத்தகைய பண்பாட்டினுலேயே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் அண்ணீடும் தனிப்பட்ட குரோதங்கள் அற்றவர்களாகவும், அண்ணவீன் நெருங்கிய நண்பர்களாகவும் விளங்கினர். அண்ணீடு இயன்றவரை எதிர்க்கட்சியினரின் விவாதங்களை நடக்கச்சைவ உணர்வுடனேயே சந்தித்து முறியடித்தார். உதாரணமாக:-

“காமராசர் தி. மு. கழகத்தைப் பார்த்துச் செக்குமாடுகள் என்றாராம். நாங்கள் செக்கு மாடுகள்தான் செக்குமாடுகளுக்குத் தீனி அதிகம் போடவேண்டிய தில்லை. ஆனால் அவைகள் பாதை தவறுமல் போகும். செக்கில் உள்ள எள் எண்ணைய் ஆகும் வரை ஒயாதுசுற்றும். ஆனால் கோயில்மாடு இருக்கிறதே அது கண்டு இடத்திற்குப் போகும். கண்டதைத் தின்னும். தெருவில் போவோரை மிரட்டும். பொருள்களை நாசப்படுத்தும். அதைப்போல்தான் காங்கிரஸ் கட்சி.”

● ‘அண்ணேவின் பல் உடைப்போம்’ எனத் தீவிரமான காங்கிரஸ் பேச்சாளர் ஒருவர் பேசியதையிட்டு வேத ஜெப்பட்ட தி. மு. க. தம்பியொருவர் கூட்டத்தில் பேசவந்த அண்ணேவிடம் இதுபற்றிப் பேசிக் குறைப் பட்டார். அண்ணே தொடர்ந்து பேசும் போது பின் வருமாறு நிதானமாகக் கூறினார். “எனக்கு யாரோ பல் கொட்டப் போவதாக தம்பியொருவன் கூறி வருத்தப்பட்டான். நான் கூட மிகவும் வருத்தப்பட்டி ருப்பேன் — பத்து இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு. இப் போது எந்த மாற்றக் கட்சித் தொழிழுக்கும் அந்தச் சிரமம் வேண்டியதில்லை. அவை தாமாகவே வலிய உதிர்கின்றன.”

எனினும், ஆணித்தரமாக.....

அண்ணே தமது பேச்சுக்களில் எதிர்க்கட்சியினரின் வாதங்களை ஆணித்தரமாகவும் அழுத்தமாகவும் தர்க்காரீதி யாகவும் சந்தித்து நிர்மூலமாக்கினார். உதாரணமாக:-

● தி. மு. க. திராவிடப் பிரிவினை கோரிய நாட்களில், ‘தமிழ் நாடு தவிர்ந்த ஏனைய மூன்று மாநிலங்களும் இதற்குத் தயாராகவில்லையே, அங்கு தி. மு. க வுக்கு ஆதரவுகூடக் கிடையாதே’ என்ற வாதத்தைப் பின் வருமாறு முறியடித்தார்:- “ஒரு ரூபாய் திரட்டப் புறப்பட்டவன் கால் ரூபாய் மட்டுமே முதலில் கிடைத்தால் முழு ரூபாயும் முதலில் கிடைக்கவில்லை யென்று கிடைத்த கால் ரூபாவையும் வீசி எறிந்து விடமாட்டான். அதைச் சட்டைப் பையில் போட்டுக் கொண்டு மிகுதியையும் திரட்டமுற்படுவான். முடிய மானால், கால் ரூபாய், கால் ரூபாயாகத் திரட்டுவான். இதேபோல், நாலுமாடி வீடுகட்ட நினைப்பவன் திருக்கும் பணத்தைக் கொண்டு இப்போது அடித்தள வீட்டை மட்டும் கட்டுகிறுன்; மேலே மூன்று மாடி கட்டுவதற்கு இடம் விட்டுத்தான் கட்டுகிறுன். அதே போலத்தான் திராவிடநாட்டுப் பிரச்சினையும்”

● 1953-ம் ஆண்டு அன்று முதலமைச்சராக இரா ஜாஜி கொணர்ந்த குலத் தொழில் கற்கும் கல்வித்

திட்டத்தை எதிர்த்துப் போராட்டம் தொடக்கிய அண்ணே “திருடன் மகன் திருட்டுத் தொழில் கற்க வேண்டுமா?” என்று கேட்டார்.

● தி.மு.க. இதர தோழிமைக் கட்சிகளுடன் அமைத்த தேர்தல் கூட்டணிபற்றி, ஒவ்வொரு கட்சியும் ஒவ்வொரு தொணியில் பேசுகிறதே; கூட்டணியில் ஒருமைப் பாடில்லை என்ற கிண்டலை பின்வருமாறு முறிய டித்தார்: “கையின் விரல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அளவினதாய்தான் இருக்கின்றது. ஆனால் எதிரி யைத் தாக்கும்போது ஐந்தையும் இணைத்து முஷ்டியை மடக்கித்தான் தாக்குவோம். தாக்கப்படும்போது வளி தாங்க முடியாத காங்கிரசார் இதனைத் தாமாகவே அப்போது புரிந்து கொள்வர்”.

“சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சன் இவளை இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது”

என்றார் வள்ளுவர். வள்ளுவன் சுட்டிக்காட்டிய சொல்லின் செல்வன் அண்ணுதான் என்பதை அரசியல் ஆசா பாசங்களினால் சிலர் ஏற்க மறுக்கலாம். எனினும் தகர்க்க முடியாத சில உண்மைகளை ஏற்றுத்தான் தீர வேண்டும். ஏற்பினும் ஏற்காவிட்டும் சரித்திரம் இச் சங்கதிகளைக் கூறுத்தான் போகிறது. அவையாவன (அ) தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகைப் பொறுத்தவரை மேடைப் பேச்சை ஒரு தனிக் கலையாக உருவாக்கியவர் அண்ண. அண்ணுவைப் பின்பற்றி தி. மு. கழகத்திலும் சரி, கழகத்திற்குப் புறம் பாகவும் சரி ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்கள் அண்ணார்கள் அடியொற்றிச் சென்று இக்கலை கைவரப் பெற்றிருக்கிறார்கள். கல்லூரிக் காலையர், இளைஞர்களைச் சண்டி இழுத்திட்டதும். சந்த ஒசையும் சிந்து நடையும் மிக்க அடுக்குமொழியாலும் அலங்கார அணியாலுமானதுமான தமக்கே உரித்தான பாணியில் இக்கலையைக் கட்டிக்காக்க அண்ணர் ஒரு சந்ததி யையே உருவாக்கிவிட்டுச் சென்றுள்ளார். தலைகிறந்த பேச்சாளரெனத் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகில் பொறுக்கி எடுக்கப் படுவோர் அண்ணுவின் உணர்வைபோ, உறவையோ பெற ரேரேயாவர் (ஆ) பேச்சுக்கலையைப் பொதுவாழ்வுத் துறையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை உண்டாக்கக்

கூடியதோர் சுக்தி மிக்க ஆயுதமாக வடித்து துத் தந்தவர் அன்னே. இதனால் பேச்சாளன் எனப்படு வோனுக்கு சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்கக்கூடிய சிற்பியென்ற கணிப்பையும் சமூகத்தில் பெற்றுத் தந்தார். (இ) தமிழ்கூறும் நல்லுலகிலேயே ஒருவர் பேசக் கேட்பதற் காகவே இலட்சக் கணக்கான மக்களைத் திரட்டிய பேச்சாளர் அன்னே. அன்னைவின் பேச்சைக் கேட்பதற்கெனத் திருஞம் தொகையினர் வேறு எந்தப் பேச்சாளருக்கும் திரண்ட தில்லை. திரைப்படம், நாடகம், நடனம், இசை, இவற்றிற் கென உள்ள சுவைஞர் (ரசிகர்) கூட்டம்போல, சொற் பொழிவைக் கேட்கவென ஒரு சுவைஞர் கூட்டத்தை உருவாக்கியவரே அன்னதான்.

“கருத்துற்று மலையுற்றுயப் பெருக்கெடுக்க வேண்
உம்
கண்டதைமேற் கொண்டெழுதிக் கட்டுரையாக் குங்
கால்

இருக்கும் நிலை மாற்றால் புரட்சியனப் பான்மை
ஏற்படுத்தல் பிறர்க்குமைக்கும் எழுத்தாளர் கடனும்”
— புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்

எழுத்தாளர் அன்னு

பேச்சுத்துறையை ஒரு தனிக்கலையாக உருவாக்கிய
அன்னை எழுத்துத்துறையில் தனது செல்வாக்கினைச் சித்த
ரிக்கும் தனிமரபுக்களை ஏற்படுத்தினார். தாம் தொட்ட
துறையனைத்தும் துலக்கி, அத்துறையில் புதிய மரபுக்களைத்
தோற்றுவித்து, அம்மரபுக்களைக் கட்டிக்காக்கும் தனிப்
பெரும் மண்டலத்தையும் தோற்றி, ஆங்கு தன் வெற்றிக்
கொடியைப் பட்டோளி வீசிப் பறக்கவிடுவதே அன்னை
விள் வழக்காக இருந்தது. அவ் வழக்குக்கு எழுத்துத்துறை
விலக்கல்லவே.

அன்னூரது பேச்சுத்துறையைப் போன்றே எழுத்துத்
துறையும் இருவயப்பட்டதாகும். தமிழ்நாட்டில் மிக்க வளி
மையுடையனவாகிய வைதீக உலகும் மதபீடங்களும் மருட்
சியற்றுப் புரட்சிக்கொடியும், போர்க்குரலும் எழுப்பக்
காரணமாகவிருந்த அன்னைவின் எழுத்துக்கள் பல முதற்
கூறில் தீட்டப்பட்டவையாகும். ‘பரந்தாமனுக்குப் பகி

ரங்கக் கழுதம், பரமசிவனுக்குப் பகிரங்கக் கழுதம், ஆரியமாயை, புராணமதங்கள், தேவலீலைகள்' போன்றவை அன்னை வின் சிந்தனையின் முதற்கூறுக்குரியனவாகும். இவற்றுள், 'ஆரியமாயைக் காட்டியமைக்காக சிறைக்கும் 'இலட்சிய வரலாறு' தீட்டியமைக் காக் காக் வழக்கு மன்றத்திற்கும் அன்னைவை அனுப்பி அழுக பார்த்தது சட்டம். அன்னைவின் அன்றைய சிந்தனையின் பெறுபேறுகள் ஏற்படுத்தோ என்னவோ, சிந்தனைப் புரட்சிக்காகச் சிறை சென்ற செம்மல் களின் பட்டியலில் அன்னாரும் இடம் பெற்றார் என்பது மட்டும் உண்மை. அதே போன்று, அன்னைவின் அன்றைய சமய சம்பந்தமான கருத்தோட்டம் வரங்முறைகளை மீறிய தன் மைத்தாகக் கணிக்கப்பட்டிருப்பினும் (இக்கருத் தோட்டத்திற்கான ஏதுக்கள் வேறு இடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன) அவை மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாகவே வெளிவந்தன. அன்னைவின் மதத்துறைபற்றிய எழுத்துக்கள் மக்கள் மன்றத்தில் பரந்த அடிப்படையிலான எதிரொலிகளையும் வாதப்பிரதிவாதங்களையும் கிளப்பியதுடன், வைதுகூலகு பகுத்தறிவு உலகு ஆகிய இரு அணிகளையும் எதிரும் புதிருமான சொற்போர் மேடைகளையும் தமிழ் கூறும் நல்லுல கெங்கும் தோற்றுவித்தன. அன்னைவின் வாதங்களும் வழக்கம்போல வைந்த பாய்ந்தனவாகவே விளங்கின. அவரின் பொதுவாழ்வின் பிற்காறில் சமய நெறிபற்றிச் 'சுருதி' இறங்கியது என்பதுடன், அரசியற்பணிகளின் பெருக்கத் தின் காரணமாகப் போலும், 'அசல்' அரசியல் தவிர்ந்த ஏனைய எழுத்துப்படைப்புக்களும் அருகத் தலைப்பட்டன.

ஏட்டாசிரியருக.....

எழுத்துத்துறையில் அன்னைவின் கண்ணிப்பணி பத்திரிகைத் தொடர்பே. 'சன்டே வூப்சேவர்' செய்தி ஏட்டின் துணையாசிரியராகப் பணி தொடங்கிய அன்னை, 'விடுதலை' 'திராவிடன்', 'ஜஸ்டிஸ்' இதழ்களில் ஆற்றிய எழுத்துப் பணி பிற்கோரிடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. தி. மு. க. தம்பி களின் கையேடாக விளங்கியதும், அன்னைவின் ஆணைகளை நாட்டின் பட்டிதொட்டியெங்கும் வாழும் கழகத்தவர்க்கு இட்டுச் சென்றதும், தி. மு. க. வின் வளர்ச்சிக்கு அச்சாணியாக விளங்கியதுமான 'திராவிடநாடு' வார ஏடு தி.

மு. க. வின் தலையாய படைக்கலனாக, அண்ணவின் கைவன் னமும் கருத்துவன்னமும் தாங்கி வெளிவந்தது. அண்ணவை அடியொற்றிய தம்பிகள் போல, அண்ணவின் ‘திரா விட நாடு’ ஏட்டை அடியொற்றி தம்பிகளின் ஏடுகள் பல துணைப்படைக் கலங்களாகத் தோற்றின. ‘மன்றம்’, ‘முர சொலி’, ‘திராவிடன்’, ‘போர்வாள்’, ‘தீப்பொறி’, ‘தனியரசு’, ‘தென்னகம்’, ‘தென்றல்’, போன்ற இன்னேரன்ன தம்பியரின் ஏடுகள், அண்ணவால் வெற்றிகரமாகவும், புது மையாகவும் கையாளப்பட்ட அடுக்குத் தொடரில், அணி நடையில் எழுதப்பெற்றன.

தம் பேச்சின் வளமொப்பவே எழுத்து வளத்திலும் ஏற்றம் பெற்றிருந்த அண்ணவுக்கு பத்திரிகைத் துறையிலிருந்த ஈடுபாட்டை உணர்த்த இரு அம்சங்கள் போது மானவையாகும்.

● பெண்களும் நாட்டு நடப்புகளை அறிந்திருக்க வேண்டு மென்ற எண்ணத்தினாற் போலும், அந்தி நேரத்தில் சிலர் கூடி பல பொருள் குறித்து ‘அரட்டை’ அடிப்ப தாக ஒரு பகுதியை ‘திராவிட நாட்டு’யில் வெளியிட்டார். அதற்கு ‘அந்திக் கலம்பகம்’ என மருடமிட்டார். நந்திவர்மன் பற்றிக் கூறும் ‘நந்திக் கலம்பகம்’ நாம் அறிந்ததே. ‘கலம்பகம்’ என்றால் பஸ்வரை மலர் களால் தொடுக்கப் பெற்ற மாலையென்பது காண்க.

● அன்னுரின் செய்தித் தலைப்புகள் தாக்கமானவையா கும். உதாரணமாக, இந்தி மொழிப் பிரச்சினையில் அன்றைய மைய அரசின் அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் உறுதி காட்டாமையைக் கண்டித்தும், பழமை சான்ற தமிழும் வங்க மொழியும் ஆட்சி மொழிகளாக வேண்டு மென்று வங்காளத்தில் பேசப்பட்டமையைக் கூட்டிக் காட்டியும், “கொங்கு நாடு கேட்காததை வங்க நாடு கேட்கிறது” எனத் தலைப்பிட்டுச் செய்தி வெளியிட்டார். அவ்வாறே ‘அத்தைக்கு மிசை முளைத்துவிட்டது’ (கேரளத்தில் இடதுசாரிகளின் வெற்றி) ‘ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறிவிட்டது’ போன்ற தலைப்புக்களும்.

கவிஞர் அண்ணை

அண்ணைவின் எழுத்துப் பணி ஏட்டாசிரியர், கட்டுரை ஆசிரியர், கதாசிரியர், நூலாசிரியர், நாடகாசிரியர், கவிஞர் எனப் பல்துறைப்பட்டங்வாகும். கவிஞராக அண்ணை பரிமளிக்க முடியவில்லை. கவிதை துறையில் அண்ணர் ஈடுபாடு காட்டாது தேவையெயாட்டியே கவிதை யாத்தார். ‘திராவிட நாடு’ இதற்களின் முகப்பை அணி செய்யக் கவிதைகள் கிடைக்காத போது தாமே யாத்து இட்டுக் கொண்டார். அவ்வப்போது அரசியல் கட்டுரைகளின் இடைவெளியை நிரப்புதற்காக சிறு கவிதைகளை ஆக்கியுள் ளார். உதாரணமாக, வேலைக்கார முனியனும் முத்தம்மா வும் தம் எஜமானின் அரசியலை ஆய்கிறார்கள். (‘திராவிட நாடு’ 26-11-1961)

முனியன் : “மண்டலக் கங்கிரஸ் தலைவராடி
மந்திரிக்கும் அவர் சொந்தமாடி
கதரும் கட்டிப் பழக்கமில்லை
கண்ட பயல்களைக் காண்பதில்லை
கண்டிப் பான பேர்வழி நான்
என்றும் சொன்னார் எஜமானர்.”

கட்டுரையாளராக.....

கட்டுரையாசிரியராக அண்ணை மிகவும் வெற்றிகரமாக நடைபோட்டார். அன்றையின் சமயநெறி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் போக, தமிழ் வாழ்வுக்குப் புறம்பானதென என்னிய இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுரைகளின் நோக்கமும் தாக்க மும் வேறிடத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அண்ணைவின் அரசியல் கட்டுரைகள் தின்னியவை. தாம் எடுத்துக் கொள்ளும் கருத்தை நிறுவும் சக்தி மிக்கவை. எடுத்துக்காட்டாக, தாம் பிரிவினைவாதியாக இருந்த நாட்களில் அண்ணை ‘தேசியம்’ பற்றித் தந்த தெளிவுறையைப் பார்ப்போம். (‘திராவிட நாடு’ 18-9-1960)

“.....தெருக் கோடியில் உள்ள வைக்கோற் போரில் தீப்பிடித்து எரிகின்றபோது அதைக் காணும் நல்லவன் ஒரு வன் ‘ஐயோ-தெருப்பு-தெருப்பு’ என்று கூக்குரல் எழுப்பு வது உண்டல்லவா? ‘வாருங்கள் அணைப்போம்’ என்று

அழைப்பதில்லையா? அந்தக் கூக்குரலும் அழைப்பும்தான் பாரதியின் பாடல்கள். வீர சதந்திரம் வேண்டி நின்ற காலத்தில் எழுந்த போர் முழக்கங்கள் அவை. அந்தக் காலத்தில் அவை பொருள் பொதிந்த அறிவுரைகள். நெருப்பு நீரூனதும் அனைக்க வந்தோர் அனைவரும் அவரவர் இல்லம் ஏனுவர்..... அவரவர் இல்லம் ஏகுவதைக் கண்டு ‘பார்த்தீர்களா — முன்பு நாம் பிரிந்திருந்தோம்; அதனால் நெருப்புப் பிடித்துவிட்டது. அனைவரும் சேர்ந்து அதனை அனைத்தோம். இப்போது நீங்கள் மறுபடியும் பிரிந்துசெல்லத் தொடங்குகிறீர்கள். மறுபடியும் நெருப்புப் பிடித்துக் கொண்டால்.....’ என்று ஒருவன் பேசுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். மற்றவர்கள், “... பேதையே எப்போது இனைந்திருக்க வேண்டும், எப்போது பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்” என்று சொல்லிச் செல்வர். அதுதான் முறை.....”

“... மன்னும் இமய மலை எங்கள் மலையே’ என்பது விருந்து இந்த வரி வேக்குருவன் முன் பாடிக் காட்ட வேண்டியது என்பது விளங்கவில்லையா?..”

“.....நாடகத்தில் வேடம் போடும்போது ‘யாரடா நீ என் முன் வந்தவன்’ என்று அரங்கத்திலே கேட்கும் கேள்விக்கு ‘நான் தூதுவன், சேவகன்’ என்று ஏதோ ஒன்றை விடையாகச் சொல்லலாம். நாடகம் முடிந்த பின்பும் ‘நான் தூதுவன்’ என்றால் அது நகைப்புக்கே இடமாகும். இன்னும் நாடக மயக்கம் கலையவில்லை என்றே சொல்வர்....”

தம்பிக்கு.....

அண்ணவின் ஆக்கப்படைப்புகளில் அன்னர் ‘திராவிட நாடு’ இதழ்களில் ‘தம்பிக்கு’ எழுதிய கடிதங்கள் மிகவும் காத்திரமானவையாகும். தம்பியரின் சிந்தனைகளை நெறிப் படுத்தியன என்ற மட்டில்லறி, அன்றூட்டுலக, உள்நாட்டு அரசியல்பற்றிய ஆய்வுரைகள் என்ற முறையிலும் இக்கடிதங்கள் மிகவும் செல்வாக்குமிக்கவையாகும். இக்கடிதங்களை அன்னர் மிகவும் அனுபவித்து எழுதினர் என்பது பெறப்பெற்றிரும்.

“தமிழ்—சொல்லும் போதே சுவைதரும் ‘தமிழ்’ என்ற இந்தச் சொல்லை ஒரு திங்களாகச் சொல்ல இயலாமாற் போய்விட்டதை எண்ணி எண்ணி, இனிப்பூட்டும் அந்தச் சொல்லை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிச் சொல்லிச் சுலை பெறலாமா என்று தொன்றுகிறது .” (திராவிடநாடு 20-10-1961)

இத்தகைய இனிய தன் தமிழிக்கு தன் கடிதங்களில் பொருளியல், இலக்கியம், அரசியல், வரலாறு, இன்னே ரண்ண துறைகளைனத்தையும் தொட்டு வாராவாரம் விளக்கம்தந்தார். எடுத்துக்காட்டாக ‘திராவிடநாடு’ 8-5-1960 இதழைப் பார்ப்போமா?

அவ்விதமில், ஒட்டாண்டி களின் வரிப்பணம் எங்ஙனம் ஊதாரித்தனம் செய்யப்படுகிறது எனக் காட்டியவர், ‘இடுக்கண் வருங்கால் நகுக’ என்ற வள்ளுவனையும் காட்டி மணிமேகலை சென்றடைந்த ‘வெயில் நுழைபு அறியாகுயில் நுழைபு பொதும்பர்’ காட்டி, விடுதலை வேட்கை குழுறுகின்ற ஆயிரிக்க நாடுகளுக்கு இட்டுச் செல்கிறார். அங்கு சிறையில் டப்பட்ட ஆயிரிக்கத் தேசிய எழுச்சியின் சின்னம் மங்காலிசோவைக் காட்டுகிறார். “சிறையில் தள்ளப்பட்ட மற்றோர் வீரன் வெளியே வந்து வீரமுழக்கம் செய்கிறான். காணலாம் வா தமிழ்.” எனக் கை பற்றி அழைத்துச் சென்று எழுச்சியுற்ற நயாசாலந்தின் தலைவன் டாக்டர் ஹேஸ்டாங்ஸ் பண்டாவைக் காட்டுகிறார். பின்னர் விடுதலை பெற்ற சிறிய நாடுகளான டொக்கோலாந்து, மடகால்கார் இவற்றின் விடுதலைக் கிளர்ச்சிகளையும் வீரத்தியாகங்களையும் வாய் நிறைந்த ஆர்வத்துடன் கூறிவிட்டு, “... பிரான்சு ஆசை காட்டிப் பார்த்தது, அச்ச மூட்டிப் பார்த்தது; மடகால்கார் பணிய மறுத்தது. விடுதலை பெற்றுவிட்டது. தீவு தமிழ், தனி அரசு ஆகிறது; திருவிடம் தேம்பித்தலைக்கிறது. ஏன்?” எனச் சிந்தனையைக் கிளரி, “கேவலம், சென்னை மாநிலத்திற்குத் ‘தமிழ்நாடு’ எனப் பெயரிடக் கூடத் திராவியின்றி இருக்கிறதே தமிழ்நாட்டின் காங்கிரஸ் ஆட்சி’ என மனமுடைந்து கடிதத்தை முடிக்கிறார்.

சொல்லும் சுவையும்.....

வேற்றுமையால் கழகத்தை விட்டுச் சிலர் பிரிந்து சென்று காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டமையையும் அதைக் காங்கிரசார் நன்கு பயணபடுத்திப் பிரச்சாரம் செய்ததையுமிட்டு அன்னை 'தம்பி'க்குத்திட்டிய கடித மொன்றில் குறிப்பிடுவது சுவையுடைத்து.

“ முத்தமிழ் வித்தகர், சண்டமாருதம், சொற் கொண்டல், என்றெல்லாம் சிறப்புப் பெயர்கள் தந்து பேச்சாளர்களின் தரத்தை மக்களுக்கு அறிவிப்பார்கள் — முன் பெல்லாம். இப்போது காங்கிரஸ் மேடையில் முதல்தரமான பேச்சாளருக்கு என்ன அடைமொழி என்கிறோ? தடியடிப்பட்டவர், தண்டியாத்திரை போனவர், உப்புக் காய்ச் சியவர், கதர் விற்றவர், கள்ளுக்கடை மறியல் செய்தவர், காந்தி பஜ்ஞைக் கூடம் கட்டியவர், என்ற இந்தப்பெயர்களா? அல்லவே அல்ல. தி. மு. க. வை விட்டு விலகியவர் — இது தான் முதல்தரமான அடைமொழி: ஆமாம், தம்பி. பெருங் காயம் இருந்த பாண்ட மல்லவா, தி. மு. கழகத்தை விட்டு விலகியவர்! அந்த மணம்தான் இப்போது நல்ல விலைக்கு விற்கிறது, காங்கிரஸ் வட்டாரத்தில்.....” (திராவிடநாடு 10-12-1961)

“தம்பி, ஒசை கேட்டாலே விசையொடிந்த தேகத் திலும் வீரம் வந்து சேரும். கூறட்டுமா?” எனக் கேட்டுக் கலிங்கத்துப்பரணியின் காட்சிகளையும் ஏனைய இலக்கியமாட்சிகளையும் அன்னை காட்டும் கடிதங்களும் உளவாயினும் அவை பெரும்பாலும் அரசியல் நயம் காட்டவே. அன்னையின் கடிதங்கள் தமிழ்மொழிக்கு மெருகூட்டின என்பதில் ஐயப்பாடு தெரிவிக்கப்பட்டனும், தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் சிந்தனைக்கு மெருகூட்டின என்பதை மறுப்பது கடினமே. 1962ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் கழகத்தவர் ஐம்பதினாமர் வெற்றிவாகை குடியும் தாம் தோல்வியற்றது கண்டு மனம்தளர்ந்த தமிழிக்கு அன்னை எழுதிய கடிதத்தில் (திராவிடநாடு— 18-3-1962) ஜெரூசலம் நகருக்காக நடந்த புனிதப் போரில், நிச்சர்ட் மன்னனின் படையணியினர் ஜெரூசலம் நகருக்குள் நுழையலாம், மன்னன் நிச்

சர்ட் நுழையக்கூடாது என்ற நிபந்தனை விதிக்கப்பட்ட தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். 'என்னை ரிச்சர்ட் நிலைக்கு நான் உயர்த்திக் கொள்ள இதனை எழுதவில்லை. இதனைப் படித்து விட்டு மாற்றாரும் தம்மை சாலமங்குடன் ஒப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்' என்கிறார். தமிழ்நாட்டு அரசியலில் அண்ணு இன்றி இத்தகைய தரமான உவமைகள் தலையெடுத்திருக்குமோ என்பது சந்தேகமே.

அண்ணைவின் ஆசிரியத்தலையங்கங்கள் இறுக்கமானவை. தமது திராவிடநாட்டுக்கான கோரிக்கையை இந்திய எல் ஹெக் கோடுகளைத் தாண்டிய உலகப்பிரச்சினையின் மட்டத் திற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்ற உற்சாகத்தை அண்ணாரின் தலையங்கங்களிலே காணமுடிந்தது. சர்வதேச அரங்கிலே விடுதலைக் கிளர்ச்சி நடாத்திய நாடுகளைப்பற்றியெல்லாம் அவர் தோழமையுறவுடன் எழுதியமை இந்த உற்சாகத்தின் மிகையான தோற்றமே. 'அல்ஜீரிய விடுதலை', 'அல்ஜீரியாவும் திராவிடநாடும்,' 'தங்களிகா விடுதலை,' 'காமன் வெல்த் கேலிக்கூத்து'—இவைபோன்ற மகுடமிடப்பட்ட தலையங்கங்கள் இதுவிடயத்தில் நோக்கற்பாலவை.

நாவல்கள், நாடகங்கள்.....

கதாசிரியர் அண்ணைவின் 'நாவல்'கள் முழுமைபெற்ற பெருங்கதைகள் தாம் எனினும் சோஷலிச் நாடுகளின் இலக்கியங்களைப் போன்று இவையும் பிரச்சாரப் பிடியினின் நும் விடுபட முடியவில்லை. இதனால், அரசியல் வயப்பட்ட வாசகர் உலகமே அண்ணைவின் நாவல்களையும் கவர்ந்து உண்டது. அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டதும், அரசியல் வாசகர் உலகைக் காட்டினும் பரப்பில் மிகவும் குறுகியதுமான பொழுதுபோக்கு வாசகர்களுக்கு அண்ணைவின் நாவல்களைப் படிக்கவும் திறனையவும் வாய்ப்பில்லாது போயிற்று. அண்ணைவைப் பின் தொடர்ந்த திரு. மு. கருணாநிதியின் சிறுகதைகளுக்கும் ஏற்பட்ட இந்நிலை, ஏனோ இதர கழக எழுத்தாளர்களான திருவாளர்கள் ஆசைத்தம்பி, இராதாமணைளன், தில்லைவில்லாளன் போன்றேரின் படைப்புகளுக்கு ஏற்பட வில்லை. அண்ணைவின் நாவல்களில் 'இரங்கண் இராதா' மூடநம்பிக்கைகளையும் பத்தாம் பசலித் தத்துவங்களையும் படம்

பிடித்துக் காட்டி சுவையாகப் பிள்ளைப் பெற்ற கதையாகும். இந் நாவலுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு, இதனை திரைப்படமாகத் தயாரிக்கவும் திரைப்படத்துறையினரைத் தூண்டிற்று. ‘பார்வதி பி. ஏ.’ என்ற நாவல் ஆடம்பர வாழ்வின் வெறுமையைக் காட்டும் நவீனமாகும். அண்ணே கதையின் கருப்பொருளைக் கொண்டே கட்டுரைகள் தீட்டியமையும் உண்டு. பிரச்சாரகன் பேரை பிடிக்கும்போது எழும் ‘தினை மயக்கங்களை’ இவை புலப்படுத்துவனவாகும். கிருஷ்ண லீலா, வள்ளி திருமணம், பாமா விஜயம் போன்ற இன்னே ராண் அண்ணேவின் சிறுகதைகள் பல முழுமையானவையாயினும் அவற்றின் தலைப்புக்கள் அண்ணுரின் பிரச்சாரப் பாள்மையைப் புலப்படுத்துவன்.

ஒரு நாடகாசிரியன் என்ற முறையில் அண்ணேவின் படைப்புக்கள் அத்தனையும் முத்தனையவாகும். நாடகாசிரியனுக்குரிய உத்திகள் அத்தனையும் காட்டி அண்ணே சித்தரித்த நாடகங்கள் தமிழ் நாட்டின் மாறுபட்ட கருத்துக்களங்களிலும் அண்ணேவுக்கு மதிப்பைத் தெடித்தந்தன. மாற்றுக் கருத்தினரும் அண்ணேவின் படைப்புக்களை மதிப்பீடு செய்ய முன்வந்தமை அண்ணுரின் நாடகங்களின்பால் அவர்கள் கொண்ட ஈடுபாட்டையே காட்டுவதாகும். அண்ணேவுடன் அரசியலில் அன்று முரண்பட்டிருந்த போர்சிரியர் ‘கல்கி’ கிருஷ்ணமுர்த்தி அவர்கள் ‘ஓர் இரவு’ நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டு ‘இங்கும் ஒரு பெர்னுட்ஹோ இருக்கிறோர்; இப்சனும் இருக்கிறோர்’ என வியந்து வாயாரப்புகழ்ந்தாரனின் அண்ணேவின் புலமை அற்புதமானதாகும். ‘சிவாஜி கண்ட இந்து ராஜ்யம்’, ‘நீதி தேவன் மயக்கம்’, ‘சந்திரமோகன்’, ‘சந்திரோதயம்’, ‘வேலைக்காரி’, ‘காதல் ஜோதி’ போன்ற நாடகங்கள் நாடக உலகில் அண்ணேவின் வெற்றிக் கொடியை நிலைநிறுத்தின. இவற்றுள் ‘வேலைக்காரி’யும் ‘ஓர் இரவு’ம் திரைப்படங்களாக்கப்பெற்று திரையிலும் வெற்றியீட்டின.

நாலாசிரியராக.....

அண்ணேவின் எழுத்துக்கள் பேச்சுக்கள் இவற்றிற்கு பொதுமக்கள் மத்தியிலிருந்த செல்வாக்கையும் வரவேற்பையும் ஏதுவாகக் கொண்டு, ஏறக்குறைய அவர் கூற்றுக்

கள் எழுத்துக்கள் அத்தனையும் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. ஒரு தனி எழுத்தாளனின் எண்ணங்களை நூலாக்கி வெளியிட வெளியிட்டாளர் பலர் பலத்த போட்டியிட்டனரென்றால் அந்தப் பெருமை அன்னைவுக்குரியதாகும். அன்னைரின் நூல் களை வெளியிடுதற்கென்றே சில பதிப்பகங்கள் தோன்றிய மையும் உண்டு. அன்னை ஏடுகளில் எழுதியவை மேடைகளில் பெசியவை உட்பட, நூலாசிரியன் என்ற பெற்றியில் வெளிவந்த அன்னைரின் நூல்களை நான்கு வகையினதாகப் படுக்கலாம்.

1. தம்பிக்கு கடிதங்கள் (இரண்டு பாகங்கள்), பணத் தோட்டம், இலட்சிய வரலாறு, குமரிக்கோட்டம், கற்பணைச் சித்திரங்கள், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர், விளைக்காது விளையும் கழனி, வளம் காண வழி, உரோமாபுரி இராணிகள், தமிழர் மறுமலர்ச்சி, தேன் துளிகள், போன்றவை சமூக, பொருளியல் அரசியல் பிரச்சினைகளை ஆயும் கட்டுரைகளும் கட்டுரைக் கோவைகளுமாகும்.
2. கம்பரசம், பரந்தாமனுக்குப் பகிரங்கக் கடிதம், பரம சிவனுக்குப் பகிரங்கக் கடிதம், ஆரியமாயை, தேவ லீலைகள், புராண மதங்கள், வர்ணாசிரமம், மாஜி கடவுள்கள் போன்றவை சமய நெறி, புராண, இதிகாசங்கள் பற்றி அன்னை ஒரு காலத்திற் கொள்கிறார்களும் கருத்தின் அடிப்படையிலான ஆய்வுரைகளும் மதிப் பீட்டு விளக்கங்களுமாகும்.
3. ஏதாழுந்த தமிழகமே!, தீ பரவட்டும், நாடும் ஏடும், மேதன் விழா, உழவர் திருநாள், தீண்டாமை, மகாத்மா காந்தி, நூல்நிலையங்கள், வீட்டுக்கொருபுத்தகசாலை, சமதர்மம் போன்றவை, வானேலியில் ஆற்றிய உரைகள் உட்பட பல்வேறு இடங்களிலும் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகளாகும்.
4. பார்வதி பி. ஏ., இரங்கன் இராதா, கலிங்கராணி, காதல் ஜோதி, அன்னைவின் ஆறுகதைகள், கபோதி புரத்துக் காதல் போன்றவை கதை, நாடகம், சிறுகதைத் தொகுதி ஆகியவைகளாகும்.

எழுத்துத்துறையிலும் அன்னை தமக்கெனத் தனி மன்றலமொன்றை உருவாக்கி, அதில் தம் பெயரைப் பேணும் ஓர் சந்ததியை விட்டுச் சென்றுள்ளார். அன்னைவின் குலக்கொழுந்துகளான கதாசிரியர், கட்டுரையாசிரியர், நாடகாசிரியர், கவிஞர் என்போர், ஒன்று அன்னைவிடம் பாடம் கேட்டுப் பயின்றோவர், அல்லது அன்னை விதைத்திட்ட உணர்விலே விளைந்தோராவர்.

“சிரியநற் கொள்கையினை எடுத்துக் காட்டச்
சினிமாக்கள் நாடகங்கள் நடத்த வேண்டும்”

— புரட்சிக் கலெக்டர் பாரதீதாசன்

கலைத்துறையில் அன்றை

கலெக்டர்கள் சமூகத்தின் கண்களில் கேவிக்குரிய ஓர் வர்க்கமாகக் கணிக்கப்பட்ட நாட்களிலேதான் கலையுலகுடன் தொடர்பு கொண்டார் அன்றை. நலிந்தும் மெலிந்தும் நிந்திக்கப்பட்டும் சமுதாயத்தின் சாக்கடை வாய்க் கால்களின் ஓரங்களிலே ஒண்டி வாழ்ந்த கலெக்டர் வர்க்கம், அன்றை மறைந்த காலகட்டத்தில் சட்டங்கள் செய்யவும் பட்டங்கள் ஆளவும் தக்க செல்வாக்கு மிக்க ஓர் சக்தியாக பரிணமித்தது என்றால், இத்தகைய வளர்ச்சியை, சமுதாயப் புரட்சியை உருவாக்கிய சிற்பி அன்றைவல்லவா? கூத்தாடிகள் எனக் கிண்டல் செய்யப்பட்டோரைத் தன் கூட்டாளிகள் ஆக்கிக் கொண்டார். நடத்தை கெட்டோ ஏன் நெயாண்டி செய்யப்பட்ட திரைப்படக் கலெக்டர் களைத் தம் நண்பர்களாக்கிக் கொண்டார். செய்தித் தாள்களைப் போன்று, நாடகங்களையும், திரைப்படங்களையும் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் சாதனங்களாக்கினார். திரைப்படங்களிலும் நாடகங்களிலும் கலைத்துறையில் அன்றை

லும் சமூக, பொருளியல், அரசியல் பிரச்சினைகளை கருப்பொருளாக்கி, அவற்றை பாத்திரப் படைப்புகளின் வாயிலாக மக்கள் மன்றத்தில் அலசி ஆராய வைத்தார். இதனாலோடி வாழ்க்கை நடாத்திய நடிப்புக் கலைஞர்கள் சமுதாயத்தின் காவலர்களாக, சமுதாயப்புரட்சித் தூதுவர்களாக மாறினர். முடிசார்ந்த மன்னரைப் பற்றியும் முனிவர்களையும் தேவர்களையும் பற்றியும் மட்டுமே அரங்குகளிலே கண்டு கண்டு களைத்திருந்த மக்கள் மத்தியிலே, குடிசார்ந்த விவசாயி, உடல் காய்ந்த தொழிலாளி, வாழ்க்கையில் நொடிந்தவன், வழுக்கி விழுந்தவன், இன்னேரன்ன அன்றூட மனி தர் களின் அல்லல்களையும் ஆசாபாசங்களையும் சித்தரிக்கும் காட்சிகளைக் காண வழி சமைத்தார். இதனால், கலைஞர்களும் தம்மை வெறுமனே கழைக்கத் தாடிவிட்டுக் கலைந்துசெல்வோராகக் கருதாது சமுதாயத்தின்பால் தமக்கொரு பொறுப்பும் கடமையும் இருக்கின்றனவென உணர வைத்தார்.

கலையில் அரசியலா?

திரைப்படங்களையும் நாடகங்களையும் பிரச்சாரசாதனங்களாக்கி அதில் வெற்றிகண்ட தலைமகன் அன்றூ ஆவார். கலையில் அரசியலைப் புகுத்துவதா? எனக்கார்ச்சித்தமாற்றுக்கட்சியினரிடம் அன்றை ஆணித்தரமாகக் கேட்டார்; ''கலை கலைக்காகவன்றி மக்களுக்காகவல்லவோ? அரசியல் அரசியலுக்காகவன்றி மக்களுக்காகவல்லவோ? இருமக்கள் சாதனங்களும் இணைவதிலே தவறென்ன?'' என்றார். கலைஞர்களை சமுதாயத்தின் கண்கள் என்ற நிலைக்கு உயர்த்திய அண்ணைவினால் ஈர்க்கப்பட்ட கலைஞர்கள் பலர் அன்றையின் இயக்கத்திற்கு வலிமை தருவதைக் கண்டு மாற்றுக்கட்சியினர் மனம் பதறினர். கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன், கே. ஆர். இராமசாமி, டி. வி. நாராயணசாமி, எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன், எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன் போன்ற இன்னும் பல நாடகத்துறைத் திரைத்துறைக் கலைஞர்கள் அன்னைவின் பாசறைக்கு அரண்யினர். அன்னைவின் சேதிகளைத் தமிழ்க்குறும் நல்லுலகின் எட்டுத்திக்கும் இட்டுச் சென்றனர். இதனால், ''கலைஞர்க்கும் அரசியலா?'' எனக் காழ்ப்

புற்றஙர் மாற்றூர். “என், கலைஞர்கள் மனிதர்களில்லையா? அவர்கள் மனிதசமுதாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டோரா? அவர்களுக்கு உயிரு பசிக்காதா? வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் இருக்காதா?” என நிதானமாகக் கேட்டார் அண்ணு. மாற்றுக்கட்சியினர் நாவடங்கினர். அதுமட்டுமல்ல, தாமும் இத்துறைகளைப் பிரச்சார சாதனங்களாக்க முற் பட்டனர். தமது இயக்கத்திற்குச் சார்பான கலைஞர்களைக் கொண்ட அணிகளையும் மாற்றுக்கட்சியினர் உருவாக்கினர். இம் மனமாற்றம் திரைப்படத்துறையில் அண்ணு நிலைநிறுத் திய பெற்றிவாய்ந்த வெற்றியாகும்.

நாடகத்தில்.....

நாடகத்துறையில் அண்ணுவின் ஈடுபாடு நாடகாசிரியன் என்ற முறையில் மட்டுமல்ல. கலப்புத் திருமணம், சமத்துவ சமுதாயம், சீர்திருத்தத் திருமணம் போன்ற மறு மலர்ச்சிக் கருத்துக்களைத் தமது எழுத்தாணியினால் அழுத்தமாக உழுது, உழுத்துப்போன சமுதாயத்தின் என்னத்தை பரிபக்குவத்செய்ய நாடகங்கள் படைத்த அண்ணு, தாமே அரிதாரம் பூசி வேடம்தாங்கி நடித்த காட்சி, அரசியல் உலகு காணுத மாட்சியன்றே? தமிழகத்தின் அரசியல் வானிலே ஒளிவிடும் ஓர் துருவநட்சத்திரம், வட்சோபலட்சம் மக்களின் தானைத்தலைவன், எம். ஏ. படித்தவர், கற்றேர் மன்றத்தில் கணிக்கப் பெறுபவர், ‘குத்தாடி’கள் கேவிக்குரியராகக் கணிக்கப்பட்ட அற்றைநாட்களில், தம் சமூக அந்தஸ்தைக் கருத்தில் கொள்ளாது தாமே குத்தாடி யாக மாறினுரெனின் அந்தப் பெற்றிமைதான் பேசுந்தரத்தோ? இச்சாதனை அண்ணுவின் சாமான்ய மனித உணர்வு களுக்கு அப்பாற்பட்ட பரந்த உணர்வுகளின் பான்மை கூறும். மூக்குமுனைக்கு அப்பாலே நோக்கிய உயர்ந்த மதிப் பிடுகளின் மாண்பு கூறும். தம் கருத்துக்களை நிலை நிறுத்துவதற்கு எந்த மட்டத்திற்கும் செல்லத் தயார் என எடுத்தியம்பும் அண்ணுவின் இலட்சியத் துடிப்பின் ஆழம் கூறும்; வேகம் கூறும். அதுமட்டுமன்று, ‘சந்திரமோகன்’ நாடகத்தில் காப்பட்டராகவும், ‘சிவாஜி கண்ட இந்துராஜ்யம்’ நாடகத்தில் அரசுகுருவாகவும், ‘நீதி நேவன் மயக்கம்’ நாடகத்தில் இரவணாஞ்கவும் அண்ணு காட்டிய நடிப்பின் தேர்ச்சி

தொட்டபணியனைத்தும் துலங்கவைக்கும் அன்னூரின் அதிசயப் பேராற்றல் கூறும். சமூக அந்தஸ்துப் பெற்ற அன்னூ, சமூகத்தின் அழுக்கடைக் கணவாய்களில் உழல்கின்ற ‘குத்தாடிகளின்’ வர்க்கத்திற்கு மட்டுமே உரியதெனக் கருதப்பட்ட நடிப்புத்துறையில் நாமே ஈடுபட்டதனால் கிதர நடிகர்களின் அந்தஸ்தும் நாடகத்துறையின் மதிப்பும் மேம்பட்டன.

திரைப்படத்தில்.....

நாடகத்துறையில் தமது தனி முத்திரையை ஆரூப்பொறித்திட்ட வித்தகர் திரைப்படத்துறையிலும் தம் கைவண்ணமும் கருத்துவண்ணமும் சேர்த்துக் கலைப்புரட்சி செய்யத் தவறவில்லை. இத்துறையிலே அன்னூ எண்ணத்தி லும் எழுத்திலும் புதிய நோக்கும் புதிய போக்கும் கொண்டதோர் புதுமையான சகாப்தத்தையே உண்டாக்கினார் என்பதை அன்னூரின் விரோதிகள் கூட ஒப்புவர். திரைப்படத்துறை வரலாற்றிலே அன்னூவின் சுவடுகள் ஆழமாகப் பதியப் பெற்ற புதிய சகாப்தம் ‘நல்லதம்பி’ திரைப்படத்துடன் தொடங்கியதாயினும், திருப்புமூனையைத் திடப்படுத் தியது ‘வேலைக்காரி’யாகும். இத்துறையில் புதிய சக்கியொன்று புகுந்துவிட்ட சேதியைக் கட்டியங்கூறுவதற்கு ‘நல்லதம்பி’ தவறவில்லை.

‘‘நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய வந்த நாகரிகக் கோமாளி’’யாக, ‘‘சிரிக்க வைத்து நாட்டைச் செழிக்க வைக்கும் சீர்திருத்தக் கோமாளி’’யாக கலைவாணர் கிருஷ்ணன் தோன்றி அறிஞரின் கருத்தோட்டத்திற்கு உயிருட்டினார். ‘‘மழை வரு மென்றே மந்திரம் ஜெபித்தது அந்தக் காலம், மழையைப் பொழிய வைக்கவே யந்திரம் வந்தது இந்தக் காலம்’’ என அன்னூவின் எண்ணத்தில் ஊற்றெடுத்த பகுத்தறிவுக் கருத்துக்கள் பல கலைவாணரினால் ‘நல்லதம்பி’ மூலம் பாய்ச்சப்பட்டன. அன்னூ-கலைவாணர் இணைப்பு கலையுலகப் புரட்சியில் சாகாத சரித்திரம் கண்டது, அன்னூவின் பகுத்தறிவுப் பணிக்கு சிரிக்கவைத்துச் சிந்திக்க வைத்த கலைவாணர் பயனுள்ளதோர் படைக்கலன் ஆயினார்.

மாபெரும் புரட்சி

அண்ணவின் ‘வேலைக்காரி’ தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் மாபெரும் புரட்சியை உண்டுபண்ணியதோர் மகத்தான் காலியம். அன்றூடம் வாழ்வில் நிலவும் சமூக பொருளா தாரப் போராட்டங்களில் நாம் சந்திக்கும் வெவ்வேறு வர்க்கங்களின் பிரதிநிதிகளான ஆனந்தனையும் வேதாசல முதலியாரையும் முழுமையான உருவத்துடன் தம் செழுமையான சிந்தனையில் உருவாக்கி அவர்களைத் திரையில் நட மாடவிட்ட அண்ணவின் எண்ணத்தின் பரப்பைக் கூறவா, எழுத்தின் சிறப்பைக் கூறவா? அன்னுரின் கற்பணைப் படையலான கணதயின் அற்புதக் கருத்துக்களைக் கூறுவதா, அல்லது ஒப்பணைத் தமிழில்வடித்த உரையாடலின் பொலிவைக் கூறவா? அண்ணு அணியழகு ஊட்டி, மறுமலர்ச்சித் தமிழ் கூட்டி, புதிய நடையில் உரையாடல்களைத் தீட்டி, விளைத் திட்ட வசனப் புரட்சி, அண்ணாருக்குப் பின்வந்த திரைப்பட வசனகர்த்தாக்களுக்கு ஓர் முன்னேட்யாயிற்று; வழிகாட்டி யாயிற்று; வரவிலக்கணமும் ஆயிற்று.

அண்ணவின் பாணி திரைப்படத் துறையில் ஓர் புதிய சகாப்தத்தை மட்டுமல்ல, புதிய எழுத்தாளர் சந்ததியொன்றையே படைத்துவிட்டது. திருவாளர்கள் மு, கருணாநிதி, கண்ணதான், ஆடசைத்தம்பி, அரங்கண்ணல் மாறன், இராதா மணைன், ஏ. எஸ். ஏ. சாமி போன்ற தி. மு. க. இயக்க அனுதாபிகளான திரைப் பட எழுத்தாளர்கள் மட்டுமல்ல, திருவாளர்கள் ஏ. கே. வேலன், எஸ். டி. சுந். தரம், கக்தி கிருஷ்ணசாமி போன்ற இன்ன பிறரும் இச் சந்ததிக்குரியோரே. திரைப்பட எழுத்துத்துறையில் அண்ண ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் செல்வாக்குத்தான் இன்றும் ஏதாவது ஒரு வகையில் திரைப்பட எழுத்தாளர்கள் அணிவரதும் எழுத்துக்களில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கட்சி அபிமானங்களால் சிலர் இதை மறுக்கலாம். எனினும் இவர்களின் எழுத்துக்களில் இச் செல்வாக்கை இவர்களால் மறைக்க முடியவில்லை. அல்லது, தம் மையறியாமலே இச்செல்வாக்குக்கு அடிமைப்பட்டுவிட்டனர் என்பதா? எது எப்படியாயினும், திரைப்படத் தயாரிப்

புக்கு ‘இவையும் உப உறுப்புக்கள்’ என இருந்த கதை, வசனம், ஆகிய அம்சங்களை ‘இவைதான் உயிர் நாடியான உறுப்புக்கள்’ என்ற நிலைக்கு மாற்றியமைத்தவர் அன்னை என்பதை மறுக்க முடியுமா? திரைப்படத் தயாரிப்பில் உதவியாட்களுள் ஒருவர் என்ற நிலையிலிருந்த கதை வசன கர்த்தாவை, திரைப்படத்தின் சிருட்டிகர்த்தா என மதிக் கத்தக்க நிலைக்கு உயர்த்தியவர் அன்னை என்பதை மறைக்கத்தான் முடியுமா? இன்ன நடிகரை நடிக்கவைத்தால் படம் வெற்றி பெறும் என்ற நிலையையும் மேலி, இன்னவர் கதை வசனம் எழுதினால் படம் வகுலைக் கொடுக்கும் என்றோ நிலையை திரைப்படத் துறையில் ஏற்படுத்தியவர் அன்னை என்பதை நிராகரிக்க முடியுமா? தம் எழுத்தாற்ற லைத் திரைப்படத்தின் மூலதனமாக்கித் தமக்கு இத்தகைய நிலையான மதிப்பைத் தேடிக் கொண்ட அன்னை, தம்மைப் பின்தொடர்ந்த எழுத்தாளர் சந்ததிக்கும், படத்தின் வெற்றி தோல்வியில் அவர்களைப் பாரிய பங்காளிகளாக கியதன் மூலம், இத்தகைய மதிப்புக்குரிய அந்தஸ்தை அளித்துச் சென்றுள்ளார். திரைப்படத் துறையில் எழுத்தாளனின் மதிப்பீட்டை மாற்றியமைத்த ‘வேலைக்காரி’யில் அன்னைவின் கவிஞரியிகு கைவண்ணத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுகள் சில:-

(தன் தந்தை பட்ட கடனுக்காக மரக்கிளையில் பின் மாகத் தொங்குவதற்குக் காரணமாகஇருந்த வேதாசல முதலியாரைப் பழிவாங்கத் துடிக்கும் ஆனந்தன் தன் நன்பன் மணியின் ஆலோசனையுடன் பரமானந்தனுக மாறி வேதாசல முதலியாரின் மகள் சரசாவையே மனம் முடிக்கிறான்; பழிவாங்கவும் தலைப்படுகிறான்.)

- ஆனந்தன்: அப்பன் ஒரு பாவி, நான் ஒரு அப்பாவி, மகள் ஒரு அகம்பாவி நல்ல குடும்பம்.
- ஆனந்தன்: மோடி செய்யாத மாது, சேஷி ஜில்லாத ராஜு மாரி, சோடி ஜில்லாத மாடப்புர இருக்க முடியாதாம்.
- (ஆனந்தன் சரசாவின் ஆத்தீர்த்தைத் தூண்டுவதற்காக வேலைக்காரியிடம் விருப்பம் கொண்டவன் போல நடிக்கிறான்.)

வேலைக்காரி:ஆ.....நான் உங்கள் விட்டு வேலைக்காரி.

ஆளந்தன்: அதனுடெல்லன்.சீங்காரிப்பவள் சீங்காரி ஒய்யாரிப்பவள் ஒய்யாரி, அலங்கரிப்பவள் அலங்காரி, பூ விற்பவள் பூக்காரி, வேலை செய்பவள் வேலைக்காரி;

● ஆளந்தன்: (சாசாலிடம்) பணத்தை வைத்து என்னத்தைக் கண்டானால் உன் அப்பன்? தங்கத்தாலே சோறு சமைத்து வொரா வறுவறும் முத்துப் பச்ச டியுங் கோமேதக்கு குழம்பும் வைத்துச் சாப்பிட்டானு?

● வேதாசலம்: ஏனப்பா வெந்த புண்ணீலை வேலைப்பாய்ச்சு சிருஷ்ட?

ஆளந்தன்: (தந்தையின் கதியை என்னீய வானுய) வெந்த புண்ணீலை வேல்! மாக்கிளையிலே பினாம்!

● வேதாசலம்: ஏனப்பா என் உயிரை வாங்கிறே? எங்காவது மாக்கிளையில் உயிரை விட்டுவிடலாம் போலி ருக்கு.

ஆளந்தன்: கேட்டியாப்பா மணி, மகாகனம் பொருந்திய மாமனூர் மாக்கிளையில் பினாமாகத் தொங்கப் போகின்றூர்.....

மணி: அந்த மங்களாகாமான நாளை சபையோர் அனை வரும் வெகு ஆவறுடன் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

● மணி: ஆளந்தா!, அப்பா விட்டைவிட்டு வெளியே போடா நாயே என்னுட்டார்.

ஆளந்தன்: அடடேஅப்புறம்?

மணி: நான் 'நீ விட்டைக் காத்துக்கொள் நாயே' என் னுட்டு வந்திட்டன்.

கருத்துச்சவையும் சொற்சவையும் அங்கதச் சவையும் இணையுமாறு காட்சிகளின் கட்டுக்கோப்பையும் உத்திகளையும் பேணி அண்ணு 'வேலைக்காரி'யைப் படைத்த

பாணி ஆழமான அனுபவ முத்திரை கொண்டது. ‘ஆள்மா ரூட்டப் படலம்’, ‘அடுத்துக்கெடுக்கும் படலம்’, ‘பழி வாங்கும் படலம்’ என இராமாயணப் படலம் பாங்கில் மணி ஆனந்தலுக்கு வகுத்துக் கொடுத்த திட்டம் நகைச் சுவையோடு பொருட் சுவையும் கொண்டது. நீதிமன்றக் காட்சியை நிலைகுலையாது திரையில் படைத்தவர் அன்னை. வட நாட்டு வக்கீலாக நடிகர் கே. ஆர். இராமசாமியை வனப்புடன் உருவாக்கிக் காட்டினார்.

வேலைக்காரியைத், தொடர்ந்து

வேலைக்காரியைத் தொடர்ந்து அன்னை, ‘ஓர் இரவு’ ‘சொர்க்க வாசல்’, ‘நல்லவன் வாழ்வான்’, ‘தாய் மகளுக்குக் கட்டிய தாலி’, ‘இரங்கூன் இராதா’, போன்ற பல கற்பணக் கருலூலங்களை திரைப்படத்தில் தீட்டிக் காட்டி னர். ஏற்கனவே நாடகமாக நடிக்கப்பெற்றுப் புகழ் பூத்தது ‘ஓர் இரவு’: நாவலாக வெளிவிந்து நயந்துரைக்கப் பட்டது ‘இரங்கூன் இராதா’. ஆயிரம் அரசியல் பொறுப் புகளுக்கும் போராட்டங்களுக்கும் மத்தியில் நடமாடிக் கொண்டிருந்த அன்னைவின் சுவடுகள் திரைப்படத் துறையிலும் பதிந்ததே ஆச்சரியம்தான். எனினும், பதிந்த சுவடுகள் அழிக்க முடியாதபடி, புதிய பாதசாரிகள் அடிப்படித்து வழி தெரிந்துகொள்ளத் தக்கதாக ஆழமாகப் பதிந்தன. இன்னும் அகலமாகப் பதிந்திருக்கும்—அன்னைவை மட்டும் பொதுவாழ்வின் அவசிய அவசரமான ஆயிரமாயிரம் பிரச்சினைகள் அழைக்காமல் இருந்திருக்குமானால்.

கலைவாணர் மறைவு

அன்னை கலைஞர்கள் பால் கொண்ட மதிப்பை, ஈடு பாட்டை, நட்புரிமையை விளக்குவதற்கு கலைவாணர் என். எஸ். கே. மறைந்தபோது தமது ‘ஹோம்லண்ட் ஆங்கில வார’ இதழில் தீட்டிய உணர்ச்சிமயமான தலையங்கம் போதுமானது. கலைவாணரைப்பற்றி அறிய வேட்கும் பாமர மக்களைத் திருப்தி செய்யவேண்டிய தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளே கலைவாணரின் மறைவினை முக்கியத்துவத்துடன்

வெளியிட உற்சாகம் காட்டாத காலையில், அன்னை தமது ஆங்கில ஏட்டின் 1957 ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 8ம் தேதி இதழைக் கலைவாணர் நினைவுக்கு அர்ப்பணீத்து ‘நின் காலடிகளின் தூசி படிந்த இடங்கள் அருள் நிறைந்தவை’ என மகுடமிட்டுப் பின்வருமாறு எழுதினார்:-

‘ஓர் மகாத்மா மறைந்துவிட்டது. ஓர் அங்புடமை மிக்கானின் இறுதிமுச்சுப் பறிந்துவிட்டது. சாவின் கொடிய கரங்கள் ஓர் சான்றேஜேப் பிடுங்கிக் கொண்டன. கண்ணீர் வெள்ளத்தினால் மட்டுமே நிரம்பியுள்ள ஓர் சூன் யம் தோன்றியுள்ளது. ஓர் சகாப்தம் முடிவடைந்து விட்டது. என். எஸ். கே. மறைந்து விட்டார். தமிழ் நாட்டின் அண்மைக்கால வரலாற்றில் இத்தகைய உள்ளத்தை உலுக்கும் வேறு நிகழ்ச்சி நடந்ததில்லை. இவர் மறைவிலேற்பட்ட ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்புப் போன்ற பிறிதோர் இழப்பு எமக்கு ஏற்பட முடியாது ...’

கலைவான் உலகுக்கு வெறும் கூத்தாடியாக மட்டும் தோற்றிய கலைவாணர், அன்னைவின் உலகுக்கு மட்டுமே நாட்டின் பெருநிதியாகத் தோன்றினார். கலைஞர்கள் பால் அன்னைகொண்ட மதிப்பே பின்னர் அவருக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்த நாட்களில் அவர்களைத் தமிழ் நாட்டு மேலவைக்கு நியமித்தமைக்கும் சட்ட சபைக்கு தெரிவு செய்வித்தமைக்கும் வித்தாகும்.

அன்னைவின் ஈடுபாடு நாடக திரைப்பட உலகுடன் மட்டும் கட்டுண்டதல்ல. இசைத்தமிழோடு இணைந்து சிந்துபாடியநெஞ்சம் அவர் நெஞ்சம்; நடன அரங்குகளிலே நாட்டியமாடியது அவர் கலையுள்ளம். கர்னாடக இசையில் பேரார்வம்மிக்க அன்னை இசையரக தண்டபாணி தேசி கர் போன்றாருடன் தமிழிசை இயக்கத்திற்கு உறவுணையாக நின்றதை இசையுலகு அறியும். நாதசர இசையின் தொன்மையும் மென்மையும் தமிழ்த்தன்மையும் தம்மை ஸர்த்ததால், 1956ம் ஆண்டு திருச்சியில் நடைபெற்ற தி. மு. க. மாநாட்டில் மறைந்த நாதசர இசை மேதை திருவாவடூறை இராசரத்தினம்பிள்ளை அவர்களைக் கௌரவித்தவர் அன்னை. நாதசர இசையைத் தமிழ்ச்சந்ததிக்குக்

காத்துக் கையளிக்கும் நோக்குடன் தாம் முதலமைச்சரா னதும் தமிழ்நாட்டில் நாதசர இசைக் கல்லூரியை நிறுவி யதும் அண்ணவீன் இசையுள்ளமே. அந்த இசையுள்ளம் எங்ஙனம் 'பல பல இராகங்களில் பாடி' என அர்த்தம்பட வந்த ஓர் பாடலின் அடியை, பஸ்வேறுவகையான இராகங்களில் அமைத்துப்பாடும்படி தம்மைப் பணித்ததையும், அங்ஙனம் பாடித் தாம் அவையோரிடம் பாராட்டுப் பெற்றமையையும் இசைச்சித்தர் சிதும்பரம் ஜயராமன் அவர்களே பின்னர் கூறி இறும்பு தெய்தியுள்ளார்.

“வீழ்ச்சியறு தமிழகத்தில் எழுச்சி வேண்டும்
விசையொடிந்த தேதத்தில் வன்மை வேண்டும்”
— புரட்சிக் கல்ஞர் பாரதிதாசன்

தமிழ் எழுச்சியில் அன்று

தமிழினத்தினதும் தமிழ் மொழியினதும் எழுச்சிக்கும் மறுமலர்ச்சிக்குமென நூற்றுக்கணக்கான மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களை, பேச்சாளர்களை, கல்ஞர்களைக் கொண்ட வாழும் சந்ததியொன்றை உருவாக்கியும், வளரும் சந்ததி யொன்றைக் கருவாக்கியும் விட்டுச் சென்ற அன்றை, வீழ்ச்சி யுற்ற தமிழகத்தில் எழுச்சி கண்ட முன்னேடு தாமே என்பதற்கான முத்திரையையும் இட்டுச் சென்றார். இந்த எழுச்சிக்கு இந்தித் தினிப்பு முயற்சியும், அதனை முறியடிப்பதற் கெனத் தமிழ்நாட்டில் திரண்ட எதிர்ப்புணர்ச்சியுமே பெரும்பாலும் காரணங்களாகும். இந்த உணர்ச்சியைத் திரட்டித் தேக்கும் பணியோடு, கன்னித் தமிழ் தொன்மையானது, வன்மையானது, இனிமையானது, செழுமையானது என்ற உணர்வை தெருட்டி ஊக்கும் பணியும் இணைத்தது. அன்றைவின் அரசியல் வாழ்வுப் பரப்பை தமிழ்ப் புத்

தெழுச்சிக் காலம் (Period of Tamil Resurgence), தமிழ், மறுமலர்ச்சிக் காலம் (Period of Tamil Renaissance), தமிழ் மீட்சிக் காலம் (Period of Tamil Revival) எனக் கூறின் அமையும்.

தாழ்வுற்ற தமிழ்

அரசியல் விடயங்களை நல்ல தமிழில் அலகி ஆராய முடியாது எனக் கருதப்பட்ட காலம் அது. சமூகத்தின் மேட்டுக் குடி மக்கள், அதிலும் ஆங்கிலம் படித்தவர், அரசியலை ஆக்கிரமித்திருந்தனர். அரசியல் தமிழில் பேசப்பட்ட இடங்களிற் கூட நல்ல தமிழ் பேசப்படாது, நுணுக்கமான கருத்துக்களையெல்லாம் சொல் வறுமையுடன் — தமிழ்ச் சொல் இல்லாததால்ல, இருக்கின்றதெனத் தெரியாததால் — வட மொழியிலோ ஆங்கிலத்திலோ குறிப்பிட்ட நாட்கள். சாதாரண குடிமக்கள் அரசியலைத் தம் அறிவுக்கும் அக்கறைக்கும் அப்பாற்பட்டதும் ‘மேதை’களால் கையாளப்பட வேண்டியதுமான துறையென விலகி வாழ்ந்த நாட்கள். இந்நாட்களிற்குண் அன்னை அரசியலை, அதன் நுணுக்கமான கருத்துக்களை, தொழிற்றுறை நுட்பங்களை, பொருளியற் றுறையின் பிணக்குகளை, சமூகச் சச்சரவுகளை, அறிவுத் துறையின் ஆய்வுகளை, ஆக்கங்களை, தமிழிலும் தங்கு தடையின்றிப் பேச முடியும், எழுத முடியும், ஆராய முடியும், சிந்திக்க முடியும் என்பதைத் தம் செயலால் நிலை நிறுத்தி வரை. ‘முடியுமா முடியாதா’ என்ற பிணங்கி நின்றுரில்லை. இயல்பாகவே இனிமையாக எழுதிக் காட்டினர். அழுத்தமாக ஆணித்தரமாகப் பேசிக் காட்டினர், அக்கு வேறு ஆணி வேருக ஆராய்ந்து காட்டினர்; செம்மையாகச் சிந்தித்துக் காட்டினர்.

அன்னைவைப் பொறுத்தவரை இது ஓர் செயற்கை முயற்சியல்ல, இயல்பான எழுச்சியாகும். ஆங்கிலத்தில் பேசத் தெரிந்தவன், எழுதத் தெரிந்தவன், பேசி எழுதிக் காட்டியவன், தமிழிலும் அத்தனையும் தடையின்றிச் செய்து காட்டுகின்றனவே என்றபோது ‘கையாலாகாதவன்’ எனக் கூறித் தமிழின் இயல்பான வள்ளுமையை எவராலும் மறுக்க முடியவில்லை. தமிழ்ப் பேச்சுக்கு மக்கள் மன்றம் செவி

சாய்த்தது என்பதுடன், மேட்டுக் குடியினரின் ‘சொந்தச் சொத்தா’ இருந்த நாட்டின் அரசியல் தமிழ் மட்டுமே தெரிந்த பொது மக்களின் மட்டத்திற்கு இறக்கப்பட்டது. சாய்வு நாற்காலிகளில் சாய்ந்து கொண்டே உரையாடப் பட்ட அரசியல் விடயங்கள் சந்தியிலும் சாவடியிலும் தெரு விலும் தின்ணையிலும் வைத்து உரையாடப்படும் நிலை எழுந் தது. தமிழின் மறுமலர்ச்சியின் வழியே எழுந்த இந்தச் சிந் தனைப் புரட்சி பத்திரிகை உலகிலும் படிந்தது. தமிழ்ச் செய்தி ஏடுகளும் ‘ஜோதிடம்’ பற்றிய குறிப்புகளைக் குறைத்துக்கொண்டு அரசியல் விடயங்களை ஆயத் தலைப்பட்டன. ‘கதேசமித்திரன்’ செய்தி ஏட்டினால் இந்தச் சிந்தனைப் புரட்சியோடு இணைந்து வேகமாக நடக்க முடியவில்லையாயினும், (அதன் தளர்ச்சிக்கும் இதுவே காரணம் போலும்.) இவ்வேட்டின் பழைய இதழ்களைப் புதிய இதழ்களுடன் ஒப்பிடின், தமிழ் மறுமலர்ச்சியின் தாக்கங்களைக் காண முடியும். இம்மறுமலர்ச்சிக்குத் துணை நின்றது ‘தமிழ் நாடு’ நாளேரு.

பங்கும் பணியும்.....

தமிழ் எழுச்சி இயக்கத்தில் அண்ணவின் பணியையும் மறுமலர்ச்சித் தமிழ் மீது ஆட்சி செய்த அண்ணவின் செல்வாக்கையும் பல தரத்தினதாகப் பகுக்கலாம். சில சந்தர்ப் பங்களில் அண்ணவின் நேரடிப் பங்கு இல்லையாயினும், அண்ணவின் செல்வாக்கு பங்குகொண்டுள்ளதையும், அன்னர் தந்த கருவி பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும், அன்னர் கட்டவிழுத்துவிட்ட உணர்வுகள் உயிரோட்டமாக அமைவதையும் காணலாம். உதாரணமாகச் சிலவற்றை நோக்குவோமா?

திரும்பிப் பார் :

1. தமிழ் மக்களின் வரலாற்று, இலக்கிய, அரசியல், பண்பாட்டுப் பெருமைகளை நினைவுட்டியவர் அண்ணவே. - நினைவுட்டியவர் என்றேன், நிலை திறுத்தியவர் என்றே எல்லேன் (நிலைபெற்றுவிட்ட இப்பெருமைகளை நிலை நிறுத்தினார் எனக் கூறுவது அமையாததாயினும், ‘தமிழ்நாடு’ பெயர் மாற்றம் போன்ற சாதனைகளை

நினைவிற் கொள்ளும்போது ‘நிலை நிறுத்தினார்’ என்றும் அமையலாம்). முடியடை மூவேந்தர் பற்றியும், புற நானூற்றின் பெருமை பற்றியும், மூல்கூக்குத் தேரீந்த காதையும் இலக்கிய உலகு ஏற்கனவே அறிந்ததாயினும், பரந்துபட்ட பல வட்சக்கணக்கான மக்கள் பங்கு கொள்ளும் அரசியல் உலகுக்கு இவற்றை இட்டு வந்தவர் அண்ணுவே. பாரம்பரியப் பெருமை உணர்வு களை அண்ணார் பொதுமக்கள் மயமாக்கினார். பள்ளைப் பெருமையையும் இற்றை இழிநிலையையும் தமிழ் மக்களுக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டி அரசியல் அறுவடை செய்வது அவர் நோக்கமெனச் சில வட்டாரங்கள் குற்றங் காணலாம். அதுவே நோக்கமாயினும், தூங்கிக்கிடக்கும் ஒரு இனத்தினைத் தட்டியெழுப்புவதற்குத் தரமான கருவியைப் பயன்படுத்தாவிடில், ஒரு தலைவரினின் தகுதிதான் என்ன? அண்ணு கயமையற்ற ஒரு கருவியைப் பயன்படுத்தினார். அதையும் சீராகப் பயன்படுத்தினார்; வெற்றியும் கண்டார். அதுவே சிறப்பு.

தமிழ் ஓர் அரசியல் தளம்.....

2. அண்ணு தமிழை அரசியலில் ஓர் சக்தியாக்கினார். மொழி, இன், நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து வானவெளி யையும் அளாவிய அரசியற் சித்தாந்தங்களைக் கொண்ட அரசியற் கட்சிகள் கூட, தமிழ்நாட்டிலே புறக்கணிக்க வொட்டாத, — தமிழ் வாழ்வு பற்றியும் பேசியே ஆதரவு திரட்ட வேண்டிய அளவுக்கு — ஓர் சக்தியாக தமிழை ஆக்கி, அதற்கு அரசியல் அரள் அமைத்தவர் அண்ணு. இந்த நிலையை உருவாக்கியது இந்தியின் அறை கூவலே என்பது உண்மைதான். தமிழ் அரசியல் சக்தியானவுடன் தமிழோடினாந்து வாழ்க்கை நடாத்திய வர்களும், அரசியலுக்குப் புறம்பாகவே வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டுவிட்டோருமாகிய புலவர்கள், பண்டிதர்கள், வித்துவான்கள், தமிழ்ப்பேராசிரியர்கள், தமிழிசையாளர் என்போர் அரசியலுணர்வு பெறத் தலைப்பட்டனர்.

தமிழ்ப் பெயர் சூடியும்.....

3. அண்ணவின் தமிழ் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் வளர்ச்சியை தமிழ்ப் பெயர் குடும் புரட்சியிலே காண முடிந்தது. இப் புரட்சிக்கு வித்திட்டவர் தனித் தமிழியக்கத் தந்தையான மறைமலையழகனான் சுவாமி வேதாசலம் அவர்களே. எனினும் தேக்கமுற்ற இவ்வியக்கம் பரவ வேண்டிய அரசியல் உற்சாகத்தையும் பிரச்சாரத் தையும், உணர்ச்சியையும் ஊட்டியவர் அண்ணவே. அண்ணவினுலேயே இவ்வியக்கம் பொதுமக்கள்மயமானது. தனித் தமிழ்ப் பெயர் குடுவோரைக் குறுநோக்கர் என நித்தித்தோரைக் கண்டித்து அண்ண தமது ‘ஹோம்லன்ட்’ ஏட்டின் 1959ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 12ம் தேதி இதழில் “இன்னும் குறு நோக்கரா?” (Still Fads?) எனத் தலைப்பிட்டு ஓர் தலையங்கம் தீட்டினார். அதில் மறைமலையழகனுக்கு நன்றிக்கூடன் செலுத்தி விட்டு எதிரிகளின் வாதங்களைச் சந்திக்க விளைந்த அண்ண, ஆங்கிலக் கலப்பற்ற மொழித் தூய்மைக்காக பிரெஞ்சு நாட்டில் தோன்றிய இயக்கம் பற்றியும், அயர்லாந்து நாட்டின் ‘சின் பெயின்’ (Sinn Fein) இயக்கம் பற்றியும் ஆராய்சிறூர். அண்ணவின் மறுமலர்ச்சி யுகத்தில் சூடுப்பெற்ற வரலாற்றுப் புகழ் சாரந்த பெயர்களும், தனித் தமிழ்ப் பெயர்களுமான நெடுஞ்செழியன், மதியழகன், இளம்வழுதி, நெடுமாறன், மாறன், சிற்றாச, பொன்னிவளவன், இளந்திரையன், செங்குட்டுவன், இளங்கோ, பாண்டியன் போன்ற ஆண்பாற் பெயர்களும், மலர்க்கொடி, மல்லிகா, அங்கயற்கண்ணி, அல்லி, தேன்மொழி, பூங்கோதை, பொற்செல்வி போன்ற பெண்பாற் பெயர்களும் தமிழினத்தின் ஏழுச்சியின் நிச்சயமான எதிரொலிகளே என்பதை எவரே மறுப்பர். தி.மு.க.வின் தலைவர்கள் இப் பெயர்களைத் தாமே சூடியும் பெயரி டும் வைபவங்களில் தமிழ்க்குழந்தைகளுக்குச் சூடியும் இப்புதிய உணர்ச்சிக்கு வலிவு ஊட்டினார்.

தமிழ்ச் சொல் தேடியும்.....

4. தனித்தமிழ்ப் பெயர்களைச் சூடிய உணர்வுடன், தமிழ் மக்களின் வழக்கிலிருந்து நன்றாக வேறுள்ளிட்ட வட மொழிக் சொற்களையும் ஆங்கிலச் சொற்களையும் வேரோடு பிடுங்கி வீசிவிட்டு அவற்றிற்கு ஏற்ப தனித் தமிழ்ச் சொற்களைத் தேர்ந்ததுடன், தமது எழுத்தி ஒம் பேச்சிலும் பயன்படுத்தியும் ஏனையகழகங்களில் பயன்படுத்த ஏதுவாகி நின்றும், அவற்றை மக்களின் இயல்பான பழக்கத்திற்குக் கொண்டந்தார். இத்த கைய மாற்றங்கள், அன்னை மொழியாக்கப் பணியைத் தலைப்பணியாக்க கொள்ளாது, அரசியற் பணியாற் றங்கால் கிடைத்த துணைப்பயன்களோயாகவினால், குறிக்கப்பட்ட சொற்கள் பெரும்பாலும் அரசிய லோடு தொடர்புடையனவேயாகும். அன்னை வின் வாயிலாக, அல்லது அன்னை தோற்றிய உணர்வினின் றும் ஊற்றெடுத்த இத்தனித் தமிழ்ச் சொற்கள் நாட்டின் அரசியலரங்கையும் கடந்து தமிழ்க்கூறும் நல்லுல கெங்கும் வழக்கில் வந்துவிட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்க தாகும். அன்னை தோற்றிய மாற்றங்கள் தமிழ் மக்களிடையே செல்வாக்குமிக்க கழகத்தின்வாயிலாக இயக்க ரீதியாகப் பரவுவது எளிதாக இருந்தது. இத்தகைய தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் இரு தன்மைத்தாகும்.

(அ) ஏற்கனவே தமிழ் இலக்கியங்களிலே விரவிக் கிடந்தவைகள் வழக்கிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன.

உதாரணம் :

அன்று

மந்தீரிசபை	—
மந்தீரி	—
சபை, சபா	—
தீபஸ்தம்பம்	—
பஞ்சாயத்து	—
மைதானம்	—
(மை-தமிழ், தானம்-வடசொல்)	

இன்று

அமைச்சு
அமைச்சர்
அவை, அரங்கு, மன்றம்.
கலங்கரையிளக்கு
ஒன்றியம்
திடல்

அனுதாபம் (தீர்மானம்) — இரங்கல் (தீர்மானம்)
ராஜ்யம் — மாநிலம்

(ஆ) தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைத் தளமாகக் கொண்டு புதிய சொற்கள் தோற்றுவிக்கப் பெற்றன; அல்லது மரபுச் சொற்களே தேவைக்கேற்றவாறு இணக்கப் பெற்றன.

உதாரணம் :

<u>அன்று</u>	<u>இன்று</u>
அபேட்சகர்	வேட்பாளர்
நியமனப்பத்திரம்	வேட்புமனு
பிரேரித்தல்	முன்மொழிதல்
ஆமோதித்தல்,	
அனுவதித்தல்	வழிமொழிதல்
காரியதறிசி	செயலாளர்
தனுதீகாரி,	
பொக்கிஷாதீபதி	பொருளாளர்
ஸ்தலஸ்தாபனம்	ஊராட்சி மன்றம்
சீபார்சு	பரிந்துரை, ஓதுந்துரை.
கவர்னர்	ஆளுநர்
வால்போஸ்டர், வால் நோட்டீசு	சுவரொட்டி
பஸ்	பேரூந்து
டைரக்டர்	இயக்குநர், நெறியாளர்.
ஆபீசர்	அலுவலர்

தமிழ்த் திருநாள்

5. அண்ணே தமிழ் வாழ்வோடு இணைந்த விழாக்களை வரவேற்று அவைக்கு வலிவும் வனப்பும் ஊட்டியும், அங்குனம் இணையாத வேறு பண்பாட்டிற்கமைந்தன — தமிழ் மக்களின் அறிவுக்குப் பொருந்தாதன — என அவர் எண்ணியவற்றைப் புறக்கணித்தும் செய்திட்ட பிரச்சாரம் நிரந்தரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்திற்று. இன்று தீபாவளித் திருநாள் தமிழர் மத்தியில் பொலி விழந்தமையும் பொங்கல் திருநாள் வலிவு பெற்றமையும் கண்கூடு.

இலக்கிய மேற்கோள்

6. அரசியல் பேச்சுக்களில் இலக்கிய மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தியவர் அன்னை. இதனால் இலக்கியம் தனக்கு எட்டாத பொருள்ள என்ற உணர்வு பாமர னுக்கு ஏற்பட்டதுடன், அரசியற் பேச்சுக்களும் தமிழ் நயமுடைத்தாயின. உதாரணமாக, ‘அரசியல் பிழைத் தோர்க்கு அறங்குறிஞருதல்’ (சிலப்பதிகாரம்), ‘அல்லற் பட்டாற்றுது அழுத கண்ணீர்’, ‘இரந்தும் உயிர் வாழ் தல் வேண்டின்’ (குறள்) போன்ற அடிகளும், அடிகளை யுடைய பாடல்களும், அரசியல் பொருளாதாரக் கருத்துக்களை வற்புறுத்தற்குப் பயன்படுத்தப் பெற்றன. இவ்வாறே சித்தர் பாடல்கள் சமுதாய சமயக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தற்கு மேற்கோள் காட்டப்பெற்றன.

அரசியற்றமிழ்

7. தமது பேச்சாலும் எழுத்தாலும் அழுத்தமானவையும், சக்திவாய்ந்தவையுமான சொற்களையும் சொற்றெருட்டர்களையும் தமிழ்மொழிக்குத் தந்துவிட்டுச் சென்றார் அன்னை. அவை ஏற்கனவே தமிழ்மொழியில் இருப்பவை என்பதும் உண்மை. அவற்றால் இலக்கியத் தமிழ்வளம்பெற்றுவிடவில்லையென்பதும் உண்மை. எனினும், அரசியற்றமிழ் அழுத்தமானதாக்கினார் என்பதும். அரசியலரங்கிற்கு புதிய சொற்களை இட்டுவந்தார் என்பதும், அவற்றைச் சக்திவாய்ந்தவையாக இணைத்துச் சாற்றினார் என்பதும் எவ்வேறு மறுப்பர். உதாரணமாக; நாடாள்வோர், ஆளவந்தார், துறைத்தனத்தார், (அரசினர்) ஏனோதானோக்கள், (அக்கறையற்றேர்) சோற்றுத்துருத்திகள் (அனுகலத்திற்காக அண்டிப் பிழைப்போர்) போன்ற சொற்களையும். ‘துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு’ போன்ற சொற்றெருட்டர்களையும் குறிப்பிடலாம். இரண்டாம் உலகப்போரின்போது தமது பேச்சு வண்ணத்தால் ஆங்கில அகராதியைப் பெருக்கிக்கொண்ட சர். வின் சன் சர்ச்சிலை நினைவுக்குருதல் பொருத்தமானதாகும்.

அன்னைவின் மறுமலர்ச்சி யுகம் பற்றி இந்நாட்டிற் கூடச் சில வட்டாரங்களில் விவாதிக்கப்பட்டுச் சந்தேகங்கள் கிளப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களும் அன்னைவின் மறுமலர்ச்சித் தமிழிலேயே தமது விவாதங்களை நடாத்துகின்றனர் என்பது ஆறுதலளிப்பதாகும்.

“ஆங்கிலத்தில் அழகைனத்தும் வாழும் பாங்குறு தமிழ்மாங்கே பண்புடன் செயிக்கும்...”

ஆங்கிலத்தில் அண்ணு

இமிழனங்கின் கொள்ளோ அழகைனத்தும் அள்ளிப்பருகி அவள் கொஞ்சமொழியே தஞ்சமெனக்கிடந்து தன் நாவிள் நயத்தாலும் என்னத்தின் புதுமையாலும் கைவண்ணத்தின் கவர்ச்சியாலும் அவனுக்கு அணிகலன் கள் சூட்டி ஆனந்தித்த அண்ணு, ஆங்கில மாதிடமும் சுகித்துக்கிடந்து அவள் தந்த சுகந்தை மாந்தி மசிழ்ந்தமை கற்பெனும் தின்மைக்குக் களங்கமோ என்னவோ, அற்புத மான அனுபவமல்லவோ? தமிழில் பாண்டித்தியமுடையோர் அதே தரத்தில் ஆங்கிலத்திலும் புலமையும் சொல் வளிமையும் கொண்டு விளங்குதல் அழுர்வமே. உலகின் எக்கோடியில் வாழும் தமிழனுயினும் நாய்த்தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் கைவீடின் அவனுக்கு வேறு கதியில்லை என உணர்த்தப் போலும் அண்ணு இந்த அழுர்வப் புலமையைக் கொண்டிருந்தார்.

வசிட்டர் வாயால் மகரிஷி.....

‘விடுதேலை’யிலும் ‘திராவிடநாடு’ இதழிலும் வேறு என்னற்ற ஏடுகளிலும் நூல்களிலும் தமிழ்ச்சொற்சிலம்ப மாடிய அண்ணவின் எழுத்தாணிதான் ‘ஜஸ்டிஸ்’ ‘ஹாம் ஸண்ட்’ பத்திரிகைகளின் ஆசிரியங்க ஆங்கிலத்தில் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளையும் ஆசிரியத் தலையங்களையும் அணியழகுடன் தீட்டியது. பொதுக்கூட்டங்களிலே தமிழ் மழை பொழிந்த அண்ணவின் நா, அதிகாரபூர்வமான அரங்குகளிலே ஆங்கிலத்தில் நிதானமான அருவியைப் பெருக்கிற்று. நற்றமிழ் உரைப்பதில் ஒப்பாரும் மிக்காரு மின்றி விளங்கிய நாவேந்தனுகிய அண்ணவின் ஆங்கில உரையைக்கேட்ட ஆங்கிலச் சொல்லின் செல்வர் சர். சி. பி. இராமசாமி ஐயர் அண்ணரைத் தமது ‘வாரிசு’ எனப் போற் றினரென்றால் ‘வசிட்டர் வாயால் மகரிஷி’ என வாழ்த்தப் பெற்ற அண்ணவின் புலமை அளவிடுந்தரத்ததோ. இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் அயல்நாட்டுப் பிரதி நிதிகளுக்கு அண்ண ஆற்றிய ஆற்றெழுத்துக்குப் போன்ற அழகிய, ஆராய்ச்சி பூர்வமான, ஆழமான, ஆங்கில உரையைக் கேட்டு உவக்காத உள்ளம் ஏது? அமெரிக்க நாட்டில் அண்ண ஆற்றிய உரைகள், தமிழ் நாட்டில் ஐ. நா. தினத் தில் ஆற்றிய உரை, சீன ஆக்கிரமிப்பின் போது வாலெனியில் ஆற்றிய உரை, புதுடிலில் இராஜ்ய சபையில் மொழிப் பிரச்சினையையொட்டி ஆற்றிய உரை, இன்னேரன்ன உரைகள் அண்ணவின் சொல்லாட்சிக்கும் சிந்தனையின் மாட்சிக்கும் சாக்வதமான சாட்சிகளாகும்.

முதல் முழக்கம்.....

குறிப்பாக, புதுடிலில் மாநிலங்களவையில் அண்ணவின் முதன் முழக்கம் இந்தியா எங்கனும் எதிரொலிகளைக் கிளரிவிட்ட எடுப்பான உரையாகும். இவ்வுரையை யொட்டி இந்தியாவின் தலையாய தினசரிகள் அனைத்தும், வாளாவிருக்கவொட்டாது, கருத்துக்கள் எழுதின. அன்று பிரிவினொதியாகவிருந்த அண்ணவின் கருத்தை ஏற்காதோரும்கூட அண்ணவின் திராவிடப் பிரிவினைக்கான வாதங்கள் ஆணித்தரமானவை, சொல்லாட்சி வியக்கத்

தக்கது என விதந்து போற்றினர். தம் கண்ணிப் பேச்சி லையே அனைவரையும் கவர்ந்து விட்ட அண்ணைவின் உரை யையிட்டுத் தலையுகம் தீட்டிய ‘இந்து’ (Hindu) “..... கொள்கையிலே கொண்ட உண்மைப்பிடிப்பாலும், தமது சக்திவாய்ந்த பேச்சுத் திறத்தாலும் அண்ணைதுரை சந்தேகமின்றி மாநிலங்களவையைக் கவர்ந்து விட்டார்...” எனக் குறிப்பிட்டது.

பம்பாயிலிருந்து வெளிவரும் ‘டைம்ஸ் ஓவ் இந்தியா’ (Times of India) என்ற நாளேடு, “ இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து போக வேண்டுமென்ற சூரஸ் முதன்முதலாக சுதந் திர இந்தியாவின் நாடானுமன்றத்தில் இன்று ஒலித்தது. இந்த முழுக்கத்தைத் தி. மு. க. தலைவர் அண்ணைதுரை இன்று மாநிலங்களவையில் முழுங்கினார். இந்திய யூனியனிலிருந்து தென்னாடு பிரிய வேண்டுமென்ற அண்ணைதுரையின் துணி வான் வாதம் நிலைகுலையச் செய்துவிட்டது...” என்று கூறிற்று.

புதுடில்லியிலிருந்து வெளிவரும் ‘இந்துஸ்தான் டைம்ஸ்’ (Hindustan Times) பின்வருமாறு கூறிற்று:-

“... தி. மு. க. தலைவர் திரு. அண்ணைதுரை தென்னகத்திற்குச் சுயநிர்ணய உரிமை வேண்டுமென்ற கோரிக்கை யைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். மாநிலங்களவை இன்று கூடியிருந்து திராவிட நாட்டுக்காகப் பாடுபடும் சொல்லாற்றல் மிக்க தலைவரின் பேச்சைக் கேட்டது. தேசியத்திற்கு அவர் புதிய வரவிலைகளை தந்தார் .”

மலையாள நாளேடாகிய ‘மாத்ருபூமி’ பின்வருமாறு எழுதிற்று:-

“...ஆட்சியமைப்புமுறையின் எதிரி என்ற அளவில் அறியப்பட்ட அண்ணைதுரையின் சொற்பொழிவு, பலரை குறிப்பாக வட இந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்த பல உறுப்பினர்களை - வியப்பில் ஆழ்த்தாமல் இருக்கவில்லை. சிறந்த பேச்சாளர் என நிறைந்த பெயர் பெற்றுள்ள அண்ணைதுரை இன்று மாநிலங்களவையில் தம் திறமை முழுவதையும் வெளிப்படுத்தினார்.”

நூல்கள் நுகர்ந்தும....

அண்ணவின் ஆங்கிலப் புலமைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது அவரது நூல் மோகமாகும். அறவாழ்வுக்கு வேண்டிய அடிப்படைக் கருத்துக்களையெல்லாம் தமிழ் நூல்களிலிருந்து கிரகித்துக் கொண்ட அன்னை, புதிய உலகின் நுண்ணிய என்னங்களைன்ததையும் நுகர்ந்து கொண்டது நூல் நிலையங்களின் நூற்றுக்கணக்கான ஆங்கில நூல்களின் வாயிலாகவே. தமது கருத்துக்களை நிறுவுவதற்கு அன்னை பயன்படுத்திய ஆங்கில மேற்கோள்கள் இதனை உறுதிசெய்வன. உதாரணமாக, அன்னை முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றபோது, அன்னூரது திட்டம் பற்றி செய்தி நிருபர்கள் விஞாவினர். அன்னை அதற்கு விடையாக தமக்குப் பிடித்தமான சொம்பெர் மோம் (Somerset Maugham) அவர்களின் ‘தொகுப்புரை’ (Summing up) யிலிருந்து பின்வரும் மேற்கோளைக் கூறினார். “ஒவ்வொருவரும் தமது இயல்புக்கும் பணிக்கும் ஏற்ப நடப்பதைத்தவிர வாழ்க்கையின் வனப்பு வேறில்லை” என்றார். (“Beauty of life is nothing but this - each should act in conformity with his nature and his business”) கலைவாணர் மறைந்தபோது தமது ‘ஹோம்லண்ட்’ இதழில் கவிஞர் ‘காம்பெல்’வின் (Campbell) கவிதையிடையே மேற்கோள் காட்டி எழுதினார். (“Blessed the spot that holds thy dust”) திராவிடர்களின் தீனநிலையை விளக்குவதற்குத் தலையங்கம் தீட்டப்புகுந்த அன்னை விவிலிய வேதநூலின் (Bible) அழுத்தமான தலைப்புக்களைப் பயன்படுத்தினார். எடுத்துக்காட்டாக, “ஆன்மா தயாராக இருக்கிறது, தசையோ வலு விழந்திருக்கிறது.” (“Spirit is willing but the flesh is weak”) என்ற வேதவாக்கியத்திலிருந்து தாக்கமான ‘தசையோ வலுவிழந்திருக்கிறது’ என்ற தலைப்பை எடுத்து ‘ஹோம்லண்டி’ ஆணித்தரமான தலையங்களைத் திட்டினார்.

(Homeland 22, 29-6-62)

அன்னவின் ஆசிரியத் தலையங்கங்களுக்கான தலைப்புக்கள் மிகவும் அழுத்தமானவையும் அனியழகுமிக்கவையுமாகும். எடுத்துக்காட்டாக,

- “விஜயவாடாவிலிருந்து வரும் அதைப்பலைகள்” (Vibrations from Vijayawada - Homeland, 22-2-1959) விஜயவாடாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாடுபற்றியது.
- “மந்தமாருதமும் மலர்ச்சியும்” (The Breeze and the Blossom - Homeland, 26-2-1961)
- “சாம் மாமாவின் ‘சாண்ட்விச்’ உண்டுகள்” (Uncle Sam's Sandwiches - Homeland, 6-8-1961)-அமெரிக்கா மீது தொடுக்கப்பட்ட கிண்டலான கண்டனக்களை, சியாட்டோ, சென்டோ உடன்படிக்கைகள், கியூபா பிரச்சினை, அயுப்கானின் அமெரிக்கச் செலவு போன்ற வற்றையொட்டிய அரசியல் ஆய்வு.
- “குப்பைத் தொட்டியில் வைரம் இல்லை” (No Diamond in the Dustbin - Homeland, 20-8-1961)

தனிநடை தேர்ந்தும.....

தம் தமிழ்ப்படைப்புக்களில் தமக்கென ஓர் தனிப் பாணி வகுத்து அடுக்குத்தொடரிலே எதுகைமோனே இழையோட எழுதிய அண்ணூ, ஆங்கிலத்திலும் இத்தகைய புதிய நடையைக் கையாண்டார்; அதில் வெற்றியும் பெற்றார் என்றே கூறவேண்டும். உதாரணமாக, 12-3-1961ம் தேதி ‘ஹோம் ஸன்ட்’ இதழில் “அமைச்சரில்லையேல் அதியற் புதம்!” (Minus the Minister, Marvellous!) என மருட மிட்டுத் தீட்டிய தலையங்கத்தில் ஒரு பந்தியின் சந்த அழகு காங்க.

“..... Ambiguity clothed with authority is passed on as assurance. Abuses are raised to the ranks of arguments. Logic is kept under lock and key. The Lord brooks no question and refuses to accomodate even a request. It is the minister we meet, not the man . . .”

‘ஹோம் ஸன்ட்’ 28-5-1961 இதழில் ‘வானவெளிக்கு அப்பால்’ (Outer - Space) எனத் தலைப்பிட்டு எழுதிய தலையங்கத்தின் பகுதிகள் பின்வருமாறு:

“.... Arguments for and against this contention could be advanced — nay, the very theory could be applauded or exploded..... Periyar is definite in his statement. He is still a crusader and his support to Kamraj is incidental, an interlude as it were Just for an electoral victory, the Congress takes all these taunts and insults lying low — nay, it even wags pleasure in being patted and patted by Periyar. Not content with eating this humble pie, the Congress is busy exhibiting its glee over the rift in the D. M. K. The propaganda bullets are sent buzzing all around.... Its propagandists big and small have opened ‘broadsides’ against alliances — pacts — agreements. On what authority they talk about these none dare ask. Wherfrom they gathered these ‘chips’ we are not informed. But their voice is shrill, their threats vindictive, their advice paternal, pronouncements pontificial.....”

வாதத்தில் வலிவு காட்டியும்.....

தி. மு. க. வின் ஒரு சிறு பிரிவினர் திரு. சம்பத் தலைமையில் வெளியேறியமைகண்டு மாற்றுக்கட்சியினரான காங்கிரசார் மிகவும் கூவிக் குதாகலித்தனர். இதையிட்டு அன்றை தீட்டிய குறிப்புரைகள் அவரின் வாதத்திறங்காட்ட வல்லன.

“.... Of course the most enjoyable scene for the Congress today is the denunciation delivered by the dissidents against the D. M. K., its policy and the persons conducting its affairs. Congressmen bubble out their joy — “ah! these attacks are hard, swift and merciless! The D. M. K. will be shattered into smithereens soon” — they fondly hope. In their fervour they even forget the simple truth that a part can never be bigger than the whole, and however depleted, the ‘rest’ will always be bigger and stronger than the ‘crest’. Dissidents can never be in a majority that is a contradiction in terms. They are dissidents simply because they are not able to convince and convert

others to their point of view. Conscious of their inability to convert the organisation to their point of view, and impatient to wait for better times, dissidents usually mistake their fury for strength and parade their pugilistic power — sure of a new audience. But the organisation withstands the jolt, and since there is no need for fury or hurry, carries on its work calmly, conscious of its own solid strength.....”

‘...கருத்து வேற்றுமை கொண்டு பிரிந்து சென்றவர்கள் தி. மு. க. மீது மேற்கொண்டுள்ள தாக்குதலைக் கண்டு, தி. மு. க. சுக்கு நூரூகிலிடும் எனக் காங்கிரசார் களில் கருகின்றனரே. பிரிந்து சென்றேர் பெரும்பான்மையினராகிவிட முடியாதே. அவர்கள் பிரிந்து சென்றதே இயக்கத்தை அதன் பெரும்பான்மையினரை தமது கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய முடியாத காரணத்தினாற்றானே.’ எனத் தர்க்க வாதத்தைத் தகர்க்க முடியாதவாறு நிறுவுகிறார் அண்ணாலோ.

தம்பிக்கு அறிவு ஊட்டியும்.....

‘திராவிடநாடு’ இதழ்களில் வாராவாரம் ‘தம்பிக்கு’ கடிதம் தீட்டி, அவனுக்கு உலக, உள்நாட்டு அரசியல், சமூக, பொருளியல் பிரச்சினைகளை ஊட்டி வந்தாற் போன்றே, ‘ஹோம்லண்ட்’ இதழ்களிலும் ‘தம்பிக்கு’ கடிதம் தீட்டினார். இக்கடிதங்கள் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பொருளியல் தந்துவங்கள், சர்வதேச அரங்கின் அரசியல் துணைக்குகள், விளாக்கங்கள் என்பனவற்றை அகத்துள்ளடக்கியதான், ‘ஹோம்லண்ட்’ ஏட்டின் இப்பகுதி அரசியல் மாணைக்கருக்கு நல்லதோர் ஆய்வுக்கூடமாயிற்று. ‘தேசாபிமானியின் உணவுப்பட்டியல்’ (Patriot’s Menu), ‘ஜென் கினுடைய காது விளைத்த போர்’ (War of the Jenkin’s ear) ‘அஞ்சல்மஜைச் சோவைசிசம்’ (Post - office Socialism), போன்ற இன்னேரன்ன தலைப்புக்களில் அண்ண தீட்டியகடி தங்கள் கருத்துக்கு விருந்தானவை. குறிப்பாக ‘அஞ்சல்மஜைச் சோவைசிசம்’ என்ற தலைப்பில், சிறந்த பொருளியல் மேதையும், இந்தியாவில் அமெரிக்க தூதராக இருந்தவரு

மான பேராசிரியர் கல்பிதேய்த் (Dr. Galbraith) அவர்களுடைய குறிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அண்ணுதோடர்ச்சியாக மூன்று இதழ்களில் இந்திய பொருளாதார அமைப்பின் இனைப்புகளை அக்குவேறு ஆணிவேறாகப் பிரித்து வைத்தார். அண்ணுவின் ஆய்வுரைக்கு அவருக்கே உரித்தன 'Mediocrity on a magnificient scale', 'Stupendous Stupidity' போன்ற அடுக்குத் தொடர்கள் அழகாட்டுவன்.

தமிழின் பொலிவு கூட்டியும்.....

அண்ணு தமிழ்மொழியில் கொண்ட ஈடுபாட்டிற்கும் ஆங்கிலத்தின்பால் கொண்ட ஈடுபாட்டிற்குமிடையே ஒர் வேறுபாடு உண்டு. தமிழ்னையிடம் தமிழ்ப்பாலை உண்டு வளர்ந்த அண்ணு தன் தமிழ்ப்பணியால் தமிழ்மொழியில் தன் செல்வாக்கின் கவுக்களை விட்டுச் சென்றார். அண்ணுவின் ஆங்கில அறிவு அன்றூரின் தமிழ்நடையிலும் பேச்சி இரும் ஒர் நலத்தகு தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. அத்தாக்கம் அண்ணுவின் வாயிலாகத் தமிழ் மொழியின்மீதும் சிறிது படர்ந்தது எனலாம். அண்ணு தமது தமிழ்ப் பேச்சி இரும் எழுத்திலும், சொற்களுக்கமும் பொருள் விளக்கமும் கொண்ட பல ஆங்கிலச் சொற்றெடுத்துக்களை, அவற்றின் மிடுக்கு கெடாவண்ணம் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்துப் பயன்படுத்தினார். அவை இன்று தமிழ்ந்தன்மை பெற்று 'எப்படி வந்தது? எவர் கொணர்ந்தவர்?' என எண்ணப் படாமலேயே பலராலும் பயன்படுத்தப்படுமளவுக்குப் பகுவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக :—

- ★ ‘Do or Die’ என்ற சொற்றெடுத்து ‘செயலாற்று அல்லது செத்து மழி’ எனப் பயன்படுத்தினார். ‘செய் அல்லது சாவு’ என மொட்டையாகக் கூருது அழுத்தமாகப் பயன்படுத்தியமை காண்க.
- ★ ‘Live, Let live’ என்ற சொற்றெடுத்து ‘வாழு, வாழ விடு’ எனப் பெயர்த்துப் பாவித்தார்.
- ★ ‘Forgive and forget’ என்ற சொற்றெடுத்து ‘மன்னிப் பேர்ம், மறப்போம்’ என உருவாக்கினார்.

மேலே நாட்டுத் தத்துவஞானிகள் பலரின் பொருள் புதைந்த கருத்துக்களையாப்ப தரீமும் கருத்துக் கருவுலங்களைப் படைத்தார். உதாரணமாக ‘எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்’ என்ற அண்ணுவின் மணிவாசகம்,

அன்னரின் அபிமானத்திற்குரிய கிரேக்க தத்துவங்களை
எப்பிக்ரெஸ்ஸின் (Epicurus) ‘தாங்கிக் கொள், பொறுத்
துக் கொள்’ (Bear, forebear) என்ற கருத்தினின்றும், கரு
வுற்றிருக்கலாம். இங்குமே ‘வடக்கு வாழ்கிறது தெற்கு
தேய்கிறது’, ‘தம்பியுடையான் படைக்கஞ்சான்’, ‘இப்
படை தோற்கின் எப்படை வெல்லும்’ போன்ற அணியுரை
களும் ஆங்கிலக் கவிகளின் வாசனையுடைத்தே.

அண்ணுவின் பேச்சிலும் ஏழுத்திலும் இழையப்பட்ட
ஷருந்த தசைப்பீடிப்பான், “காட்ட வேண்டியதைக் காட்டி
பெற வேண்டியதைப் பெறுவோம்”, “கொள்ள வேண்டிய
தைக் கொள்ளுக தள்ள வேண்டியதைத் தள்ளுக்” போன்ற
சொற்றெருடர்கள் ஆங்கிலச் செல்லாக்கு மிக
கவை. அண்ணு தமது ஆங்கில ஏழுத்திலும் இத்தகைய தர
மான சொற்றெருடர்களை வெற்றிகரமாக பின்னிக் கொண்டனர். உதாரணமாக : - “North flourishes South perishes”
(‘வடக்கு வாழ்கிறது தெற்குத் தேய்கிறது’), “Determi-
nation ever, Deviation never” (என்றும் உறுதியுடன், ஒரு
போதும் வழுவாது’) போன்ற சொற்றெருடர்களைக் கூற
லாம்.

தமிழ் நாட்டு அரசியலில் ‘Opposition party’ (எதிர்க்
கட்சி) என்ற தொடருக்கு ‘alternative party’ (மாற்றுக்
கட்சி) எனத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பதினெட்டுக்கம் தந்
தவர் அண்ணுவே.

தமிழ்மக்களுக்குத் தமிழ் மொழியும் ஆங்கிலமும்
இன்றியமையாதன என அண்ணு என்னினார். தமிழ் மக
னின் உள்நாட்டுத் தொடர்பு தமிழிலும் உலகத் தொடர்பு
ஆங்கிலத்திலும் என்பதே அவர் நிலையாகும். எனினும்
உயிரணைய தமிழ்த்தாயுடன் ஆங்கிலத்தை ஒப்ப நினைக்க
வும் அவர் மனம் ஒப்பினாரில்லை. ‘உரிமைக்குத் தமிழ்த்
தாய், உதவிக்கு ஆங்கில அணங்கு’ என நிறுவிக் கொண்ட
அண்ணு, தாம் முதலமைச்சரானதும் தமிழ் நாடு பொலீஸ்
துறையினரால் நடாத்தப்பெற்ற விழாவொன்றில் பங்கு
கொண்டு விருது வழங்கிப் பேசும்போது “தமிழரான தமிழ்
நாட்டுத் தலைமைப் பொலீஸ் அதிபர், தமிழ் தெரிந்த
பொலீஸ்காரர்கள் மத்தியில், தமிழ் தெரிந்த தமிழ்மை ஆங்
கிலத்தில் வரவேற்பதன் அர்த்தம் தெரியவில்லை” யென
எவர் மனமும் புண்படாது நகைச்சுவையோடு குறிப்பிட
டார். அண்ணு ஆங்கிலத்தில் வல்லவராயினும் தமிழ்த்
தாயைப் புறக்கணித்து ஆங்கிலத்தை மோகித்த பொல்
லார் அல்லர்.

“உள்ளத்திலே நல்ல உள்ளத்திலே — எழுந்
தூறிவரும் என்ன மாகிய பைம்புனல்
வெள்ளத்திலே இன்ப வெள்ளத்திலே — இந்த
மேதினி மக்கள் நலம்பெறு வாரென்று

”

— புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன்

சிந்தனைச் சிற்பி அன்று

அண்ணுவின் சிந்தனைச் சிதறல்களாகத் தெறித்த அனிமொழிகள் ஆயிரம். உலகின் சிந்தனைச் சிற்பிகளின் வரிசையிலே அண்ணுவையும் அமரவைக்கும் அன்றாரது சிரஞ்சிவித்துவம் பெற்ற சிந்தனைகள் நந்தமிழர் நினைவுக் கோர் சிறப்புப்பாயிரம். சின்துச் சிற்பி மாவோவின் சிந்தனைகளையொத்த தறுகண்மை சார்ந்த நிந்தனைகள்லல் அவை; அன்புமுனையிலே ஊற்றெற்றுத்த அருஞ்சுளைகள்; அகலமாக அல்ல, ஆழமாக உழுதிட்ட ஏர் முனைகள்.

நாட்டுக்குச் சேவை செய்யவந்த நாகரிகக் கோமாளியாம் ‘நல்லதம்பி’யின் வாயிலாக அண்ணு சிந்திய சிந்தனைகள் முளைவிட்டுச் செடியாகி கிளைவிட்டு மரமாகி நிற்கும் சீர்த்தி அண்ணுவின் கீர்த்தி கூறும். வியர்வை சிந்தாமலேயே ஆண்டாண்டு காலமாக அறுவடை செய்துவரும் ஓர் வர்க்கத்தின் வார்ப்படமான வேதாசல முதலியாரின் மகளை ‘வேலைக்காரி’ மூலமாகக் கேட்கிறூர் அண்ணு, ‘பணத்தை

கயாது காத்து) தங்கத்தாலே சோறு சமைத்து வைரவறு வலும் முத்துப்பச்சடியும் கோமேதகக் குழம்புமா வைத் துச் சாப்பிட்டான் உன் அப்பன்?’ என்று. இந்தக் கேள்வி யிலும் கிண்டவிலும் ஊற்றெடுக்கும் கருத்துப் புரட்சிதான் என்ன? ‘முத்துப் பச்சடி’ என்னும் போதுதான் எத்துணை இயல்பான வார்த்தைச் செறிவு! அதே ‘வேலைக்காரி’ திரைப்படத்தில் வடநாட்டு வக்கிலின் வாயிலாக சட்டம் பொருளியலுடன் சம்பந்தப்பட்டது என்பதைப் புட்டுக் காட்டுகிறார்:- “சட்டம் ஓர் இருட்டறை; அதிலே வக்கீலின் வாதம் ஓர் விளக்கு. அது ஏழைகளுக்குக் கிட்டாது.” வேதாசல முதலியாரைப் பழிவாங்குவதற்காக கத்தியைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறான் அப்பாவி ஆனந்தன். ஆனந்த னுக்கு அவன் நண்பன் மணி கூறும் கூற்று, சமுதாயப் புரட்சி காண ஆயுதப்புரட்சி அவசியம் என்னும் அவசரச் சித்தாந்திகளுக்கு அண்ண கூறும் ஆலோசனையாகும். ‘நறுக்’ கென்று சுருக்கமாகச் சொன்னார் அண்ண, ‘கத்தியைத் தீட்டாதே ஆனந்தா, உன் புத்தியைத் தீட்டு’ என்று.

‘எதற்கு அழைப்பு? அரசமைக்கவா, அரசோச்சவா?’ என்ற அண்ணவின் வாசகம் ஈழத் தமிழ்மக்களின் இற்றை அரசியல் மயக்கங்களின் பின்னணியில் விளக்கம் தரும் விடி வெள்ளியாகும். முன்னையது முதுகு சொறிவது பின்னையது அதிகாரம் பெறுவது. முன்னையது படிக்கல்லாதத் தேய்வது பின்னையது முனைக்கல்லாக நிற்பது. முன்னையது இன்னொரு வர் ஆட்சிப்பீடும் ஏற உதவுவது பின்னையது தானே ஆட்சி செலுத்துவது. எத்துணை தாக்கமான வார்த்தைகள்!

தெறித்த முத்துக்கள்.....

அண்ணவின் அரசியல் வாழ்விலே பலவேறு கட்டங்களிலும் காலத்தால் சாகாத வார்த்தைகளை அண்ணார் சிந்திய துண்டு. அவ்வித்தகளின் நாவீவிருந்து தெறித்த முத்துக்கள் சிலவற்றைக் காணபோமா?

* “கண்ணீர்த் துளிகளே! என் கண்ணீன் மணி களே!” — பெரியார் ஈ. வே. ராவின் திராவிட கழகத் திலிருந்து ‘கண்ணீர்த்துளியுடன் வெளியேறுகிறோம்’

என அண்ணவின் தலைமையிலான தம்பிகள் வெளியே றியபோது, பெரியார் அண்ணவையும் தம்பியரையும் ‘கண்ணீர்த் துளிகள்’ என நித்தித்தார். தி. மு. க. வைத் தொடக்கிய அண்ண அதன் முதற்கூட்டத்திலேயே பெரியாரின் நிந்தனையைப் பல்ல வியாகக் கொண்டு தன் தம்பியரை விழித்தார். ‘கண்ணீர்த் துளி களே! என் கண்ணீரின் மணிகளே!’ என்று தன் தலைமையுரையைத் தொடக்கினார்.

- ★ ‘கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு’—இவை தம் தம்பியருக்கு அண்ண வழங்கிய தாரகமந்திரம். இன்று தி. மு. க. வை இணைத்து வைத்திருப்பவை இம் மூலமந்திரங்களே. இவை ‘கடமை, ஆஜை, இறைமை, வன்மை’ எனத் தத்துவங்களின் ஆஸ்டின் (Austin) வகுத்த தத்துவங்களை நினைவுட்டுவன.
- ★ ‘எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்’—அரசியல் எதிரிகளால் வாய்டியும் கைய்டியும் பட்டு உள்ளமும், சில சமயங்களில் உடலும் புண்பட்டுப்போன தம்பியருக்கு அண்ண தந்த மாமருந்து.
- ★ ‘நம்பியுடையான் படைக்கஞ்சான்’—ஆளுங்கட்சியினரின் அடக்குமுறைப் பயமுறத்தலுக்கு அண்ண வைத்த ஆப்டு. பணப்பெருமையோ பாரம்பரியப் பெருமையோ, பதவிப்பெருமையோ அற்று, அந்தஸ்துவலியும் அணிவலியும் தோன்வலியுமற்ற நாட்களில் அண்ணவுக்கிருந்த ஒரே பெருமிதம் இதுவே.
- ★ “வெட்டி வா என்றால் கட்டி வரும் தன்மையர்”—தன் தம்பியர் தன் ஆணைக்கு எத்துணை கட்டுண்டவர் என்பதையும், அவர்தம் தாளான்மை எத்தன்மைத்து என்பதையும் விளக்க விழைந்த அண்ணவின் பெருமிதப் பேச்சு இது. என்னொன்று கூறிமுடிக்குமுன்னரே என் ஜெயாக்கித் தரும் தன் தம்பியர், வயலில் சாய்ந்து விட்ட கதிர்களை அறுவடை செய் என அனுப்பினால், அவற்றை அறுவடை செய்து கட்டி வீட்டுக்கும் இட்டு வந்து விடுவார்களாம்.

- ★ “இப்படை தோற்கின் எப்படை வெல்லும்” — அறப் போரில் குதிக்குமாறு தன் தம்பியருக்கு ஆணையிட்ட காலையிலும், தேர் தற்களத்தில் குதிக்கத் தீர்மானித்த போதும் அன்று நாடாண்ட கட்சியினர் நகைத்த துண்டு. ஆணிவேரோடு கருகிணிடுவர் என ஆரூடம் கணித்ததுண்டு. தன் தம்பியரின் வலிமையை அறிந்த அன்னைவின் நம்பிக்கையை உணர்த்தும் இவ்வார்த்தை கள் வீர வரலாறு படைத்த சரித்திரச் சான்றேர்களின் கூற்றுக்களை எதிரொலிக்கும். தம்பியர் பட்டாளத் திற்கு இவை தூண்டுகோலென்றால், தானைத் தளபதி அன்னைவுக்கும் அவையே ஊன்றுகோலாம்.
- ★ ‘மறப்போம், மன்னிப்போம்’ — ‘சென்றேன், கண்டேன், வென்றேன்’ என்ற சீசரின் வரலாற்றுப் பெருமையிக்க வார்த்தைச் சிக்கனத்துடன் அன்னை கூறிய இவ்வார்த்தைகள், வெற்றிகொண்ட தன் தம்பியர் விரோதிகளைப் பழிவாங்கத் தலைப்பட்ட போது கூறியவையாகும். இவ்வார்த்தைகள் அன்னை வின் விரிந்த உள்ளத்தை மட்டுமல்ல, வார் த்தைகளைத் தெரிந்து தொடுத்த உத்தியையும் காட்டுவன.
- ★ “மாற்றுன் வீட்டுத் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணம் கமழும்” — தமது கோரிக்கைகளின் நியாயத்தை, தமது இயக்கத்தின் சாதனைகளை, தன் தம்பியரின் திறமைகளை, கணிக்க மறுத்த மாற்றுக் கட்சியினரிடம் எவ்வளவு நளினத்துடன் கூறினார். மாற்றுக்கட்சிகளின் சாதனைகளையும், திறமைகளையும் நன்மைகளையும் கணிக்குமாறு தன் தம்பியருக்கு அவர் இடித்துரைத்த இங்கிதமும் இதுவே.
- ★ “எங்கிருந்தாலும் வாழ்க” — தனது தோட்டத்தி விருந்த சிவாஜி கணேசன் என்ற மல்லிகை இன்று மாற்றுன் வீட்டுத் தோட்டத்திலிருந்தாலும் நன்றாக மணம் கமழ்கிறது என்பதைக் கண்ட அன்னை நடிகர் கணேசனுக்கு வழங்கிய வாழ்த்து இது. தன்னால் கருவாக்கி உருவாக்கப்பட்ட மலர்க்கொடி, இன்று மாற்றருனுக்கு மணம் தருகின்றதே; கருக்கிண்டுகிறேன் எனக் கறுவிக் கொள்ளவில்லை அன்னை. தான் தொட்டு வளர்த்த

கொடி பட்டுப் போக வேண்டாம் என்ற பரந்த உள்ளாம் அன்னாருக்கு; ‘வாழ்க’ என்கிறார்.

- ★ “என்னிதயம் பரந்தது; எங்கும் செல்லாதீர்கள், இங்கேயே அஜைவரும் குடியிருக்கலாம்” — திரு. ச. வி. கே. சம்பத் தமிழைவிட்டுப் பிரியத் துணிந்தபோது அண்ணு நெகிழ்ச்சியுடன் கூறிய வார்த்தைகள் இவைகள்.
- ★ “நாம் எதிர்க்கட்சியினர், எதிரிக்கட்சியினர்ல்ல” — பாரானுமன்ற சம்பிரதாயங்களையிட்டு மயக்கம் கொண்ட ஆளுங்கட்சிக்கு அன்று அண்ணு தந்த விளக்கம் இது.
- ★ “Tap the rich and pat the poor” ('பணக்காரரைத் தட்டி எடு, பஞ்சையரைத் தட்டிக் கொடு') — முதலமைச்சரான அண்ணு நிதியமைச்சராகவும் பணியாற்றினார். அப்போது வரி விதிப்புப் பற்றிய தமது கொள்கையை மிகவும் அழகான ஆங்கிலத்தில் தெளியத்தந்தார். வார்த்தைச் சிக்கனம், வார்த்தைச் சிலம்பம், ‘சோஷலிசத் திட்டம்’ என்று கூறுமற் கூறும் பொருட்செறிவு, இத்தனையும் இழையோட எத்துணை நளினாத்துடன் எடுத்துரைத்தார்.
- ★ ‘நான் சாமானியன்’ — தான் தொட்ட துறை அந்தனையும் துலக்கி, தானும் துருவ நட்சத்திரமாகத் துவங்கிய அண்ணு, தன் எளிமையும் தன்னடக்கமும் இழையோட என்றுமே இவ்வார்த்தைகளை உச்சரித்துக் கொண்டார். ‘சாமானியன், சாமானியன்’ எனக் கூறிக்கொண்டே பாரிய ஓர் அரசையே கைப்பற்றிய அதிசய மனிதர் அண்ணு ஒருவரே. தமிழ் நாட்டின் சக்கரவர்த்தியாகப் பதவியேற்றுக்கொண்ட பின்னரும் தான் ‘சாமானியன்’ என நிறுவத் துடித்த விசித்திரமனிதரும் அவரே.

‘ஓன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’

— திருமூலர்

சமயநேறியில் அண்ணு

அண்ணுவின் சமயநெறி விவாதத்திற்கு விளைவிலமாகும். மதமாச்சரியங்களைச் சாடுவதில் அண்ணு தொடக்காலத்தில் காட்டிய தீவிரமும் இடைக்காலத்திலே இப்போக்கில் விரவிய இங்கிதமும் இறுதிக் காலத்திலே உறுதியாக நிறுவப்பட்ட ‘சமரச சகவாழ்வு’ கொள்கையும் சமயத்துறையில் அண்ணுரை அடையாளம் கண்டுகொள்வதில் மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுவன். சமயத்துறையில் அண்ணுவின் நிலைபற்றி மூன்றுவிதமான கருத்துக்கள் நிலவ இடமுண்டு. (1) கடவுளையே மறுத்துரைத்த நாத்திகள் என்பது. நாத்திகம் பேசிப் பேசி நாத்தமும்பேறியவர்கள் எனவெதிகர்களால் சாடப்பட்டவர்கள் அண்ணுவும் அவரது அணியினரும். அண்ணுவின் ‘பரந்தாமனுக்ருப் பகிரங்கக்கடிதம்’, ‘பரமசிவனுக்ருப் பகிரங்கக்கடிதம்’, ‘தேவலிலைகள்’ போன்ற எழுத்துக்கள் இக்கருத்தை வலியுறுத்துவன். (2) சமயத்தின் நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணர்ந்து மூடநம்பிக்கைகளை மட்டும் சாடிய பகுத்தறிவுவாதி என்

பது. பல்வநாடு தந்த பகுத்தறிவுச் சிங்கம் என விதந் தோதப்பெற்றவர் அன்னை. அன்னை தீட்டிய 'நல்லதம்பி' (திரைப்படம்), 'இரங்கூன் இராதா' (நாவல்), 'புராணமதங்கள்' என்பன இக் கருத்தை நிறுவுதற்கு ஏதுவானவை. (3) பதினாறும் நூற்றுண்டிலே கிறித்துவ மன்றத்தில் தின் மத பீடங்களிலும் மடாலயங்களிலும் ஊடறுத்துப் பரவிய ஊழல்களையெல்லாம் களையப் புறப்பட்ட மாட்டுன் ஹாதரை யொத்த மதப்புரட்சியாளர் அன்னை என்பது. அன்னைவின் 'சொர்க்கவாசல்' (திரைப்படம்) போன்ற படைப்புக்கள் இக் கருத்தை ஊக்குவிப்பன.

வேற்றுச் செல்வாக்கிற்கு எதிராக

அன்னைவின் சமயக் கண்ணேட்டங்கள் எவ்வெக் கால கட்டங்களில் எத்தகைய சமூக அரசியல் பின்னணியிலி ருந்து எத்தகைய பின்னணிக்கெதிராக வெளிவந்தன என்பதை எண்ணிப் பார்ப்போர் அன்னைரை நாத்திகன் என நாத்தடிக்கக் கூரூர். அன்னைவின் ஆரம்ப, இடை, இறுதிக் காலங்களில் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகளுக்கும் இந்த சமூக அரசியல் பின்னணிகளின் மாறுபாடே காரணமாகும்.

மாட்டின் ஹாதரூடைய 'மதப்புரட்சி' எனப்பெற்ற மதச் சீர்திருத்தம் (Reformation) இங்கிலாந்தில் எதிரொலித்தபோது, அங்கு அது புதிய, மாறுபட்ட, உணர்வுடையும் உருவுடனும் பரவியதை வரலாற்று மாணவர் அறி வர். எட்டாம் ஹென்றி மன்னன் தலைமையில் செயற்பட்ட இவ்வியக்கம், ஜெர்மனியிலும் இதர ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் நிகழ்ந்தது போன்று கத்தோலிக்க கோட்பாடுகளையும் நடைமுறைகளையும் எதிர்க்கும் ஓர் இயக்கமாக மாற வில்லை, 'கத்தோலிக்க மதத்தின் காவலன்' ('Defender of the Faith') எனப் போப்பாண்டவரிடமே புகழாரம் பெற்ற வருயிற்றே ஹென்றி மன்னன். இங்கிலாந்தின் மதப்புரட்சி இயக்கம் ஓர் சுதேசிய - விதேசிய போராட்ட இயக்கமாக மாறியது. இங்கிலாந்து நாட்டிலே உரோமாபுரி நடாத்துகின்ற அரசியல் ஆதிக்கம், பொருளாதாரச் சுர்ணாடல், சமூகச் சீரழிவு இவற்றிற்கெதிரான இயக்கமாக உருவெடுத்தது. அன்றைய போப்பாண்டவர்கள் இன்றைய

வர்களைப் போன்று புனித நீர்மையர் அல்லர்; போர் வேடகை கொண்டவர்கள், அரசியல் 'தில்லு மூல்துகளில்' உழன்றவர்கள், அரசுக்களை ஆட்டிப்படைத்தவர்கள். தன் சொந்தநாட்டிலேயே எந்தநாட்டிலோ இருக்கும் ஒரு போப் அரசியல் ஆதிக்கம் செலுத்துவதையும், தனது தீர்ப் புகளுக்கு எதிராக உள்நாட்டு மதபீடங்களிடமிருந்து வரும் மேன்முறையீடுகளைக் கேட்பதையும், மத மரபு வரிகளாக ஏராளமான செல்வத்தை இங்கிலாந்திலிருந்து பெறுவதையும், கத்தோலிக்க மக்களின் சமய நெறியை மட்டு மல்ல சமூகநெறியையும் நிர்ணயிக்கத் தலைப்படுவதையும், தன் ஆதிக்கத்திற்கும் இங்கிலாந்தின் தேசியத்திற்கும் இத் தாலிவிடுக்கும் ஒர் அறைக்குவரவாகவே மன்னன் கருதினான்.

'ஆரிய மாயை'

அண்ணவின் சமயக் கண்ணேட்டமும் பெரிதும் இத்தகைய உணர்வுகளால் உருவாக்கப்பட்டதே. திராவிடமக்களை ஆரியர்கள் அரசியற்றுறையில் அடிமைகொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்தவும், பொருளாதாரத் துறையில் சுரண்டவும், சமூகத்துறையில் சமத்துவத்தை மறுத்து பிறபோக்குவாதிகளாக்கவும் தலைப்படுகின்றனர் என் அண்ணகருதினார். திருவெண்ணெய் நல்லூர் சிவலிங்கமும் என் ளெண்ணெய் ஊற்றும் செக்கும் ஆரியவாத அனுச்சாரங்களினால் பாமரப்பார்வைக்கு ஒரே அமைப்புடன் காட்சிதந்த நாட்கள். அன்று தமிழர் சமயம் எது ஆரியர் சமயம் எது எனப் பிரிக்கமுடியாதபடி சமயச் சம்பிரதாயங்களும், சடங்குகளும் பிணைந்துபோய்க் கிடந்தன. வைத்திகமும் வர்ணசிரம தர்மங்களும், பிராமணீயமும் தமிழ்நாட்டுக்கோவில்களில் தர்பார் நடாத்தின. இத்தனையும் ஆரியம் தான் என உறுதி செய்வது போன்று சமஸ்திருதம் கோவில்களில் கோலோச்சிற்று. தமிழ் உயர்ந்ததா சமஸ்திருதம் உயர்ந்ததா? தனித்தமிழ் என ஒன்று இருக்க முடியுமா? என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள்கூடத் தமிழ்நாட்டில் ஆச்சாரியார்கள், ஐயங்கார்களால் நடாத்தப்பட்ட வேளை அது.

அத்தகைய சூழ்நிலையில் இத்தனையும் 'ஆரியமாயை' தான் என அண்ண என்ற ஈட்டி பாய்ந்து சமயத்தை, சம-

பிரதாயங்களை, சடங்குகளை, தாக்கியதில் ஆச்சரிய மென்ன?

பின்னணியில்...

எத்தகைய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பின்னணி யிலிருந்து இந்த ஈட்டி பாய்ந்தது என்பதையும் நோக்க வேண்டும். பிராமணர்கள் நாட்டின் சகல துறைகளிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். பிராமணிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து பெரியார் காங்கிரஸ்வீட்டு வெளியேறி விட்டார். இன்னும் பலர் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கின்றனர். பிராமணரவ்லாதார் நீதிக்கட்சியை நிறுவியுள்ளனர். தமது அரசியல் ஆதிக்க பலத்தைக்கொண்டு ஆரியர்கள் கள் இந்திமொழியைத் தமிழர்மீது திணிக்க முற்படுகின்றனர். இதனை எதிர்த்து 1937-ம் ஆண்டு தொட்டு தமிழர்கள் போர்க்கொடி உயர்த்தியுள்ளனர். இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் மாண்ட நாளமுத்து நடராஜன் பினங்கள் தரையிலே குருதி வெள்ளத்திலே கிடக்கின்றன. அந்த இந்தியின் மூலமொழி சமஸ்கிருதம் தேவபாஷ்யாக தமிழகத்துக் கோவில்களிலே கோலோச்சுகிறது. அதற்குப் பிராமணியம் அரண்செய்கிறது. இவை அரசியற்றுறையிலே.

சமுதாயத்துறையிலே, திராவிட இனம் ஆரியர்களால் திணிக்கப்பட்ட சாதிமுறையால் பிளவுண்டு சின்னைபின்ன மாகிக் கிடக்கிறது. சாதி முறைக்கு நான்மறைகள் ஆதாரம் தருகின்றன. “நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றுவம் வேள்வி மல்க, மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக”, என ஏத்தி நான்மறைகளைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்றுவிட்டனர்; “தீல்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்”; என்றும் “அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தையானை” என்றும் பிராமணீயத்தையும் பெருமைப்படுத்தி விட்டது தமிழினம். பிராமணீயத்திலிருந்து தமிழர்சமயத்தைப் பிரித்தெடுக்க முடியாதபடியும், சாதிமுறை ஆரியரின் திணிப்பு என்று கூற முடியாதவாறும் தமிழ்மக்களின் மனமட்டத் திலே அவை இன்தெரியாதவாறு இனைந்து விட்டன. இந்த நிலையில் “பாதி ஆரியநெறி மீதிதான் எமதுநெறி

தமிழர் நெறி’’ எனக் கூறுவது பாமரமளத்தில் படியக் கூடிய பலமான வாதமாகத் தெரியவில்லை. முழுவதையுமே ஆரியமாக்கி நிராகரிப்பதன்மூலம் தான் தமிழ்மக்களை மீட்க முடியும் என்ற நிலை இருந்தது.

பேரணிகள்

பொருளாதாரத்துறையிலே வடநாட்டிலே இல்லாத, வறுமை தென்னட்டை வாட்டுகிறது. பாரதமாதாவின் புதல்வர்களில் திராவிடர் மட்டுமே வேலைதேடி வெளிநாட்டுக்குக் கப்பல் ஏறுகின்றனர்—கள்ளத்தனமாக. தமிழகத்து விதிகளிலே பிள்ளைகளை விலைகூறி விற்கின்றனர்.

இந்த நிலையில், ஆரிய ஆதிக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் பிராமணீயம், பிராமணர்களைத் தமது முகத்தி விருந்து உருவாக்கிய கடவுள், அந்தக் கடவுளின் ‘பாஷை’ யான சமஸ்திருதம், அதனை மூலமொழியாகக் கொண்ட ஆதிக்க இந்தி இவை ஒருபுறமும், இவைக்கெதிராக எளிய னை சூத்திரத்தமிழனும் இந்தி, ஆதிக்கத்தால் இடர்ப் பட்ட தமிழ் மொழியும் எதிரும் புதிருமாக அணிதிரண் டென்னது போன்ற அரசியல், சமூக பொருளியல் பின்னணியிலிருந்து புறப்பட்ட ஈட்டி, எதிர்ப்புறத்தில் தோன்றிய அத்தனை சக்திகளையும் ‘ஆரியத்தின்’ அரண்களாக என்னித் துளைக்க முற்பட்டமை வியப்புக்குரியதல்ல; ஒரு வகையில் அன்று அது அவசியமே.

இதிகாச எதிர்ப்பு.....

இராமாயணம், மாகாபாரதம் ஆகிய இதிகாசங்களுக்கு எதிராக அண்ண தொடுத்த போரும் இந்த உணர்வின் விளைவேயாகும். இராமாயண எதிர்ப்புவாதங்கள் கவியரசன் கம்பனுக்கு எதிராக ஏவப்பட்டவையல்ல; இராமாயண இதிகாசபாத்திரங்களுக்கு எதிராக ஏவப்பட்டவை அவை. மகாபாரத எதிர்ப்புவாதங்களும் அத்தன்மைத்தே இராமர், சீதை, அர்ச்சனை, விமன், தருமர், திரெளபதை இத்தியாதி பாத்திரப்படைப்புகள் தமிழர் வாழ்வை

நெறிப்படுத்தும் தன்மையன் அவ்வெளன் அண்ணு கருதி னர். அவைக்குத் தெய்வாம்சம் தரப்பட்டு அவை தமிழர் நெஞ்சிலும் நினைவிலும் நிலையான இடத்தைப் பீடித்து விடக்கூடிய சாத்தியக்கூருகளைக் கண்டு அண்ணு அஞ்சினார். திராவிடர் வாழ்வைக் கப்பிவிட்ட எந்த ஆரியச் செல்வாக்கைத் தாம் பெயர்த்தெறியப் புறப்பட்டோமோ அந்தச் செல்வாக்கை இப்பாத்திரவழிபாடுகள் நிலைநிறுத்திவிடுமே எனப் பேதவித்தார். அதனால், இப்பாத்திரப்படைப்புக் களின் தெய்வாம்சங்களை உடைத்தெறிய வேண்டிய அவசியம் அவருக்கு ஏற்பட்டது. வாலியை மறைந்திருந்து கொன்ற இராமன் வீரனுவானு? பஞ்சவரை மனந்த திரெவ பதி பத்தினியாவாளா? என்பன்போன்ற வாதங்களும், கற்புக்குக் கண்ணகி, வில்லுக்குச் சேரன், சொல்லுக்கு கீரன் என்ற வழக்கங்களும் உறுதிபெற்றன. கற்புக்கு சாவித்திரி, அருந்ததி, நளாயினி, திரெவபதி, என்றிருந்த நிலையும் வில்லுக்கு விஜயன், சொல்லுக்கு அரிச்சந்திரன் என்றிருந்த நிலையும் இற்றுப் போன்மைக்கு அண்ணுவே காரணகர்த்தா. கண்ணகி, மாதவி, மணி மேகலை, கோப் பெருந்தேவி, போன்ற தமிழ்வேரில் தளைத்த படைப்புக் களுக்கும், திரெவபதை, போன்ற படைப்புகளுக்குமிடை யேயுள்ள பண்பாட்டு வேறுபாடுகள் ஆய்வுக்குரியன. அவற்றுப் படம்பிடித்துக்காட்டியவர் அண்ணு.

கம்பனும் இளங்கோவும்.

கவியரசன் கம்பனின் கவித்துவத்தின் மகத்துவத்தை அண்ணு ஏற்றுக்கொண்டாரா? கம்பனின் கவிகளால் புனையப்பட்ட பாத்திரப்படைப்புகளை சிரஞ்சிவித்துவமற்றவை எனத் தமது ‘தீ பரவட்டும்’ வாதங்களினால் நிறுவுவதில் அண்ணு வெற்றிபெற்றாரா? அண்ணுவின் இராமாயண எதிர்ப்பு வாதங்கள் தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இராமர் - சிதா வழிபாட்டில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்தான் என்ன? இவைபோன்ற கேள்விகட்கு 1968 ம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாடு விடைதந்துள்ளது. கம்பனின் கவிச்சிறப்பு காலத்தால் கட்டுண்டதல்ல, சிரஞ்சிவித்துவம் வாய்ந்த பெருமையிக்கான அவன் என்

பதை உறுதிசெய்ய உருவாகியதன்றே மரீஞ்கடற்கரையில் கம்பனுக்கோர் சிலீ. ஆனால், அவன் படைத்த பாத்தி ரங்கஞுக்கு? அவை செந்தமிழர் சிந்தையிலே சிரஞ்சிவித துவம் பெறவில்லைப் போலும். ஆனால் சிரஞ்சிவிததுவம் பெற்ற கற்பணக்கெட்டாத அற்புதப்படைப்பு ஒன்றுக்கும் அங்கு சிலீநிறுவப்பட்டது. அது தான் கற்புத் தெய் வம் கண்ணகி. இங்கு சிறப்பிக்கப்பட்டதுகளினர் இளங்கோவடிகள் அல்லர், அன்றூரின் படைப்பேசிறப்புப்பெற்றது. கண்ணகி சிரஞ்சிவிததுவம் பெற்றமையால் இளங்கோவடிகளும் சிரஞ்சிவிததுவம் பெற்றார். இதனால் சேரன்தமிழிக்கு இரட்டைச்சிறப்பு. தமது நோக்கிலே அண்ணு வெற்றிபெற்றதை யாவரே மறுப்பார்? இராமாயணப் படைப்புகளுக்கெதிராக அண்ணு கண்ட குறை அவற்றின் தெய்வாம்சம் என்பதல்ல; அத்தெய்வாம்சம் தமிழர்க்குப் புறம்பானதும் தீமைபயக்கும் தன்மையதும் என்பதே. அன்றூரின் கருத்துத் தெளிவாக வேண்டும். கண்ணகிகூடத் தெய்வாம்சம் பொருந்திய படைப்பே எனினும், அத்தெய்வாம்சம் தமிழர் சால்பில் உருவானது. எனவே அது ஏற்புடைத்து.

திருமொழிகள் தேர்ந்து...

தமிழர் சால்பில் உருவான தெய்வீகத்தை, சமய நெறியை அண்ணு எதிர்க்கவில்லை என்பதை அன்றாரு இடைக்காலத்து எழுத்துகளும் பேச்சுக்களும் தெளியத் தந்தன். மூட நம்பிக்கைகளைக் கண்டிக்க முற்பட்ட அவர் சமயச்சான ஞேர்களும், சித்தர்களும், சிவநெறிச் செல்வர்களும் நிறுவிய தளத்தின் மீது நின்றே கண்டித்துள்ளார்.

திருமூலரின் ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என்ற திருமொழியைத் தமது தாரமைந்திரமாகக் கொண்ட அண்ணு நாத்திராக முடியாது.

“கண்முடி வழக்கங்கள் மண்முடிப் போகட்டும்”

(வள்ளலார்)

**“செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம்
சேர்ந்திட லாமென்றே எண்ணி யிருப்பர்
பித்த மனிதர்..... ”**

(பாரதியார்)

“இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும்
அறவிலை வணிகன் ஆய் அலன்.....”

(ஏணிச்சேரி முட்மோசியார்)

“கோயில்முழுதும் கண்டேன் கோபுரமேறிக்
கண்டேன்
தேவாதிதேவனை நான் தேடியும் கண்டிலனே”

(கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை)

இன்னேரன் மேற்கொள்களைக் காட்டியே அன்னை
தம் சமயக் கருத்துக்களை நிறுவத் துடித்தார் என்பதைக்
கொண்டு அவர் மேற்கொண்டது மத இகழ்ச்சியல்ல, மதப்
புரட்சி என்பதும், அவர் தூண்டியது தெய்வ நிந்தனை
யல்ல, தேர்ந்த சிந்தனையென்பதும் தெளிவாகும். தமது
குருவாகிய பெரியார் ஈ. வே. ரா. திவிரவாதப் போக்கி
ஞ் மேற்கொண்ட பிள்ளையார் உடைப்புப் போராட்டம்
இராமர் பட எரிப்புப் போராட்டம் போன்றவற்றில் அன்னை
ஈடுபட மறுத்தார் என்பதுடன், அவற்றை காட்டு
மிராண்டித்தனமானது எனவும் கண்டித்தார் என்பதைக்
கொண்டு அன்னைவின் சமயக் கண்ணேட்டம் புலனாகும்.
அங்குனமாயின் அன்னை தூண்டிய சிந்தனையின் நோக்குத்
தான் என்ன?

தெய்வத்தலாகா(து) எனினும்...

அதனை அவர் வாயிலாகவே கேட்போமே. கேட்கின்
ரூர் அன்னை, “‘ஜேர்மனியிலிருந்து இறக்குமதி செய்த
சர்ஸ்வதி படத்திற்கு ஜப்பானிலிருந்து இறக்குமதி செய்த
கற்பூரத்தை கொழுத்தி தலையில் குட்டிக் கொள்கிறுயே,
நியாயமா இது? உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா’’ என்று.
“தெய்வத்தாலாகாதெனினும் முயற்சி தன் மெய் வருந்தக்
கூலி தரும்” என வள்ளுவன் கூறியதை, அனுபவ உனர்
வோடு கூறுகிறூர் அன்னை; அவ்வளவுதான். வள்ளுவன்வாச
கத்திலுள்ள ‘உம்’ விகுதியை அன்னை மறுக்கவில்லை, ‘படத்
தையும் கற்பூரத்தையும் உனது முயற்சியால் உருவாக்கி
வணங்கிக் கொள் ‘என்கிறூர். ‘எனது புனித யாத்திரைத்

தலங்கள் இந்நாட்டின் நாலாபக்கங்களிலுமின்னள் தொழிற் சாலைகளே, என்று அமரர்நேரு கூறியதும் இக்கருத்தேயாம்.

முடநம்பிக்கைகள்

அண்ணுவின் புரட்சிகரமான மதக்கருத்துக்கள் தமிழுக்கத்தில் வரவேற்கத்தக்க ஆழமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின எஃபதை எவரும் மறுக்க முடியாது. கல்வியறிவற்றபாமர மக்களிடையே நிலவிய அறிவுக்கொவ்வாத மூடநம்பிக்கைகளை, முற்றுக ஒழிக்க முடியானிடனும், ஓரளவுக்காவது கட்டுப்படுத்திய பெருமை அண்ணுவுக்குண்டு. கண்மூட்த்தனமான சமயச்சடங்குகளிலும் சம்பிரதாயங்களிலும் காலத்தையும் பணத்தையும் வீரயம் செய்த பாமரமக்களிடையே ஒருவித புத்தறிவைப் பாய்ச்சிய அண்ணே, படாடோபமற்ற சிக்கனமான சீர்திருத்த திருமணங்களை ஊக்குவித்ததனால் ஏழை மக்கள் உய்ந்துள்ளனர். இராகுகாலத்தில் திருமணம், மரணயோகத்தில் வேட்பாளர் மனுதாக்கல் போன்ற செயல்களை உற்சாகப் படுத்தி சமுதாயத்தின் சிந்தனையைத் தூண்டி வளர்த்துள்ளார். அறியாமையிலே மூழ்கிக்கிடந்த பாமரன் இன்தெரியாத சம்பிரதாயங்களுக்கு அஞ்சி அடங்கிக் கிடந்த பரிதாபநிலையைத் தன் பகுத்தறிவுப் பணியால் போக்கியுள்ளார்.

தமிழ் வழிபாடு

தமிழகத்திலுள்ள திருக்கோவில்களில் நிலவிப் நிரவாக ஊழல்கள் நீங்கவும், ஆட்சியாளர் ஆலய பரிபாலனத்தைக் கண்காணிக்கவும் அதற்கான சட்டத்திட்டம் ஆக்கவும் ஏதுவாக, தமது கணைகளால் அரசாங்கத்தின் பாரவையை ஆலயங்களில் படியவைத்தவர் அண்ணே. ஆரியச்செல்வாக்கின் சின்னமாகிய சாதி உணர்வு ஆண்டவன் சந்திதியில் படராவணன்ம் கோயில் தர்மகர்த்தாக்களாக தாழ்த்தப்பட்டோரும் பொறுப்பேற்கும் நிலையை உண்டு பண்ணீயவர் அண்ணே. இத்தனைக்கும் மேலாக, தமிழ்மொழியே கோவில்களில் வழிபாட்டு மொழியாக வேண்டும் எனக் கோருவதற்கு வழிவகுத்தவரும், இதற்கெனவாதிடுவதற்கோர் அணியை உருவாக்கியவரும் அன்னாரே.

கோவில்களில் தமிழில் ஆராதனை நடைபெறவேண்டுமென இன்று குன்றக்குடி அடிகளும் சுற்றான்ந்த பாரதியாரும் சிவநெறியாய்ந்த தவநெறிச் செல்வர் பலரும் எழுப்பும் கோரிக்கைக்கு கருவும் உருவும் தந்தவர் அண்ணுவன்றே.

பரிஞம வளர்ச்சி

அண்ணுவின் தொடக்ககால தீவிர நோக்குக்கும் இறுதிக்கால நோக்குக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஒருவரின் கருத்து, கண்ணேட்டம், இவற்றின் பரிஞம வளர்ச்சியைப் புலப்படுத்துவனவாகும். எந்தெந்த சக்திகளுக்கெதிராக அண்ணுவின் தீவிரவாதம் அன்று பிரயோகிக்கப்பட்டதோ, அந்தச் சக்திகள் இன்று வலுவிழந்துவிட்டன. பிராமணீயச் செல்வாக்கு பெயர்த்தெறியப்பட்டு விட்ட காலகட்டத்தில், ஆரிய ஆதிக்கத்தின் பிரதித்தியான இந்தித் தினிப்புக்கு எதிராக தமிழகம் முழுவதுமே திரண்டெழுந்து போர்க்கொடி உயர்த்தியுள்ளபோது, அன்று தூங்கிக்கிடந்த தமிழகத்தோடு பேசிய தொனியில் இன்று விழித்துக் கொண்ட தமிழகத்தோடு பேசவேண்டிய அவசியம் அண்ணுவுக்கு இல்லை. ‘சாமான்யனை’ அண்ணு தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக முடிகுடியதே தமிழ் மக்களின் எழுச்சிக்கும் விழிப்புக்கும் முத்திரையாகும்.

தாக்கமும் நோக்கமும்.....

மேலும், தமிழ்மொழியின் வாழ்வையும் வளத்தை யுமே தனது வாழ்வின் வேட்கையாகக் கொண்ட அண்ணு, அம்மொழியின் உயிர்நாடியான இலக்கியங்களுடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட சமய இலக்கியங்களின் தொண்மையும் வன்மையும் அறிந்திருந்தார். அவை தமிழ்வாழ்வின் பிரிக்க வொண்ணுத ஓர் பெரும்பகுதி என்பதையும் அறிந்திருந்தார். அத்தகைய இலக்கியச் செல்வங்களையும், அவை கூறும் சேதிகளையும், அச்சேதிகள் தமிழ் மக்கள் சிந்தையிலே நிரந்தரமான நிலைக்களைப் பெற்றுவிட்டன என்பதையும் அறிந்திருந்தார். இதனால் முதலமைச்சரான அண்ணு கோவிலுக்கு விளக்கேற்றி வைத்த பல்வியத்தையும் அறிந்தோம். இராஜாஜியின் தொடர்பு அண்ணுவின்

கருத்தோட்டத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கமும், நாடானுமன் றக்கட்சி என்ற நிலையில் நாட்டுமக்களின் நினைப்பை ஒட்டிச் செல்லும் நோக்கமும் அண்ணேவின் இறுதிக்காலக் கண் ஞேட்டங்களை ஓரளவு செப்பனிட்டிருக்கலாம். மரணப் படுக்கையில் அண்ணு மயங்கிக்கிடந்த வேளையில், நாட்டு மக்களைனவரும் தம் அன்புத் தலைவன் உயிரைக் காக்கு மாறு ஆண்டவனிடமல்லவா வேண்டி நின்றனர். எனவே தமிழ்நாட்டுமக்கள் அண்ணைவை அறிந்து கொண்டது நாத்திகனுக அல்ல; அண்ண தன்னை அவர்களிடம் அறி முகம் செய்ததும் நாத்திகனுக அல்ல.

புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனின் கருத்தோட்டத்திலே காணக்கிடந்த புதுமையொன்றை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். அண்ணைவிலும் தீவிரப் போக்குடையவர் புரட்சிக்கவிஞர். எனினும்

“தென்னாட்டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

என்ற அடிகளிலே கவிஞருக்கோர் கவர்ச்சியுண்டு. ‘பொன் முடி’ திரைப்படத்தில் (கவிஞரின் ‘எதிர்பாராத முத்தம்’) இது புலனுகும். ‘எதிர்பாராத முத்தத்’திலே பொன்முடி மேறும் கூறுவான்.

“புலமையில் மிக்கீர்; நாக்கள்
தென்னாட்டார்; தமிழர்; சைவர்
சீவனை வதைப்ப தான
இன்னல்சேர் யாகந் தன்னை
யாம் ஒப்ப மாட்டோம்... ”

“எல்லார்க்கும் எல்லாம்னீ றிருப்பதான்
இடம்நோக்கி நடக்கின்ற திந்தவையம்”
—புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்

முற்பொக்கு அண்ணு

“முற்பொக்கு சக்திகளைத்தையும் ஒன்று படுத்தி காங்கிரஸைப் பதவியிலிருந்து தூக்கியெறிந்த பெருமை அனைத்தும் அண்ணுவின் போர்த்தந்திரத் திறனுக்கும் மேதைத் தன்மைக்குமே சாரும். மாநிலத்தின் தி.மு.க.வுக்கும் அண்ணுவுக்கும் இதர இடதுசாரி சக்திகளுக்கும் எல்லாப் புகழும் சேருவதாக... இந்தியாவின் ஜனநாயக சோஷலிச இயக்கங்களுக்கு வலிவைக் கூட்டக் கூடியவராகவும், இந்நாட்டின் முற்பொக்கு சக்திகளை ஒற்றுமைப்படுத்தவும் அண்ணுஅவர்கள் நீண்ட ஆயுஞ்சன் இருக்கவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.” — இது இந்திய இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் அண்ணுவின் 59-வது பிறந்த தினத்தையொட்டி ‘‘முரசொலி’’—அண்ணு மலருக்கு அனுப்பிய செய்தியின் ஒரு பகுதியாகும்.

“மகத்தான தமிழ் மக்கள் உருவாக்கிய புகழ்மிக்க காங்கிரஸ்லாத அரசின் தலைவராக இப்போது இருக்கும் அவரிடம் (அண்ணுவிடம்) இந்நாட்டின் முற்பொக்கு ஜனநாயக சக்திகள் அனைத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி மக்களின் துயரங்களை அகற்றுவதற்கான தலைமையை நாங்கள் இயற்கையாகவே எதிர்பார்க்கிறோம். ...” — இது இந்திய வலது

சாரி கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் நிரு. புபேஷ் குப்தா அண்ணுவின் 59-வது பிறந்ததினைத்திற்கு அனுப்பிய செய்தியின் பகுதியாகும்.

“சயன்ரிபிக் சோஷலிசம்”

ஆக, இந்தியாவின் இடதுசாரி உலகு அண்ணுவை ஒர் சோஷலிச சக்தியாக, முற்போக்கு சக்தியாக ஏற்றுக் கொண்டது. எனினும் அண்ணுவின் சோஷலிசச் சித்தாந்தம் மாஸ்கோவிலிருந்தோ பீக்கிங்கிலிருந்தோ இறக்குமதி செய்யப்பட்டதல்ல; அண்ணு தமிழ்நாட்டு மக்களின் சூழ்நிலைக்கும் தேவைக்குமேற்பத் தாமாக வருத்துக்கொண்டது. அனுபவரீதியான சோஷலிசம் என்ற அர்த்தம் தொனிக்குமாறு தமது தத்துவத்தை ‘சயன்ரிபிக் சோஷலிசம்’ (Scientific Socialism) என அழைத்துக் கொண்டார். அண்ணு ஒரு சித்தாந்தத்தைத் தேர்ந்துவிட்டு அச் சிந்தாந்தத்தைத் தினிப்பதற்கு ஒரு சமூகத்தைத் தேடித்திரிந்தவரால்லர். சமூகப் பிரச்சினைகளை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் பார்த்தும் படித்தும் அனுபவித்தும்விட்டு அவைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய மருந்தாக ஒரு சித்தாந்தத்தைத் தேர்ந்து கொண்டவர். அண்ணுவுக்குச் சித்தாந்தம் ஒரு கருவிப் பொருளே தவிர இறுதிப் பொருளால்ல. (Means, and not the end)

சமுதாய அமைப்பின் பலவீனமான உறுப்புக்களின் பிரதிநிதியான அண்ணு சோஷலிசவாதியாக விளங்கியது வியப்புக்குரியதல்ல. அண்ணு சோஷலிசவாதம் பேசியவர் மட்டுமல்ல, சோஷலிசவாதியாக வாழ்ந்தவரும் கூட. இயல்பாக அவரிடம் அமைந்திருந்த ஆடம்பரங்களை வெறுத்த எளிமையிலே சோஷலிசவாதிக்குரிய பரிபக்குவும் காணக்கிடந்தது. அன்றொல் தமிழ் நாட்டின் லட்சோபலட்சம் தொழிலாளர்கள் ஏழை எளியவர்களுடன் தோழமை கொள்ளவும், அவர்தம் துயரங்களைப் புரிந்து கொள்ளவும், பகிர்ந்து கொள்ளவும் முடிந்தது. அண்ணு சோஷலிசத்தை ஒரு கருவியாகக் கைக்கொண்டதுடன் கம்யூனிஸ்டுகளின் தளங்களும் மிகவும் தளர்ச்சியடையத்

தலைப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில் சோஷலிச சமுதாய அமைப்புக்கு மக்களைப் பக்குவப்படுத்தும் பணியில் கம்யூனிஸ இயக்கங்கள் சாதிக்க முடியாதவற்றை, சாதிக்க மறந்தவற்றை, அன்னை சாதித்தார் எனின் அது மிகையாகாது.

சமுதாயப் புரட்சி

பொதுவாழ்க்கையில் தமது கன்னி முயற்சியாகத் தொழிற்சங்கத்துறையில் ஈடுபட்டவர் அன்னை. விம்கோ தொழிலாளர் சங்கம், துறைமுகத் தொழிலாளர் சங்கம் இவற்றில் பணியாற்றிய அண்ணைவுக்கு சோஷலிச உணர்வு கள் இயல்பாக அமைந்தவை. அன்னைரைப் பொறுத்தவரை சோஷலிசக் கொள்கை பொருளியலளவுக்கு சமூகவியலை யும் சார்ந்த கொள்கையாகும். அன்னைவின் பணிகளும் புரட்சிகரமான சாதனைகள் பலவும் அவர் சமுதாயப் புரட்சியில் கொண்ட நம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்புகளாகும். அன்னை சோஷலிசப் புரட்சியில் நம்பிக்கைகொண்டிருந்தாரா? ‘ஆம்’ என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல அண்ணைவின் வார்த்தைகளில் விரவிக்கிடக்கின்றன. உதாரணமாக ‘சொர்க்கவாசல்’ திரைப்படத்திலே ஒரு காட்சி. மன்னைப் பார்த்துக் கேட்கிறுன் கவிஞர். ‘மன்னை, வேலை யற்றதுகள், அவர்களின் மனத்திலே விப்ரதமான எண்ணைங்கள், அதன் விழைவுகள் என்னவென்று புரிகிறதா தங்களுக்கு?’ சமுதாயத்திலே நிந்திக்கப்பட்டுக் கிடப்பவ ஞடைய மனத்திலே சிந்தனைப்புரட்சி ஏற்படுமானால் சோஷலிசப் புரட்சி தவிர்க்க முடியாததென்றல்லவா எச்சரிக்கிறார் அன்னை.

சமூக பொருளியல் திட்டங்களில் அன்னை தம்மைச் சோஷலிசவாதி என நிறுவிக்கொண்ட சாதனைகளிற் கில வற்றைக் காண்போமா?

தீண்டாமைத் தளங்கள்

தமிழ் நாட்டிலே ஆங்காங்கே திட்டாகினின்ற தீண்டாமைத் தளங்களை உடைத்தெறிவதற்குத் தனியொரு மனிதராகவும் இயக்க ரீதியாகவும் அன்னை எடுத்துக்

கொண்ட முயற்சி அளவிடற்கரியது. சாதிவெறியினால் சல்லடைக் கண்களாகத் துளைக்கப் பெற்றுள்ள ஒரு சமுதாய அமைப்பையும், அதனால் பலவீனப்பட்ட பாதுகாப்பு அரண்களையுமடைய ஒரு பின்னணியில் நின்று பேதவிக் கின்ற இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு அன்றை இப்பிரச்சினையை அனுகிய தன்மை சிந்தனைக்குரியதாகும். தாழ்த்தப்பட்ட தமிழர்கள்—‘தாழ்த்தப்பட்ட’ தான், ‘தாழ்ந்த’ அல்ல-தாம் தமிழினத்திற்குப் புறம்பான உறுப்புக்கள் அல்லது தமிழினத்தின் உப உறுப்புக்கள் என்று என்றாலும் தமிழினத்தின் அடித்தளம் போன்ற உயிர் நாடியான உறுப்புக்கள் என்ற உணர்வு பெற வேண்டும்—என்று ஏனையோரால் கணிக்கப்பட வேண்டும்—எனப் போலும், அன்றை அவர்களை ‘ஆதித் தமிழ்’ அல்லது ‘ஆதித்தராவிடர்’ என்ற பெயர்களால் அழைத்தார். அரசியல்ரீதியாக அவர்களை ஒரு வசிமைமிக்க உறுப்பாக, சக்தியாக ஒரு மைப்படுத்தியதும் அண்ணாலே. ஒருமைப்படுத்தப்பட்ட அவ்வுறுப்பு தான் தனித்தன்மையானது என்ற உணர்வையும், அதனால் சாதி உணர்வையும், வளர்த்துக் கொள்ளாது, அந்த உறுப்பை தி. மு. க. விலிருந்து ஏனைய சமூக உறுப்புக்களுடன் இணைந்து இரண்டறக் கலந்து செயற்பட வைத்தார். அதாவது, ஒருசாதிக்கென ஒரு சங்கம் அமைக்கப்படுவதை வரவேற்றாரில்கூ.

சாதியுணர்வை வளர்ப்பதற்கு ஏதுவாக அமைந்து பெயர்களோடு ஒட்டப்பட்டிருந்தவையான சாதிப் பெயர்களை நீக்கி எழுதவும், பேசவும் தலைப்பட்டவர் அன்றைவே. தமிழ் நாட்டிலேயே எந்த இடதுசாரி இயக்கத்திற்கும் முன்னேடியாக, தம் எண்ணத்திலும் செயலிலும் அண்ணாதுரை முதலியார், இராமசாமி நாயக்கர், காமராஜ் நாடார், சிவஞானக் கிராமணியார் எனச் சாதிப் பெயரையும் இணைத்துப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த வழக்கத்தை இயக்கரீதியாக நிராகரித்தது தி. மு. க. அன்றை தொடங்கிவைத்த இந்தச் சமூகப் புனரமைப்புப் பணி இன்று நிச்சயமாகவும் நிதானமாகவும், தமிழ்நாடைங்களும் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது.

கலப்பு மனம்

பெரியாரால் முன்மொழியப்பட்ட கலப்புத் திரும்ணத் திட்டத்தை வழிமொழிந்தவரும் பரந்த அளவில் செயற்படுத்தியவரும் அண்ணுவே. தி. மு. க. வின் தீவிரப் பணியிலுள் கலப்புமணம் செய்திட்ட இருவெவ்வேறு சாதிகளுக்குரிய ஆணும் பெண்ணும் சமூகத்தின் கணக்கில் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலைமாறி, பொதுவாக சமூகத்திலும், குறிப்பாக தி. மு. க. வட்டாரத்திலும், அவர்கள் செயற்கரிய செய்திட்ட தீர்களாக மதிக்கப்படும் நிலை உருவானது. இக் கலப்புமணங்களை அண்ணுவும், அவரை அடியொற்றி ஏனைய தி. மு. க. தலைவர்களும் முன்னின்று நடாத்திவத்தமையால், தி. மு. க. வைச் சுற்றி வளர்ந்த செல்வாக்கு கலப்புமணத் திட்டத்தையும் சுற்றி வளர்லாயிற்று. தம் தலைவர்களின் ஆசிபெறுவதற்கு கலப்பு மணம் செய்வதே கணிப்புக்குரியதாகும் என்னும் நினைப்பு தி. மு. க. இளைஞர்கள் மத்தியில் நிலைபெற்றது.

தீண்டாமையின் மென்னியைத் திருகி எறியும் சாதனமொன்றை கலப்புமணத் திட்டத்திலேகண்ட அண்ணுதாம் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றவுடன் முதல் நடவடிக்கையாக கலப்புமணம் செய்தவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கம் போன்ற அரசாங்க விருதுகள் வழங்கப்படும் அரியதிட்டத்தை வெளியிட்டார்; செயற்படுத்தினார். தொடக்க காலத்திலே சமூகத்தின் அடிமட்டத்திலே நிகழ்ந்த ‘அருவருப்பான்’ செயலெனக் கருதப்பட்ட கலப்பு மணத்திட்டம், சமூக மதிப்பீட்டில் உச்சத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, அரசின் ஆசியையும் பாராட்டையும் பெற்றதோர் திட்டமாக உருமாறிற்றென்றால், இதனைச் சாதித்த அண்ணுவை அந்தப் பெருமை சாரட்டும். அண்ணு அளித்த இத்துண்டுதல் சமூதாயத்தின் செயற்கை வேலிகளைத் தாண்டி இளைஞர் பலர் வெற்றிவீரர்களாகத் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களைக் கைப் பிடிக்கவும், உயர் சாதிப் பெண்கள் தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்களை மணக்கவுமான நிலையை பரந்த அளவில் விரிவுபடுத்தியதன் மூலம், வேலிகள் வேண்டாதவை என்ற உணர்வை ஊட்டி வருகிறது.

கல்விச் சலுகை

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்வித்துறையின் வளர்ச்சி அவர்களைச் சமூகத்தின் மட்டத்தில் உயர்த்தும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த அண்ணே. அவர்களுக்கு ஏற்க எனவே கல்வித்துறையிலிருந்த சலுகைகளைப் பெருக்கியது டன் புதிய சலுகைகளையும் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் வழங்கினார். மருத்துவக் கல்லூரியில் வழங்கப்பட்ட சலுகைகள் குறிப்பிடத் தக்கவை. தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கங்களின் கல்வித் துறையும் ஆதனால் பொருள்வளமும் மேம்படும்போது சமுதாயத்தின் செயற்கை வேலிகள் உக்கி உலர்ந்து சரியான தலைப்படுவது கண்கூடு. தமிழ் நாட்டின் பாரியபங்கினரான தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கத்தினர் தலையெடுப்பதற்குத் துணைநின்ற தலைவன் அண்ணே என்பதை உறுதி செய்வான்போலும், இன்று தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதிகளிலிருந்து தெரிவு பெற்ற உறுப்பினர்களில் நாற்றுக்குத் தொண்ணாறு வீதத்தினர்தி, முகவினரே.

சீர்திருத்த மணம்

(2) கலப்புத் திருமணத்தோடு இணைந்த இன்னொரு புரட்சி சீர்திருத்தத் திருமணமாகும். தி. மு. க. தலைவர்களால் நடாத்தி வைக்கப் பெற்ற கலப்புத் திருமணங்கள் அனைத்தும் சீர்திருத்த மணங்களே. சாதிக்கு அடிப்படை இந்து தர்மம் என்ற கருத்து, சரியாகவோ தவறாகவோ, நிலவிய காரணத்தினால் கலப்புத்திருமணங்கள் சமய சடங்குகளின் றியே நடைபெற்றன. சமயச் சடங்குகளை நடாத்த வேண்டிய சூரவர்களும் கலப்பு மணங்களில் பங்கு கொள்ளத் தயங்கியமை இன்னொரு காரணமாகும் சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் மிகவும் சிக்கனமுடையனவாகயால், பொருள்வளத்திலும் பின் தங்கியனவாகிய தாழ்த்தப் பட்ட சமூகங்களில் அண்ணுவின் ஆசியுடன் எண்ணிறந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடைபெற்றன. அண்ணுவின் ஆட்சிக்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி இச்சீர்திருத்தத் திருமணங்களைச் சட்டபூர்வமானதாக்க மறுத்தது. இதனால், சட்டத்தின் கணிப்புப் பெருத் சீர்திருத்தத் திரு

மணங்களைச் செய்துகொண்ட குடும்பங்கள் பல்லான்¹ காலமாக டல உரிமைப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்ததுடன் இவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கும் சட்டத்தின் கள்ளில் 'தந்தையில்லாத குழந்தைகளாக' கருதப்படும் நிலை இருந்தது. அன்னை முதலமைச்சரானதும் இத்திருமணங்களைத்தையும் சட்ட பூர்வமானதாக்கிச் சட்டம் நிறைவேற்றினார்.

அரசுடமை

(3) பொதுமக்களின் போக்குவரத்து சாதனமாகிய பேருந்து (பஸ்) சேவையை அரசுடமையாக்கியமை அன்னைவீள் முற்போக்கான திட்டங்களில் ஒன்றாகும். பொதுமக்களுக்கும் பஸ் ஊழியர்களுக்கும் பயன்தரும் இத் திட்டத்தை பல செல்வாக்குள்ள வட்டாரங்களின் எதிர்ப்பின் மத்தியில் அன்னை பொதுமக்களின் உடமையாக்கியமை சோஷலிசத்திற்கொர் வெற்றியாகும். எனினும் இத்திட்டத்தைப் படிப்படியாக அன்றை செயற்படுத்தி வருவது அன்றைரின் நிலைகுலையாத நிதானம் காட்டும். இத்திட்டம் படிப்படியாகச் செயற்படுத்தப்படுதலாலேயே வெற்றிகரமாகவும் செயற்படுத்தப்படுகிறது.

உச்சவரம்பு

(4) செல்வம் ஒரு சிலரின் கையில் தேங்கிவிடக் கூடாது என்பதாலும், ஓரளவு பொருளாதார சமபலத்தை உண்டாக்குதற்காகவும் தனிப்பட்ட நிலக்கிழார் வைத் திருக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பின் உச்சவரம்பை அன்னை குறைத்துள்ளார். தம்முடன் அரசியற் தோழமை பூண்டக் குதந்திரக் கட்சியினரின் எதிர்ப்பின் மத்தியிலேயே இதனைத் துணிகரமாகச் சாதித்தவர் அன்னை. தனிப்பட்ட நிலக்கிழார்கள் அரசின் உணவுற்பத்தித் திட்டத்தை முறியடிக்கும் நோக்குடன் நிலத்தைப் பயிரிடாது தரிசாகப் போட்டால், அத்தகைய நிலத்தை அரசுடமையாக்குவதற்கு அரசாங்கம் தயங்காது என்ற அன்னைவீள் எச்சரிக்கை நிலக்கிழார்களைப் பணியளவத்துடன், நிதானம் மிக்க அன்னை

வின் அகத்திலே நெறியிழைத்தோரைத் தீய்க்கும் புரட்சி நெருப்பும் இருக்கிறது என்பதை தெரியத்தந்தது.

படியரிசித் திட்டம்

(5) அண்ணுவின் படியரிசித்திட்டம் இந்தியாவின் ஏண்யமாநிலங்களிலும் மக்களின் எதிரொலிகளைத் தூண்டி விட்ட ஏற்றமிகு திட்டமானும். தமிழக அரசின் பொருளா தாரம் தாக்குப்பிடிக்க முடியாத ஒரு திட்டமாயினும், அதனைத் தீரமுடன் எதிர்நோக்கத் துணித்தாரென்றால், பசித்த மக்களின்பால் அண்ணுவுக்கிருந்த பரிவும் பச்சாத் தாபமும் ஆழமானதாகும். படியரிசித்திட்டம் வெற்றிகர மாக தமிழ்நாடெங்கனும் விரிவுபடுத்தப்படவில்லையென் பது உண்மையே. உற்பத்திப் பெருக்கமும், உள்ளதை சமநிலைப்படுத்தலும் தாம் சோஷலிசத்திற்கு ஏற்றுமென்றால், அண்ணு அதையேதான் சாதித்துள்ளார். அரிசி விளைக்கும் பகுதிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அற்ப திருப்தி யையாவது அரிசி வாங்கும் பகுதிகளுக்கும் பங்கீடுசெய்ய முற்பட்டுள்ளார். இத்திட்டம் நல்லதோர் தொடக்கம் என்பதும், மக்கள் பசி போக்குவதில் அரசு காட்டும் ஆர் வத்திற்கும் அக்கறைக்கும் ஆணித்தரமான அடையாளம் என்பதும் பாராட்டுக்குரியனவே.

இலவசக் கல்வி

6. கட்டணமற்ற இலவசக்கல்வியைப் பல்கலைக்கழகப் படிப்புவரை விரிவுபடுத்தியுள்ள அண்ணுவின் சாதனை விதந்தோத்தக்கதாகும். இச்சாதனையால் தேறும் அரசியல் வாய்ப்புக்கள் காங்கிரஸ்க்குக் கிட்டாது கழகத்திற்குக் கிட்டிவிடும் என்ற கலக்கத்தால் போலும், தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்த் தலைவர் திரு. சுப்பிரமணியம், காங்கிரஸ்த் திட்டத்தைத்தான் கழக அரசு செயற்படுத்துகிறது; இதில் புதுமையொன்றும் இல்லையென வாதிட முயன்றார். இச்சாதனை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கம் தர மானதே.

7. 1967ம் ஆண்டு முதலமைச்சரான அண்ணு நிதிய மைச்சர் என்ற முறையில் உருவாக்கிய வரவு செலவுத் தீட்டு

பம் எவ்வளவோ பொருளாதார நெருக்கடிக்குள் தயாரிக் கப்பட்ட தாயினும் ஏழை எளியவர்களுக்கு வரி விலக்கும் வாழ்க்கைத்தர உயர்வும் அளித்த 'சோஷலிச' திட்டமாகும். இந்தியாவின் பழுத்த 'சோஷலிச'வாதிகளின் பாராட்டையும் பெற்ற திட்டமாகும்.

கழகத்தின் கண்ணிப்பருவத்திலே கைத்தறியாளரின் கண்ணீர் துடைப்பதற்காகத் தனது தலைமைத் தகுதியை யும் புறக்கணித்துவிட்டுத் தமிழியருடன் தோளில் துணிமூட்டை சுமந்து கைத்தறி ஆடை விற்ற கைகளல்லவா அண்ணுவின் கைகள்? சோஷலிசவாதம் என்பது அனைத்து அரசியல்வாதிகளினதும் அலங்கார அணியாக திரிந்து விட்டகாலையில், அன்றை தத்துவத் தர்க்கங்களிலும் சித்தாந்த விசாரணைகளிலும் ஈடுபடாமலேயே, ஒசைப்படாமலேயே சோஷலிசத்தைச் செயற்படுத்தினார்.

“பார்கலந்த கீர்த்திப் பழைய திராவிடத்தை
வேர்கலங்கச் செய்ய ...விரைகின்றுர்
கார்குழலீர் காளையரே வாரிரோ வாரிரோ!”

—புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்.

தென்னுட்டின் குரல் அண்ணு

1957ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் காஞ்சிபுரம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வெற்றிபெற்று சட்ட மன்றத்தில் விவாதங்களின்போது தமிழ்மழை பொழுத்தும் மின்வெட்டுப் பேச்சுக்களால் அமைச்சர்களை மடக்கியும் அறிவும் தமிழின் திருவும் கலந்து சொற்சிலம்பமாடிய அண்ணு, 1962ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தமிழ்யர் ஜம்பதின்மர் வெற்றி பெற்றும் தாம் தோல்வியுற்றூர். அச்சேதிகேட்டு கழகத்துத் தமிழ்களின் இதயங்களிலிருந்து இரத்தம் கசிந்திட்டதாயினும், ஒரு விதத்தில் அது அண்ணுவின் அரசியல் வாழ்வில் ஓர் முன் னேற்றப்படியாகவே அமைந்தது. ஏனுகில், அண்ணு புது டில்லி மாநிலங்களவைக்கு (இராஜ்ய சபை)ச் செல்லவும், அங்கு அனைத்தித்திய அரசியல் அவதானிகளின் பார்வைக்கு இலக்காகவும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது இத் தோல்வியே.

திராவிட நாட்டுக்காக.....

புதுடில்லியில் மாநிலங்களவையில் தம் கண்ணிப் பேச்சி வேயே அனைவரது உள்ளங்களையும் கவர்த்துவிட்ட அன்னை வின் குரல் தமிழ்நாட்டுக்காக மட்டும் ஒலிக்கவில்லை, தென்னாடு முழுவதுக்குமாகவே ஒலித்தது. தி. மு. க. வின் மொழியில் கூறுவதானால், திராவிடநாட்டுக்காக ஒலித்தது. அன்னைபிரிவினைக் கொள்ளக்கையைக் கைவிடுவதற்கு முன்னர் கோரிய திராவிடநாட்டின் நிலப்பரப்பு, திராவிட இனத் தவர்களாகிய தெலுங்கர், மலையாளிகள், கன்னடர், தமிழர் ஆகியோரது மொழிவழி மாநிலங்களான ஆந்திரம், கரூரம், மைதூர், தமிழ்நாடு இவற்றைக் கொண்டதாகும். இவற்றுள் தமிழ்நாட்டைத்தவிர ஏனைய மாநிலங்களில், திராவிடநாட்டுக் கோரிக்கைக்கு அடிப்படையான ஆதரவைத் தி. மு. க. வினால் பெற்றுமுடியவில்லை என்பதோடு, அன்னை தமக்காகப் பேசும் உரிமையை இம்மாநிலங்களோ, மைய அரசின் தலைவர்களோ அங்கீரிக்கவில்லை. இதையிட்டு காங்கிரசார் தி.மு.க.வை சின்டல் செய்ததுன்னாடு.

அன்னை மாநிலங்களவைக்கு வந்த பின்னர் இந்தக் கண்ணேட்டத்தில் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. தென்னாட்டின் அரசியல் பொருளியல் உரிமைகளை அன்னை தட்டிக் கேட்ட போதெல்லாம், அங்ஙனம் கேட்க அன்னருக்கிருந்த உரிமையை டில்லி வட்டாரங்கள் கணித்துக் கொண்டதுடன், இதர தென்னக மாநிலங்களும் அங்கீரித்தன—அங்கீரித்தன என்பதைக் காட்டிலும், தமது உரிமைகள் பற்றி மைய அரசைத் தட்டிக்கேட்கவேண்டிய தலைவர் அன்னைவே என எதிர்பார்த்தன எனலாம். மைய அரசும் தென்னகத்தின் தேவைகளையிட்டு அன்னைவின் கோரிக்கைகளையே அளவுகோலாகக் கொண்டன எனலாம். அதாவது, அன்னைவின் மனதுக்குத் திருப்தியென்றால் தென்னகத்திற்குக் கீருப்தியாக இருக்கும் என்ற கணிப்பு ஏற்பட்டது. மாநிலங்களவையில் அன்னை பேசும்போது தமக்கும் சேர்த்துத் தான் அன்னைர் பேசுவின்றார் என்ற உணர்வு இதர மாநிலத் தலைவர்களுக்கு இருந்தது.

இந்தி எதிர்ப்பு

1962ல் அண்ணே பிற மாநிலங்களில் பெற்ற இக்கணிப்புபடிப்படியாக வளர்ந்து 1965ல் முழுமைபெற்றது. தமது திராவிடநாடு கோரிக்கையை முன்வைத்து தன் தலைமைக்கு இதர மாநிலங்களின் கணிப்பை பெறுவதில் தவறிய அண்ணே இந்தியதிர்ப்பின் ஈட்டிமுனை என்ற தகுதியைக் கொண்டு அக்கணிப்பைப் பெற்றார். உண்மை தான்; விரிந்துபரந்த இந்திய உபகண்டத்திலேயே, இன்று வரை வடக்கிலிருந்து அவ்வப்போது வீறுகொள்கெட்டமுனிசீர் இந்தி ஆதிக்க வெள்ளத்தைத் தடுத்து, நிறுத்தி, தெள்ளிந்தியாவின் அரணை நின்ற ஒரேசக்தி இந்தக்குள்ள உருவமான அண்ணைவே. இன்று மத்திய அரசுக்கு நித்திய தலைவரியைத் தருகின்ற மொழிப் பிரச்சினையை இன்னும் பிரச்சினை என்று கூறும்படியாக வைத்திருந்ததே அண்ணை தான். ஒரு பிரச்சினையைத் தம் மக்களின் நலன் பேணும் விதத்தில் தீர்க்கமுடியாவிட்டால், தீர்க்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் காணப்படவிட்டால், அது தம் மக்களின் நலனுக்கு விரோதமாகத் தீர்க்கப்படாது, பிரச்சினையைப் பிரச்சினையாகவே பாருகாத்து, அடுத்த சந்ததியிடம் தொடர்ந்து போராடுவதற்காகக்கையாகிக்க வேண்டியதே தலைவரின் கடப்பாடாகும். எதிர்ப்பு நெருப்பை அணைய விடக்கூடாது. எப்படியும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதுதான் திறமைசாலியான தலைவரின் பண்டெண்டு, எத்தனையோ பிரச்சினைகளைத் தீர்த்திருக்கமுடியும், எத்தனையோ திறமைசாலிகளும் தோன்றியிருக்க முடியும். எப்படித் தீர்க்கப் பட்டது என்பதல்லவா திறமைக்கு உரைகல்

அணி திரட்டியும் . . .

1965-ம் ஆண்டு தெள்ளிந்திய மாநிலங்கள் நான்கும் இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் அண்ணைவுக்குப் பின்னே அணி வகுத்து நின்றனவென்றால், அந்தச் சாதனை மிகவும் எளி தாகக்கிட்டியதொன்றான். இந்தி த் திணிப்பையிட்டு தமிழ்நாடு தவிர்ந்த ஏணை மாநிலங்கள் கவலைகள் எாத காலமொன்றும் இருந்தது. ஏன், தமிழ்நாட்டிலேயே இந்தி எதிர்ப்பு வெகுசன இயக்கமாக அன்றி, அண்ணைவின் தலைமையிலான கெல்வாக்கற்ற சிறு கூட்டத்தினரால் நடாத்தப்பட்டதுதானே. தமிழ்நாட்டின் கனதன

வான்கள் அளைவரும் இந்தி எதிர்ப்பைக் கிளர்ச்சிக்காரரின் கூச்சல் என்றல்லவா புறக்கணித்தனர். அவ்வளவு ஏன், இன்று இந்தியை எதிர்த்து கனல் கக்கும் முதுபெருந் தலைவர் கிராஜாஜி கூட அன்று இந்தி எதிர்ப்பை நிராகரித்தவர் என் பதுடன் முன்பு இந்தியைத் திணிப்பதற்குத் தாமே கருவியாகவல்லவா நின்றார். இங்ஙனம், உணர்ச்சியின்றி எழுச்சிகுன்றிக் கிடந்திட்ட தமிழகத்தில் படிப்படியாக இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் பேரணியொன்றை உருவாக்கி, தமிழகத்து மனிதன் ஒவ்வொருவனையும் இந்தப் படையணியில் ஓர் பட்டாள வீரனாக்கிய பாங்கும், தமிழகத்தின் எல்லைகளைத் தாண்டி, ஆந்திர. கன்னட, கேரள மாநிலங்களிலும் உணர்ச்சியிலைகளைக் கொந்தளிக்கச் செய்த திட்டமும், தென்னாடுகளின் எல்லைகளைத் தாண்டி வங்கக் கடலிலேயே இந்தி எதிர்ப்பு அலைகளைக் கொந்தளிக்கச் செய்த நுட்பமும், தனியொரு மனிதனுடையவை என்பதையும், அம்மனிதன் சாமானியன் என்பதையும், அவன்தான் அண்ணே என்பதையும் எவ்வேறு மறுப்பார். இதனைச் சாதாரணமாகச் சாதிக்க முடிந்ததா?

கண்காணித்தும் . . .

1965-ம் ஆண்டு தென்னகமெங்கணும் அக்கினிப் பிழம் பாக வெடித்துச் சிதறிய இந்தி எதிர்ப்புப் பெரும் போருக்கு முன்னதாக, ஏஜன்யோர் தூங்கிக் கிடந்த வேளையில் 1937-ம் ஆண்டு தொட்டு அவ்வப்போது தலையெடுத்துத் தென்னகத்தின் மீது படையெடுத்த இந்தி ஆதிக்கத்தை அடக்குவதற்காக, நான்கு பெரிய போராட்டங்களையல்லவா நடாத்தினார்! எத்தனை தோழர்களைக் களப்பவிகொடுத்தார். எத்தனை தடவைகள் சிறை சென்றார்! தி. மு. க. வின் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் இத்துறையில் செய்திட்ட தியாகம்தான் இன்று இந்தி ஆதிக்கத்திற்கெதிராக இடப்பட்ட வச்சிர அரணைகும். அண்ணே மேற்கொண்ட போராட்டத்தின் பயனாக, 1960-ம் ஆண்டு அன்றையப் பிரதமர் நேரு அவர்களே “தென்னாட்டு மக்கள் விரும்புகின்ற வரையில் ஆங்கிலமும் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்” என்ற பாரதாரமான ஓர் உறுதிமொழியைப்

பிரகடனம் செய்தாரென்றால், போராட்டத்தின் வலிமை உணர்பாலதாகும். இந்த உறுதிமொழியை அண்ணுதியிழநாட்டுக்காகமட்டும் பெறவில்லை; தென்னாடு முழுவதுக்குமாகவே பெற்றார். தொடர்ந்தும் அண்ணு ‘இந்தியாவின் பதினாண்கு மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாகும் பக்குவம்பெறும் வரை ஆங்கிலம் மட்டுமே ஆட்சிமொழியாக நிடிக்க வேண்டும்’, ‘தோடர்புமொழியாக ஆங்கிலமே இருக்கவேண்டும்’ என்ற தமது மொழிக் கொள்கையில் விட்டுக்கொடாமலே, பிரதமர் நேருவின் உறுதிமொழியை நாடாஞ்சுமன்றத்தில் நிறைவேற்றிறுவதன் மூலம், அதற்குச் சட்ட அந்தஸ்து வழங்க வேண்டுமென வேண்டினார். மொழிப்பிரச்சினையில், தன் அரசியல் வாழ்வின் ஒவ்வொரு விநாயித்துளியிலும் தென்னாட்டு மக்களின் மொழிச்சிரிமையைக் காக்கவேண்டி தம் விழிகளை அகல விரிந்துக் கொண்டும் செவிகளைச் செம்மையாகத் தீட்டிக்கொள்ளும் கண்காணித்தார் அண்ணு. இக்கண்காணிப்பில் பிற்காலத்தில் அண்ணுவுக்குப் பெருந்துணையாக நின்றவர் இராஜாஜியா கும்.

“இந்தியாவின் பதினாண்கு மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாகும் பக்குவம் பெறும்வரை....” என்ற வார்த்தைகள் அனுபவசாத்தியமான கருத்தைக் கொண்டனவா? அரசியல்ரீதியாக அர்த்தமுள்ளவையா?; அண்ணு இவ்வார்த்தைகளையிட்டு எவ்வளவு தூரம் விசுவாசமாக இருந்தார்? என்பனபோன்ற கேள்விகள் அரசியல் வட்டாரங்கள் சிலவற்றுள் இயல்பாகவே எழுந்ததுண்டு. தாம் ஆங்கிலம் அடிமை என்ற அபவாதத்தையும் முறியடித்து, ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாக நீடிப்பதையும் நிரந்தரப்படுத்துவதற்காக, நிறைவேற்றமுடியாத நிபந்தனையொன்றை விதித்தார் போலும் என்பது சில வட்டாரங்களின் ஜியமாக இருந்தது. இவ்வையப்பாடு தவறானதாக இருக்கலாம். எனினும் தர்க்கரீதியாகவே தோன்றுகிறது.

வெடித்த எரிமலை

1965ம் ஆண்டு எகிரி வெடித்த இந்தி எதிர்ப்பு எரிமலை தென்னாட்டின் உணர்ச்சிக் குழுறவினுட்சக்கட்டத்

தைத் தொட்டுக்காட்டியது. தமிழ்கூறும் நல்லுவகில் தமிழ்த்தாயின் விலங்கொமக்கத் தமிழ்மறவர் நடாத்திய போராட்ட வரலாற்றில் தலையாய அத்தியாயம் தீட்டப் பட்ட ஆண்டு இதுவே. நூற்று ஐம்பதின்மருக்கும் மேற் பட்ட மறவர்கள், தாயின் மடியிலே தலைசாய்ந்து மடிந்தார்கள். பொலிசாரால் வெறிநாய்களைப் போலச் சுட்டுவிழித்தப்பட்ட வீரர் கூட்டமும், தமிழ்த்தாயின் பெயரால் தமக்குத்தாமே எரியூட்டித் தீக்குளித்த தீரர்கூட்டமும் சட்டவெனப் பின்மாகச் சரிந்ததால் எழுந்த பேரோவியும், தமிழ்நாட்டின் புத்தெழுச்சியின் வித்துக்களான மாணவ முத்துக்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் படை நடாத்தியதால் எழுந்த பேரோவியும், இந்தப் பின்னணியின் முன்னணியிலே நின்று தானைத் தலைவன் அண்ணே இந்தி ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராக எழுப்பிய போரோவியும் தமிழ்நாட்டின் எல்லைகளைக் கடந்து ஏனைய திராவிட மாநிலங்களிலும் எதிரொவித்தன. கைவூதராபாத்தும் (ஆந்திரம்) திருவணந்தபுரமும் (கேரளம்) பங்கழுஞ்சும் (ஸமகுர்) சென்னைக்குத் தாம் சளைத்தலையல்ல என்பதை உறுதி செய்வது போல் போரோவி எழுப்பும் பாசறைகளாக மாறின.

இம்மாநிலங்களின் மாணவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் போரை தம் மாநிலமெங்கனும் விரிவுபடுத்தினர். பொலிசாரின் வேட்டுக்கள் முழங்கின. ஏனைய மும்மாநிலங்களின் மாணவர் இயக்கங்கள் தமிழ்நாட்டு மாணவர் இயக்கங்களோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டன. ஏனைய மாநிலங்களின் இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கங்களிலிருந்து மொழிப்பிரச்சினைபற்றி விளக்க வருமாறு அண்ணைவுக்கு அழைப்புகள் பறந்தன. இம் மாநிலங்களின் அரசுக்கள் தங்களையும் மீறிய ஓர் சக்தி தம் மாநிலத்து அரசியலில் அலைகளை உண்டாக்குவதை உணர்ந்து நெற்றியைச் சுருக்கிக் கொண்டன, பின் புருவத்தை உயர்த்திக் கொண்டன. அந்தச் சக்தி அண்ணைதான் என்பதிலே ஆச்சரியமென்ன? அந்தச் சக்தியினின்றும் பிறந்த அதிர்ச்சியலைகள் திராவிட மாநிலங்களில் மட்டும் பொங்கலில்லை, மேற்கு வங்காளத்திலும் பொங்கின. வளமும் வனப்பும் வாய்ந்த வங்காளமொழி இந்தி ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இரையாகிவிடக்கூடாது என அஞ்சிய மேற்கு வங்காளத்து

இந்தி எதிர்ப்பினர் அண்ணுவைப் பேச அழைத்தனர். தி. மு. க. தம்பிகள் அண்ணுவின் ஆணை திராவிட மாநிலங்கள் நாள்கிலும் அதிகாரபூர்வமுடையதாகவேண்டும் என காலமெல்லாம் விரும்பினர். அது ஒரு விதத்தில் நிறைவேறிற்றென்றே கூறவேண்டும். திராவிட மாநிலங்கள் நாள்கினுக்கும் ஒரு தனி அரசியலமைப்பு, ஒரு தனிப்பள்ள பாட்டுப் பிளைப்பு, ஒரு தனி நிர்வாக இணைப்பு, ஏற்படவேண்டும் என அண்ணு என்னியிருந்தார். அது ஒருமித்த உணர்ச்சித் துடிப்பு - இந்திக்கு எதிர்ப்பு என்றவரையிலா வது நிறைவேறிற்றென்றே கூற வேண்டும். இதற்கு ஆதாரமாக முன்று நிகழ்ச்சிகளை கூறலாம்.

கிடைத்த வெற்றி.

★ மொழி விடயத்தில் உறுதியற்றும், கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராகவும் இருந்த ஏனைய மூன்று மாநிலங்களின் அரசுக்கள் மீதும் அண்ணுவின் மொழிக் கொள்கையோடு முரண்படாத மொழிக் கொள்கையை அவை கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்ற வற்புறுத்தல் - மொழிப் பிரச்சினையில் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது என்ற அழுத்தம் - மாநிலத்தின் அரசியல் சிந்தனை யுடைய வட்டாரங்களிலிருந்து எழுந்தது. இதற்குப் பணிந்து அம்மாநிலங்களின் மூன்று அரசுகளும் தமிழ் நாடு அரசு செய்தது போன்று - அத்துணை திவிரமாக இல்லாவிடினும் - தமது மொழிக்கொள்கை குறித்தும், இந்தி வெறிக்குத் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தும் அதிகாரபூர்வமான அறிக்கைகளை சட்டமன்றத்தில் வெளியிட்டனர்.

★ மற்றைய மூன்று மாநிலங்களின் தலைவர் களும், வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போதெல்லாம், இந்தியைத் தெள்ளுட்டின்மீது தினித்தால் நாடு பிளவுபடும் என அண்ணுவின் தொனியில் எச்சரிக்கத் தலைப்பட்டனர். இங்ஙனம் அவர்கள் புதுடிலில் நாடாளுமன்றத்திலும் மாநிலங்களவையிலும் விடுத்த எச்சரிக்கைகள் தாக்க மானவை. உதாரணமாக, கேரளத்தின் புரட்சிவாத சோஷலிஸ்ற் கட்சி (R.S.P.) நாடாளுமன்ற உறுப்பின

ராஜ திரு. சுகுமாரன் நாயர் தென்னாட்டின் இந்தி எதிர்ப்பு எழுச்சியை அடிக்கடி மிகவும் உணர்ச்சிவசப் பட்டநிலையில் நாடாளுமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறினார். ‘இத்தீவிரவாதப் போக்கை மாற்றுவிட்டால் தென்னாடு நிச்சயம் பிரிந்து செல்லும்’ என்றும் எச்சரித்தார்.

★ புதுடில்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பெரும்பாலும் இந்தி தெரியாத, ஆங்கிலமே தெரிந்த, முதலமைச்சர்கள் மத்தியில், ஆங்கிலம் தெரிந்த பீஹார் மாநில முதலமைச்சர் இந்தியில் பேசிய போது, எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்தவர்கள் ஆந்திர, கேரள, மைசூர் முதலமைச்சர்களே. அண்ணே ‘என் பணியை அவர்கள் செய்கின்றார்கள்’ என்று வாளாவிருந்துவிட்டார்.

இந்த உணர்வைத்தான் அண்ணே ‘இந்தியக் குழியர் சுக்குட்பட்ட தீராவிடக்கூட்டாட்சி’ என்ற வார்த்தைகளில் வடித்தாரோ என்னவோ.

‘பூமிப் பந்தின் கீழ்ப்புறத் துள்ள
பற்பல தெனினும் பரவியில் வெளிய
தமிழ்ச் சாதி தடியுதை யுண்டும்
காலுதை யுண்டும் கயிற்றூட் யுண்டும்
வருந்திடும் செய்தியும் மாய்ந்திடுஞ் செய்தியும்

.....

இஃதெலாம் கேட்டும் ”

—புதுமைக்கவி பாரதி

நாழக்தமிழர் கண்ட அன்றை

நமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் வாழ்கின்ற தம்பியரின்,
குறிப்பாக கையடியும் வாய்டியும்பட்டுக் கண்கலங்கித்
தேம்புகின்ற திராவிடர்களின் நம்பிக்கையொளியாக,
நந்தாவிளக்காக உணர்வுட்டிய அண்ணை ஈழம்வாழ் இருபத்
தெந்து லட்சம் தமிழ்பேசம் மக்களின் இதயங்களை ஈர்த்
துக் கொள்ளவும் தவறவில்லை. உலகின் கோடியிலே ஒடுக்
கப்பட்டு உரிமை பறிக்கப்பட்டு பெருமுச்சுவிடும் தமிழ்
மக்கள் அண்ணைவைப்பற்றிய நினைப்பிலே ஓர் அரவணைப்
பைக் கண்டது மானசீக உணர்வே. இத்தகைய இதயதாபங்
களின் எதிரொலியாக, இதரநாடுகளிலே வாழும் தமிழ் மக்களின் உள்ளத்துடிப்புகளைப் புரிந்துகொண்டு தாழும் துடித்
ததும், துவண்டதும் அண்ணவின் தவறு அல்லது தம் நாட்

உத தமிழ் மக்களுக்கு மனித உரிமைகளை வழங்க மறுத்த மற்றைய நாடுகளின் தவரூ? சைப்பிரஸ் நாட்டின் சிறு பாள்மையினருக்காகத் துடிப்பது துருக்கியின் தவரூகாது; அங்ஙனம் துடிக்காவிட்டால் துருக்கியில் வாழ்பவன் துருக்கியனுமாகான்.

காக்கையின் உரிமைகூட . . .

சமூத் தமிழ் மக்களின் இன்னல்களைக் கண்டு அண்ணு இதயம் நெகிழ்ந்ததைக் கேட்டு இலங்கையின் பெரும் பாள்மை வட்டாரங்கள் புருவத்தை நெரித்ததுண்டு. ‘இலங்கை அரசியலில் தி. மு. க. வின் தலையிடு’ எனப் புது மையான வாதங்களும் நிறுவப்பட்டன. ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பாவிருக்கும் வியநாம் பெளத்தர்களுக்காக மதத் தால் மட்டுமே ஒருமைப்பாடுடைய இலங்கைப் பெளத்தர்கள் நேசக்குரல் எழுப்பியதையும் அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பாளர்க்கெதிராக ஆட்சேபக்குரல் எழுப்பியதையும் இயல்பானதாக, நியாயமானதாக இவ்வட்டாரங்கள் போற்றின. உண்மைதான்; பெளத்தனுக்காக ஒரு பெளத்தன் துடிக்காவிட்டால் வேறு யார் துடிப்பது. ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பாவிருக்கும் அரேபியர்களுக்காக மதத்தால் மட்டுமே ஒருமைப்பாடுடைய இலங்கை இல்லாமியர்கள் துடிப்பதும், இஸ்ரேலுக்கெதிராக கண்டனக் கூட்டங்கள் நடாத்தியமையும், எனிப்து—இஸ்ரேவேல் யுத்தத்தில் எனிப்தியருக்காகப் போராட்ட தொண்டர்களை அனுப்ப விருப்பம் தெரிவித்துமையும் இயல்பானதாக, நியாயமானதாகப்படுகிறது இவ்வட்டாரங்களுக்கு. பாசாட்டுக்குரியதே; இல்லாமிய னுக்காக இல்லாமியன் துடிக்காவிட்டால் வேறு யார் துடிப்பது? எனினும், ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் அல்ல, அண்டை நாட்டின், அதிலும் வெறும் மதத்தால் மட்டுமல்ல, பிறப்பால், இனத்தால், மொழியால், பண்பாட்டால், வரலாற்றால், ஊனால், உயிரால், உதிரத்தால், உணர்வால் இலங்கைத் தமிழர்களோடு உறவுகொண்டதமிழர்கள், அத்தமிழர் தலைவன் அண்ணு, இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்காகத் துடிப்பதை இந்த வட்டாரங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாது போயினமை பரிதாபமே. தமிழ்

நுக்காகத் தமிழன் துடிக்காவிட்டால் வேறுயார் துடிப் பதோ? கரைகின்ற காக்கையோடு இணைந்து கத்துகின்ற காக்கைக்கூட்டத்தின் உரிமைகூடச் செத்துவிட்டதோ தமிழ்க்குடிக்கு?

இதயத் துடிப்பு

நிறவெறிக்கெதிராகவும் நீக்கிரோவரின் உரிமைகளுக்காகவும் இந்த நாட்டில் அடிக்கடி கண்ணீர் வடிக்கப் படுகிறதே. நீக்ரோவரின் விடுதலை வேட்கையுடன் ஒரு மைப்பாடு தெரிவித்துக் கோஷங்கள் எழுப்பப்படுகின்றன; நல்லது, நயமானது. நீக்ரோவன் இங்களூள்பெரும்பான்மை வட்டாரங்களுக்கு உற்றானால், உறவினானால் அல்லன்; மாமனோ மைத்துனானால் அல்லன்; ஆனால் மனிதன். ஆபிரிக் காவின் ஒடுக்கப்பட்ட நீக்ரோ மனிதனுக்காக இலங்கையிலுள்ள மனிதன் மனித உணர்வினால் ஒன்றுபட்டுத் துடிக் கிருணைக்கிறான், அண்டைநாட்டுத் தமிழன் இந்நாட்டுத் தமிழனுக்காக, தமிழனென்ற உணர்வுடன் துடிக்காவிட்டாலும் மனிதன் என்ற உணர்விலாவது துடிப்பது மாச்சரியமுடையதா? அன்றி, ஆச்சரியத்துக்குரியதா? அண்ணே வக்கும் இலங்கைத்தமிழர்க்குமிடையில் ஏற்பட்டது அரசியலடிப்படையிலான ஆட்சேபகரமான தொடர்பால், இன்த தொடர்பாலான இதயத்துடிப்பு, இயல்பான துடிப்பு. ‘இலங்கை அரசியலுக்கும் எமது அரசியலுக்கும் தொடர்பில்லை’யெனத் தெட்டத் தெளிவாகக் கூறினார் அண்ணே. தொடர்புபடுத்திப் பேசப்பட்ட அரசியற் குறும்பர்களின் பேச்சுக்களை ‘வெறும் பிதற்றல்’ என வைதார். இலங்கைத் தமிழ்மக்களைப் பாதுகாக்கப் படை அனுப்புவேன் என அவர் கூறவில்லை: அவரிடம் இராணுவப்படை இருந்தது மில்லை. பெரிய வல்லரக்களான உருஷ்ணியாவுடனும் செஞ்சினாவுடனும் அரசியல்ரீதியாக இணைந்து செயலாற்றுகின்ற இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கங்களைக் கண்டு புருவத்தை நெரிக்காத பெரும்பான்மை வட்டாரங்கள், அல்லறபட்ட அபலை உள்ளங்கள் இரண்டின் உறவின் கணுக்களிலே ஆபத்தான உணர்வுகள் கரந்துறைவதாகக் கற்பனை செய்து ஒலமிடுவது புரிந்துகொள்ள முடியாத ஓர் புதுமை.

இருமுனைப் பணி

இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்காக அண்ணு துடித்தகாலையிலெல்லாம் சட்டபூர்வமான, சந்தேகத்திற்கிடமளிக்காத, அரசியற் பண்பாட்டு வரம்புகளுக்குட்பட்டே தமது இதயத் தின் எதிரொலிகளை எழுப்பினா. இந்நாட்டின் தமிழர் சார்பில் அண்ணுவின் பணி இருமுனை கொண்டதாகும். ஒரு முனையில், இந்திய அரசு இலங்கை அரசுடன் கொண்ட நட்புறவையும் நல்லெண்ணத்தையும் பயன்படுத்தி இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நியாயம் வழங்கச் செய்யவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எழுப்பினார். மறுமுனையில், இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைகளை உலகத்தின் பார்வைக்குக் கொண்டு வர முயன்றார். உலக அபிப்பிராயம் எத்துணை சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம் என்பதை உணர்ந்த அண்ணு ஈழம்வாழ் தமிழ்மக்களின் போராட்டத்தின் உச்சக்கட்டத்தில் ஜக்ஷிய நாடுகள் சபைக்கு விண்ணப்பமாக அனுப்பிய சேதி வேடிக்கையான செயல்ல.

1958-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் — பத்தாண்டுகட்டு மேலாகியும் திரும்பிப் பார்க்க முடியாதபடி படுபயங்கர நினைவுகள் கப்பிவிட்ட நாட்கள். தமிழ்மக்களுடைய இரத்தவெள்ளம் 'ஏன்—எப்படி?', என நெற்றியைச் சுருக்கி நோக்குவோர் எவருமின்றி மிகவும் தாராளமாக நாதியற்று வீதியெங்கனும் ஓடிய நாட்கள், உயிரிழந்தும், உடலுறுப்பிழந்தும், உடமையிழந்தும், பெண்கள் மாணமிழந்தும், தலைவிரிகோலமாகத் தமிழ்மக்கள் கூவியழுத் நாட்கள். தமிழ்மக்களின் கூக்குரல் அண்ணுவுக்குக் கேட்டது போலும். 1958-ம் ஆண்டு 'ஜூன் 22-ம் தேதி இலங்கைத் தமிழர் உரிமைத் தினம்' எனப் பிரகடனப்படுத்தி தமிழ்நாடைங்கனும் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களையும் பொதுக்கூட்டங்களையும் தமது இயக்கத்தின் சார்பில் ஒழுங்கு செய்வித்தார். இலங்கைத் தமிழர்களின் இன்னங்களை விளக்கும் சுவரொட்டிகள் தமிழ்நாடைங்கனும் கண்ணீரின் காவியம் தீட்டின. சென்னை மாநகரில் நேப்பியர் பூங்காவில் அன்று பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் திரண்ட பிரமாண்டமான கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள், தமிழ்

நாட்டுமக்களின் இரத்தத்துடிப்பை வெளிப்படுத்தியது டன், இலங்கை அரசியல்வாதிகள் தி. மு. க. அரசுக்கு அறைக்கூவல் விடுப்பதுபோலவன்றி, வரம்புக்குப்பட்டுச் செயல்படும் அண்ணை வின் அரசியல் வாய்மையையும் உணர்த்திற்று.

1961-ம் ஆண்டு இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக இயந்திரங்களே செயலற்றுப் போகும்படி, தமிழ்மக்கள் பொலீஸ் தாக்குதல் இராணுவப் பயமுறுத்தல் இவற்றையும் தம் தியாகத்தால் சமாளித்து நடத்திய போராட்டத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் 1961-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13-ம் தேதி திருவல்லிக்கேணிக் கடற்கரையில் அண்ணை மாபெரும் கூட்டத்தை ஒழுங்குசெய்தார். தமிழ்நாட்டு மக்களின் தார்மீக அனுதாபத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலும், தமது நடபுறவைப் பயன்படுத்தி இலங்கைத் தமிழர் உரிமைகளை வழங்குமாறு இந்திய அரசு இலங்கையைக் கோரவேண்டும் என்னும் வகையிலும், தீர்மானங்களை முன்மொழிந்து பேசிய அண்ணை நாலுகோடித் தமிழர்களின் குழந்தை உணர்வுகளை அரசியல் வரம்புநெறிகளை மீறாது நாகரிகமாகப் பட்டம் பிடித்துக் காட்டினார்.

உலகைக் கூவியமைத்து

இலங்கைத் தமிழ்மக்களுக்கு இயக்கரித்தியான தார்மீக ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொண்ட அண்ணை, தமது தனிப்பட்ட உள்ளக் கிளர்ச்சிகளைத் ‘திராவிடநாடு’ (தமிழ்), ‘ஹோம்லண்ட்’ (ஆங்கிலம்) இதழ்களின் மூலம் தெரியத்தந் தார். வாய்ப்புக்கிடைத்த வேளையிலெல்லாம் தமிழர் தம் வேதனைகளை வடித்துக் ‘ாட்டவும் வெளியிலகுக்கு எடுத்துக் கூறவும் தவறினாரில்லை. எடுத்துக்காட்டாக,

★ ‘ஹோம்லண்ட்’ 1958-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 15-ம் தேதி இதழ் அக்கோரநாட்களின் கொடுமைகளைச் சித்தரித்தது. ‘இலங்கையின் அபஸீலகள்’ (Cinderellas in Ceylon) என்ற தலைப்பில் முதற்பக்கத்தில் ஒரு விரிவான கட்டுரை வெளியிடப்பட்டது. தமிழ்மக்கள் என்ற மங்கை இலங்கை

யில் காலஞ்சென்ற பண்டாரநாயக்காவால் மாணபங்கம் செய்யப்படுவது போலும், மங்கை ஒலமிடுவதாகவும், அதையிட்டு பிரதமர் நேருவும் காமராஜரும் பாராமுக மாச வேறுபுறம் பார்த்து நிற்பதாகவும் கேள்கித்திரம் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது.

★ ‘ஹோம்லண்ட்’ — 29 ஜூன், 1958 இதழ் ‘இலங்கைத் தமிழர் உரிமைத் தினத், திந்கென ஒதுக்கப்பட்டு. இத்தினத்தின் நிகழ்ச்சிகள்பற்றிய செய்திகளோடும் செய்திப்படங்களோடும் வெளிவந்தது.

★ ‘ஹோம்லண்ட்’ — 20 ஜூலை 1958 இதழ், வகுப்புக் கலவரத்தின்போது ஓர் இரவிலேயே உடமையிழந்து ஒட்டாண்டியான தமிழர்களின் கண்ணீரால் தீட்டிய கடிதங்களைத் தாங்கிவந்தது.

★ ‘ஹோம்லண்ட்’ -10 ஆகஸ்ட் 1958 இதழில் முதற் பக்கத்தில் “அனி திரள்க! நீதி கோருக! தமிழர்களைக் காட்டிக்கொடாதே! பண்டாவின் கொடுரேச் செயல்கள் உலகுக்குத் தெரியட்டும்” எனத் தலைப்புகளிட்டு அன்னை உணர்ச்சிமயமானதோர் கட்டுரையைத் தீட்டினர். தமிழ்த் தலைவர்களைச் சிறையிலடைத்துவிட்டு நியாயமான அளவு தமிழ் பாளிப்புச் சட்டத்தைப் பண்டாரநாயக்கா நிறை வேற்றிய நேரம் அது. இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் தாம் வரம்பு மீறி நின்று வாதிடவில்லையென்பதையும், தமது நோக்கம் என்ன என்பதையும் கோடிட்டு, தடித்த எழுத்தில் அமுத்திக் காட்டினார் அன்னை.

“.....That does not necessarily mean, demanding a Tamil Raj comprising Tamil Nad and that portion of Ceylon wherein Tamilians are in a majority... The task immediately ahead is to focus public attention on the problem. World opinion should be harnessed to the cause for justice and fairplay. The plight of the Tamilians in Ceylon should be placed before the discerning public all over the world.....”

இதன் தமிழாக்கமாவது:

“ இது தமிழ்நாட்டையும் இலங்கையின் தமிழர் பெரும்பான்மையாக உள்ள பகுதியையும் இணைத்து ஒரு தமிழ்ராச்சியம் அமைக்கக் கோருவதாக அர்த்தமாகாது. எம்மை உடனடியாக எதிர்நோக்கியுள்ள பணி இப் பிரச்சினையின்பால் பொதுமக்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும். தர்ம நியாயத்திற்காக நடைபெறும் போராட்டத் திற்கு அரனாக உலக மக்களின் கருத்தைத் திரட்டிப் பிணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உலகெங்கனுமிருக்கின்ற விஷயமறிந்த மக்கள் மன்றத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பரிதாபமான நிலை எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டும்.”

★ ‘ஹோம்லண்ட்-14, டிசம்பர் 1958 இதழ் “இலங்கை மொழிக் கலவரத்தின்போது தமிழர் துரத்தப்பட்டனர், துகிலுரியப்பட்டனர், நையப்புடைக்கப்பட்டனர், கொலை செய்யப்பட்டனர். காடையர்கள் சுதந்திரமாக செயற்பட்டனர். ‘மாஞ்செஸ்டர் கார்டியனின்’ அதிகாரபூர்வமான படப்பிடிப்பு”எனத் தலைப்பிட்டு இங்லிலாந்திலிருந்து வரும் ‘மாஞ்செஸ்டர் கார்டியன்’ பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையை மறுபிரசரம் செய்திருந்தது.

★ ‘ஹோம்லண்ட்-23, ஆகஸ்ட் 1959 இதழில் ‘இலங்கைத் தமிழர்’ எனத் தலைப்பிட்டு ‘டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா’ நாளேட்டின் ஆகஸ்ட் 11ம் திங்கி இதழில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகளுக்குச் சாதகமாகத் தீட்டப்பட்ட ஆசிரியத்தலையங்கத்தை மறுபிரசரம் செய்திருந்தார்.

★ ‘ஹோம்லண்ட்- 28, மே, 1961 இதழில் “அவசரகால நிலைப் பிரகடனம் அவசியமற்றது. இராணுவத்தினரின் அட்டேழியத்திற்கு கண்டனம்”’ எனத் தலைப்பிட்டு இலங்கைச் சனப்பிரதிநிதிகள் சபையிலும் செனட் சபையிலும் திருவாளர்கள் சிவசிதம்பரமும், முதலை உறுப்பினர் நடேசனும் ஆற்றிய உரைகளை மறுபிரசரம் செய்திருந்தார்.

★ ஹோம்ஸாண்ட் - 4, ஜூன் 1961 இதழில் ‘பிரச்சினையின் பிடியில் இலங்கை’ எனத் தலைப்பிட்டு அமெரிக்காவிலிருந்து சுரேந்திரநாத் என்பவர் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைபற்றி எழுதியதோர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை வெளியிட்டிருந்தார்.

★ இலங்கைத் தமிழர்களின் போராட்டச் சேதிகளை ‘திராவிடநாடு’ தவறாக தமிழ்நாட்டுக்கு அறியத் தந்தது.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைகளை அன்னை ஏவ்வாறு கண்காணித்தார், அவற்றையிட்டு எவ்வளவுதாரம் கண்களுக்கிணங்க என்பது நோக்கற்பாலது. அத்தோடு, இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளை நன்கறிந்தோர், அவை அகிலத்தின் கண்களை ஈர்க்குத்தக்கனவாக ஆங்கிலத்தில் வெளிவருவதன் அவசியத்தை உணர்வார். இத்துறையில் அன்னை ஆற்றிய பணி இன்றியமையாதது.

அன்னைவின் வாழ்வில் உடைப்பெடுக்காத ஓர் உணர்ச்சிப் பெருக்கு அன்னைவிலே உடைப்பெடுத்து வரம்புகளை மேவிப் பாய்ந்திருக்கிறது, ஈழத் தமிழகத்திலே. அந்த உணர்ச்சிப்பெருக்கின் ஊற்றுக்கள் இன்னும் அடைப்படவில்லை.

“தமிழாய்ந்த தமிழன்தான்
தமிழ்நட்டின் முதலமைச்சாய்
வருதல் வேண்டும் ”

—புரட்சீக்கவிஞர் பாரதிதாசன்

முதலமைச்சர் அண்ணு

1967-இ

ஆண்டுத் தேர்தலில் தி.மு.க. வெற்றியீட்டியதைத் தொடர்ந்து மக்களின் உற்சாகப் பெரும்பேரலைகள் எழுப்பிய வாழ்த்தொலி சுற்றி வளைத்துக்கொள்ள, இந்தியாவின் எந்த மாநிலத்திலும் எந்தவொரு முதலமைச்சருக்கும் கிடைக்காதவாறு மக்கள் ஆதரவும் தோழமைக்கட்சிகளின் நல்லெண்ணமும் உறுதுணைநிற்க, அண்ணு முதலமைச்சராக அரசுக்கட்டில் ஏறினர். அண்ணு தம் ஆட்சிக்காலம்வரையில் இந்த மக்கள் ஆதரவும் மற்றையோர் நல்லெண்ணமும் அருகாவண்ணம் பேணினர் என்பதுமட்டுமல்ல அவற்றைப் பெருக்கிக்கொண்டார் என்பதும் அண்ணுரின் பெருமைக்கும் திறமைக்கும் ஒரு முத்திரையாகும். அண்ணு இதனைச் சாதிப்பதற்கு ஏதுவாக இருந்த அடிப்படை வலிமை அவரது தன்னடக்கமாகும். எத்துணைக்கெத்துணை அவர் பெருமைபெற்றரோ, அத்துணைக்கத்துணை அண்ணர் எளிமை பெற்றார். தி. மு. க. ஆட்சியமைந்ததும் வாழ்த்துவதற்கென சென்னை நகரின் மர்னு கடற்கரையில்,

திரண்டுநின்ற வட்சோபலட்சம் மக்கள் முன் னி லை யில் பேசிய அண்ணே, தமிழ்நாட்டின் தலைமை கிடைத்த பூரிப்பில், தன் நிலைமை மறந்து தலைகால் தெரியாது பேசினே ரில்லை. ‘சாமானியனுள்ளுமீது இத்துலை நம் பிக்கை வைத்து என்னிடம் இந்தப் பாரிய பொறுப்பைத் தந்துள்ளீர்களே, உங்கள் நம்பிக்கைக்கு நான் தகுதியுடையவன் தானு?’ என்றல்லவா மக்கள் வெள்ளத்தைப் பார்த்துத் தன்னடக்கத்துடன் கேட்டார். இந்தக் கேள்வியின் உணர்விலேயே அண்ணவின் ஆட்சியின் வெற்றிக்கான உட்கரு அடங்கியிருந்தது. தனது ஆற்றவின் எல்லைகளை அறிந்திருந்தார் அவர்.

நிதானமே நிலைக்களன்

அண்ணவின் ஆட்சியின் அழுத்தமான ஒர் அம்சம், நிதானமாகும். உணர்ச்சிப் பெருக்கும் புரட்சிப் போக்கும் நிறைந்த சூழ்நிலையில் ஆட்சிக்குவந்த அண்ணே, அரசுமைப்பு உணர்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட, உண்மை நிலைகளுக்குட்பட்ட கைங்கரியம் என்பதைத் தமது ஆதரவாளர்களுக்கும் தம்பியருக்கும் அவர்களுக்கே புரியக்கூடிய மொழியில் கூறிவைத்தார்.

‘.....புதிய மரபுகளைப் புதிய ஆட்சியால் ஏற்படுத்துவோம் என்றுதான் நம்பி வந்தோம். ஆனால் இன்றிருக்கும் நிலையில் செட்டாகக் குடும்பத்தை நடத்தி நல்ல பெயர் எடுக்க நினைக்கும் குடும்பத்துப் பெண் போன்ற நிலையில் இருக்கிறோம்’ என்ற மயக்கமெதுவுமற்ற நிலையில் தெளிவாகக் கூறிவைத்தார். ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடனேயே இராஜாஜியின் ஆசியைப் பெற்றுக்கொண்ட அண்ணே, காங்கிரஸ் தலைவர்கள் உட்பட தமிழ்நாட்டின் ஏனைய முதுபெரும் தலைவர்களுடைய ஆசியைப் பெற்றுக்கொள்ள விஷைந்தமை அந்நிதானப்போக்கை நிச்சயப் படுத்துவதாகும். தம் ஆட்சிக்காலம் முழுவதும் அண்ணே இந்நிதானத்தை வெவ்வேறு உருவில் கடைப்பிடித்த காட்சிகள் பல. அவற்றுட் சிலவற்றை நோக்கின் . . .

எடுத்துக்காட்டுகள்

- கட்சிப்பற்றறவராக நடவுநிலையில் நிற்கவேண்டிய மாநில ஆளுநர் (கவர்னர்) சர்தார் உஜ்ஜைல் சிங் காங்கிரஸ் கட்சியே மீண்டும் பதவிக்கு வரும் என்ற நினைப்பில் தேர்தல் காலத்தில் தி. மு. க. வுக்கு எதிராக சில குறிப்புகளைக் கூறினார். பொதுத் தேர்தல் சமயத் தில் தி. மு. க. வினர் இதற்கு எதிர்ப்புக்குரல் எழுப் பினராயினும், ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் — இந்நிகழ்ச் சியைவைத்து அரசியல் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியுமாயினும் — அன்னை பெருந்தன்மையுடன் ஆளுநரே நாணத்தக்க முறையில் இவ்விடயத்தை மறந்து செயலாற்றினார். இதனால் மனம்நெகிழ்ந்த ஆளுநர் அன்னைவின்பால் அளப்பரிய அன்னை படியும் மதிப்பையும் வளர்த்துக்கொண்டார். அன்னை பிரிந்த போது தம் ‘அரும் சகோதரன்’ பிரிந்ததாகவல்லவா ஆளுநர் துயருற்றார்.
- தி. மு. க. வுடன் கூட்டணியமைத்திருந்த தோழமைக் கட்சிகளில் தீவிர வலதுசாரியான சுதந்திராக் கட்சியினரும் தீவிர இடதுசாரியான இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு களும் அன்னைவைத் தத்தம் பக்கம் இழுக்க முற்பட்டனர். அன்னை இருதுருவங்களையும் தணர்த்து நிதானமான ஒரு நடுவழியே நடந்தார். போக்குவரத்து பஸ் வண்டிகளை அரசுடமையாக்குவதை சுதந்திராக்கட்சிவிரும்பவில்லை. இருந்தும் அன்னை அவற்றை அரசுடமையாக்கினார். ஆக்கிடும்போதும் இடதுசாரியினர் விரும்பியதுபோல் ஒரே நாளில் அனைத்தையும் அரசுடமையாக்கவில்லை. தாம் விரும்பியவாறு, படிப்படியாகவே ஆக்கினார். மதுவிலக்குக் கொள்ள கயைக்கைவிடும்படி இடதுசாரியினர் கோரினர். அன்னை பிடிவாதத்துடன் மறுத்து நின்றார். இதனால் தமது நிதானப் போக்கையும், எல்லோர்க்கும் இனியராயினும் தாம் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையல்ல என்பதையும், சொந்த புத்தியில் இயங்குபவர் என்பதையும் நிலை நிறுத்தினார். “நீங்கள் இடதுசாரியினரா வலதுசாரியினரா?” எனச் செய்தி நிறுப்பார்கள் வினாவியபோது,

“நான் இடதுசாரியோ வலதுசாரியோ அல்ல; ஆனால் நான் சரியானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்” என்றார். (“I am neither a rightist nor a leftist; but I like to do the right thing.”)

- தமிழ் மாநிலத்தின் உரிமைகளை மைய அரசிடம் மிகவும் கண்டிப்புடன் தட்டிக் கேட்டுக்கொண்டே, மாநில அரசு - மைய அரசு இவற்றுக்கிடையே நல்லெண்ணைத் தையும் வளர்த்துக் கொண்டார். இதனால், மைய அரசின் தலைவர்கள் அண்ணேவின்பால் அச்சத்தோடு கூடிய ஒரு மதிப்பையும் தனிப்பட்ட அன்பையும் வளர்த்துக் கொண்டனர். அண்ணேவின் மறைவின்போது பிரதமர் இந்திரா காந்தி உட்பட, ஏனைய மைய அரசின் தலைவர்கள் விடுத்த செய்திகள் இந்த உணர்வுகளின் பிரதிபலிப்புகளே.
- தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் தனித்தமிழ்நாட்டுக் கோரிக்கை எழுப்பி தி. மு. க. அரசுக்குத் தர்மசங்கடமான நிலையை உண்டாக்கியபோது, அண்ணே அவர்களை நேரடியாகச் சென்றுகண்டு, அவர்களது கோரிக்கையைக் கைவிடுமாறு செய்தார்.
- தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளது உரிமைகளைப் புறக்கணிக்காமலும், உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தாமலுமே, தொழிலாளர்—முதலாளிகள், விவசாயிகள்— நிலக் கிழார் இவர்களிடையே இணக்கமான நல்லுறவை ஏற்படுத்த முயன்றார்.

தகுதியாற் சிறந்தும.....

அண்ணைவுக்கு சட்டமன்றத்தினுள்ளே ஓர் முதலமைச் சருக்கு வேண்டிய வலிமையும் பண்புகளும் நிறைந்திருந்தன. சட்டமன்றத்திற்குப் புறத்தே இருப்பதைக் காட்டிலும், மன்றத்தினுள்ளே ஓரு முதலமைச்சரின் ஆஜை அவர்தலைமைதாங்கும் கட்சியினரை வலிவுடன் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். அண்ணேவின் ஆஜையோ மன்றத்தினுள்ளேயும் புறத்தேயும் தமிழியருக்கு ஆண்டவன் கட்டளை

யாகவன்றே அமைந்தது. எதிர்க்கட்சியினரின் கொள்ளத் தக்க கருத்துக்களைக் கொண்டு, அவர்களை மதித்து அணைத் துச் செல்லும் அத்தியாவசியப் பண்பு அண்ணுவினிடம் பரந்து இடந்தது. சிரித்த முகத்துடன் எதிர்க்கட்சியினரை எதிர்கொண்டவர் அவர். அத்தோடு எதிர்க்கட்சியின் விவாதங்களுக்கு விடையிறுத்து, முடக்கு வாதங்களை மடக்கி, குறுக்குப் பேச்சுக்களை நறுக்கிப் பேசும் அறிவுக் கூர்மையுடன் அமைந்த நாவன்மை அண்ணுவின் தனியுட மையாக இருந்தது. உதாரணமாக “உங்களுடைய (ஆட்சியின்) நாட்கள் எண்ணப்பட்டுள்ளன, (“Your days are numbered”) என்ற எதிர்க்கட்சியினரின் குறுக்குப் பேச்சை, “எனது காலாடுகளை அளந்தே எடுத்து வைக்கிறேன்” (“My steps are measured”) எனக் கூறி நறுக்கிய கூர்மையர் அண்ணு

பணியினுற் பொலிந்தும.....

அண்ணு தன் ஆட்சிக்காலத்தின்போது சருக பொருளியல் துறைகளில் நிறைவேற்றிய ‘சோசலிசத் திட்டங்கள்’ வேறேரிடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டங்களைனத் தும் ஏழை எளியோர்கள் ஏற்றம் பெற்றிட வகுக்கப்பட்டனவே. ‘‘ஏழை மக்கள் எங்களிடம் நிறைய எதிர்பார்க்கி ரூர்கள். நாங்கள் உருப்படியாகப் பல செய்தேயாகவேண்டும்’’ என்றாலும் கடமைத்துடிப்பை அடிக்கடி தம் துணையமைச்சர்களான, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களான, தமிழ் மாரிடம் நினைவுட்டிவந்தவர் அண்ணர். ஏழ்மையிலே பிறந்து ஏழ்மையிலே வளர்ந்து ஏழ்மைத் துடிப்புகளை எடைபோட்டுவைத்திருந்த அண்ணு ‘‘ஏழைகளுக்காக என்ன செய்யலாம்?’’ என்றாலும் வேட்கையை வளர்த்து வந்ததுடன், ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற நாள்முதலாக அல்லும் பகலும் சிந்தித்து வந்தார். ஊருறங்கும் வேளையிலும் உடலுறங்காது. விடியற்காலம் இரண்டுமணிவரை நாளாந்தம் விழித் திருந்து அவர் பணியாற்றியமை இந்த வேட்கையினுலேயாம். கர்மவீரன் என்பார்களே; அண்ணுதான் அந்தச் சொல்லுக்கு விளக்கமா? ஏழைகளின் உணர்வோடு தமக்குள்ள ஒருமைப்பாட்டைப் புலப்படுத்த, தமது சம்பளத்

தெயும், ஏனைய அமைச்சர்கள், மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகி யோரின் சம்பளத்தையும், எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாததுபோல் குறைத்தே பெற ஏற்பாடு செய்தார் அன்றை.

மதுவிலக்குக் கொள்கையின் தார்மீச தர்ம நியாயங்களை ஆராயுமுன்னர், அது ஏழை எளியோரின் ஏற்றத்திற்கு அவசியம் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். மது பாமரரான ஏழைசளின் வாழ்வைச் சூறையிட்டு விடும் என்ற எண்ணமே அண்ணுவைக் காந்தியடிகளின் மதுவிலக்குக் கொள்கையை உறுதியுடன் கடைப்பிடிக்கத் தூண்டிற்று. தமிழ்நாட்டில் மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்தியிருந்தால், தி. மு. க. அரசுக்கு மதுவரியாக கோடிக்கணக்கான பணம் கிடைத்திருக்கும் என்பதையும் காந்தியடிகளின் வாரிசுக்கள் எனத் தமிழை அழைத்துக் கொள்வோரான காங்கிரசார் ஆட்சி நடாத்தும் மாநிலங்கள் பல இதனால் மதுவிலக்கைக் கைவிட்டு. தம் ஆட்சி வலிவுபெற ஏதுவாக வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டன என்பதையும், அவற்றுள் சில தமிழ்நாட்டின் அண்டை மாநிலங்கள் என்பதையும், கூட்டாக எடுத்துக் கணிக்கும் போது அண்ணுவின் கொள்கையுறுதி பாராட்டத்தக்கதாகும்.

தென்னுட்டுக் காந்தி

அண்ணுவின் உறுதியான மதுவிலக்குக் கொள்கை, எளிமை, வள்ளுமறையற்றபோராட்டங்கள், ஏழை எளியோர் பாலும், தாழ்த்தப்பட்டோர்பாலும் பெருங்கருணை, இலட்சோபலட்சம் ஆதித்திராவிடர்களின் (ஹரிஜனர்கள்) உள்ளத்திலே கொலூவீற்றிருந்த மாட்சி, ஏழைக்குத் தொண்டு செய்வதில்தான் இறைவன் தொண்டு அடக்கம் என்ற நம்பிக்கை, இன்னோரன்ன பண்புக்களால் சர்க்கப்பட்ட கழகவட்டாரங்கள் அண்ணுவைத் தென்னுட்டின் காந்தி என அழைத்தனர். இந்த உவமை மாற்றுக் கட்சி வட்டாரங்களில் ‘காந்தியடிகள் எங்கே அண்ண எங்கே; அண்ணுவை மகாஞ் காந்தியுடன் ஒப்பிடுவதா?’ எனக் கிண்டல் செய்யப்பட்டதுண்டு. அண்ணுவை தென்னுட்டின் காந்தியென

அழைத்தார்களேதவிர, அண்ணல் காந்தியடிகளை இந்தியாவின் அண்ணே எனக் குறிப்பிட்டார்களில்லையாகையினால், இத்தகைய உவமைகளால் இருவரையும் ஒரேதரத்தினரக்கக் கருதினர் எனக் கூறுவது பொருத்தமற்றதாகும். அண்ணவின் தன்மைகளை அண்ணே பிரதிபலித்தார் என்பதே கருத்தாகும். உவமானப் பொருள் அண்ணலும் உவமேயப் பொருள் அண்ணவும் என்பதை உணர்ந்தோர், அண்ணை வைத் தென்னட்டின் காத்தி என அழைத்தமை சாலப் பொருத்தமே என ஏற்பர்.

தமிழ்ப்பணி

தமிழ்ப்பணி செய்தற்பொருட்டு தமிழ்களை ஈன்றெடுத்த தவப்புதல்வனும், தமிழ்மக்களின் தவப்பயனுமாகிய அண்ணே, தன் ஆட்சி அமைத்திட்ட வினாடிமுதல் மருத்துவமனை நுழையும்வரை தேர்ந்து தேர்ந்து ஆற்றிய தமிழ்ப்பணியை எழுதப்படுகின் அது தனியொரு காப்பியமாகும். சுருங்கக் கூறுவதாயின், இந்தத் தலைமுறையில் எவ்வளருவன் இங்ஙனம் பணிசெய்தான் எனக்கேட்கலாம். ஆங்கிலம் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாக வேண்டும் எனக் கோரிய அதே உறுதியுடன் தமிழ்நாட்டில் அரசின் பணியனைத்தும் தமிழ்மயமாக்கிய தகவுதொட்டு உலகளைத்தும் புகழ்பரக்க உலகத் தமிழாராயச்சி மாநாடு நடாத்திய மகிமைவரை அண்ணே எத்தனை அற்புதங்களைப் படைத்தனர்! எதிர்காலத் தமிழ்த் தலைமுறைகளுக்கு உயிர்ப்புள்ள எப்பெரும் தமிழ்ச் செல்வம் சேமித்து வைத்தனர்! தமிழர்தம் வாழ் வக்கு அன்று முவேந்தர் சேர்த்திட்ட நலன் அனைத்தும் இன்று முதலமைச்சர் அண்ணவென்றே சேர்த்தனர்! தமிழ்மக்களின் உணர்ச்சிப்புசி தீர்த்து, எழுச்சிக்குப் பலம் தந்த பஞ்சாமிரதப் படையவில் சில பதார்த்தங்களை மட்டும் கவை பார்ப்போமா?

“தமிழ்நாடு”

1. சென்னை மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு எனப் பெயர் குட்டிய பேராண்மை — ஆம், பேராண்மைதான் — தமிழர்தம் பெருவரலாற்றுப் பேரேடுகளில் எழுதித்

தொலையாத பெருமை மிக்கதல்லவா? என்று தனியும் இந்தத் தாகம் எனத் 'தமிழ் நாடு' எனப் பெயர்மாற்றம் காண ஏங்கிக்கிடந்த தமிழர்கள் இதற்கென மேற்கொண்ட போராட்டங்கள் கொஞ்சமா? காங்கிரசாரின் ஆட்சிக்காலத்திலே பழுத்த பழும் பெரும் காங்கிரஸ்வாதியான சங்கரலிங்கம் அவர்களே 'தமிழ்நாடு' எனப் பெயர் சூட்டுமாறு உண்ணோன்றிருந்து உயிர் நீத்தார். காங்கிரசாரின் முரட்டுப் பிடிவாதம் தளரவில்லை. அன்று சங்கரவிங்கனஞ்சுக்காக வழக்குரைத்த அன்றை, 'தமிழ் நாடு' பெயர்மாற்றம் கோரி ஆயிரம் மேடைகளில் முழங்கியும் என்னற்ற தலையங்கங்களில் கருத்துக்கள் வழங்கியும் வாதிட்டு வந்தார். தமக்கு அரசரிமை கிடைத்த முதல் வாய்ப்பிலேயே தமிழ்நாடு பெயர்மாற்றத்தை நிறைவேற்றி விட்டுத்தான் விழிகளை முடினார்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தினால் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்ட பெயர்மாற்றக் கோரிக்கைக்கான தீர்மானம், அன்றையின் மறைவுக்குச் சின்னட்களுக்கு முன்னர், அவர் மீண்டும் நோயின் வாய்ப்பப்பட்டிருந்த நேரத்தில்தான், புதுடில்லிநாடானுமன்றத்திலும் நிறைவேறி சட்ட அந்தஸ்துபபெற்றது. இதனையொட்டிய மகிழ்ச்சிப் பெருவிழாவில் அன்றைவைக் கலந்துகொள்ளவொட்டாது மருத்துவர்கள் தடுத்தபோது, அன்றை கூறிய வார்த்தைகள் அன்றையின் உள்ளத்தில் எழுச்சிகொண்ட தமிழ்க்காமம் பற்றிக் கூறுவன். "தமிழ்த்தாய் ஏற்றம் பெறும் இந்த விழாவில் தமிழனுகிய என்னால் கலந்துகொள்ள முடியவில்லையென்றால் இந்த உடலிருந்தே பயனில்லையென்று, என்னுடலுக்கு ஊறு நேருமென்று தடுத்த டாக்டர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் கூறிவிட்டு வந்து விட்டேன்" என்றார், இந்தத் திருவிழா நடந்து ஏறக் குறைய ஒரு மாதத்திற்குள் அன்றை மறைந்து விட்டார். இப் பெரும்பணிக்காகத்தான் அன்றை பிறப்பெடுத்தாரா என்றே கேட்கத் தோன்றும். இப்பணி ஒரு தனி அவதாரம் சாதித்திருக்கவேண்டிய பெரும்பணிதான் என்பதில் ஐயமேது?

சென்னை மாநிலத்தை ஆண்ட காங்கிரஸ்கட்சித் தலைவர்கள் தமது புதுடில்லி மைய அரசின் காங்கிரஸ் தலைவர்களைக்கொண்டு வேலையோடு சாதிக்கமுடியாத பெயர்மாற்றத்தை, தி. மு. க. அரசு தமது மாற்றுக் கட்சியான காங்கிரசாரின் மைய அரசைக்கொண்டு சாதித்ததென்றால், அந்தக் தனித் திறமை அண்ணுவின் அரசியல் தலைமையாகும். அதிலும், ஏனைய கட்சிகளை யும் அணைத்து, இக்கோரிக்ஷையைத் தமிழ்நாட்டின் ஒருமனமான வேள்கோளாக சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றி மைய அரசுக்கு அனுப்பிய வண்ணமும், மைய அரசும் ஒருமனதாக நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றிய வண்ணமும், வீண் ஆர்ப்பாட்டம் எதுவுமின்றி அரசியற் சட்ட ரீதியாக இம்மாற்றம் நிகழ்ந்த வண்ணமும், இவ்வெற்றியை முழுமைப்படுத்துவனவாகும்.

2. ‘ஆகாஞ்வாணி’ என இந்திமொழியில் வழங்கிய தமிழ் நாட்டின் ஓலிபரப்புத்துறையை முன்பு இருந்தது போல் ‘வாணைலி’ என மாற்றம் பெற ஏற்பாடு செய்தார். இம் மாற்றத்திற்கெனத் தமிழ்நாட்டை காங்கிரஸ்கட்சி ஆண்ட நாட்களில் நடந்த சிளர்ச்சிகளையும், முத்தமிழ்க்காவலர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் போன்றேர்கள் போராட்டம் நடந்து சிறைப்பட்டதையும், இன்னேர்கள் பின்னணிகளையும் அறிந்தோர், இச்சாதனையின் தன்மையினை உணர்வர்.
3. இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் ஈடுபட்டுச் சிறைப்பட்ட டோரைச் சிறைவீடு செய்ததும், வழக்குத் தொடரப் பட்டோரின்மீதான வழக்குகளைத் திரும்பப்பெற்றதும் அண்ணுவின் ஆட்சியின் துணிவான செயல்களாகும். நிதானப் போக்குள் அண்ணே, சட்டமும் ஒழுங்கும் மதிக்கப்படவேண்டுமென்பதில் அசையாத நம் பிக்கை கொண்டவர்; தமிழ் நாட்டில் சட்டம் அவமதிக்கப்படுகிறது என்ற அவதாறு தமக்கு நேரலாம் எனத் தெரிந்தும் இவர்களை விடுதலை செய்வித்தாரென்றால், தாம் எந்தக் கொள்கையை முன்வைத்து, எவ-

ரெவரின் தியாகத்தின் பயனாக, ஆட்சிக்கு வந்தோம். என்பதை மறவாமையே காரணமாகும். 'நி. மு. க. அரசின் கண்களில் இந்தி எதிர்ப்பாளர்கள் சட்ட விரோதி கவல்லர்' என்ற அண்ணைவின் உறுதியான தொனி ஒரு இலட்சியவாதியின் தொனியாகும்.

தமிழ் மாநாடு

4. தமிழ் வளர்த்த வெந்தராட்சியின் காட்சியைக் காட்டி னற்போல், அரசின் யந்திரமனைத்தும் தமிழ்ப்பணியிலீடுபடுத்தி, தமிழ்ச்சுறும் நல்லுலகினரை அழைத்து அண்ணு நடாத் திய இரண்டாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் சிறப்பு சொல்லருந்தகைத்தே. மாநாட்டைத் தமிழகத்தில் நடாத்துவது ஏற்கனவே தீர்மானமானதாயினும், குறித்த காலத்தில் அண்ணைவின் ஆட்சி பதவிக்கு வந்தது தமிழ்த்தாயின் சக்தியாற் போலும்.

சிறப்புப் பண்புகள்

முதலமைச்சர் அண்ணைவின் தனித்தன்மையான பண்புகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

● ஐன்நாயகத் தத்துவங்களையிட்டு சிலருக்கு கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். எனினும், அண்ணை ஐன்நாயகப் பண்பாடுகளின் நிலைக்களாக இருந்தார். 1962-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் திரு. காமராஜர் விருது நகர் தொகுதியில் தி. மு. க. இளைஞனால் தோற்கடிக் கப்பட்டார். இச்செய்தியையிட்டுத் தமது கருத்தை விளையிய நிருபர்களிடம் அண்ணை, 'திடுக்குற்றேன்' என்றார்.

● மிகவும் இளகியமளம் படைத்தவாரன் அண்ணை. பழைய விசவாசம், நட்பு, அன்பு இவற்றை மீற முடியாதவராக இருந்தார். 'பெரியாருக்கு மட்டுமே உரிய இடம்' எனத் தி. மு. க. வின் 'தலைவர்' என்ற பதவியை என்றும் காலியாகவே வைத்திருந்த அண்ணை, தி. மு. க.

1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்றதும், தேர்தல் காலத்தில் தம்மை எதிர்த்துநின்றவர் என்பதை யும் பாராட்டாது, தம்பியருடன் சென்று பெரியாரின் ஆசியை வேண்டிநின்றார். தம் அரசியல் வாழ்வில் தலையாய முன்னேற்றம் கண்டபோது, தம்மை ஒருகாலத்தில் ஆளாக்கி, இவ்வெற்றிப்பாதையில் செல்ல வழி கோலிய அரசியற்குருவை நன்றியுடன் நினைத்துக் கொண்ட அண்ணுவின் உள்ளம், தம் வெற்றி கண்டுதந்தை பெரியார் மகிழ்வாரேதலீர மனக்கொதிப் படையார் என எண்ணிய உள்ளம், பரந்த, மாசிமறு வற்ற உள்ளம். இப்பெருமுள்ளம்கண்டு பெரியாரே நாணமுற்றார்.

- விட்டுக்கொடுக்கும் தளர்ந்த மனத்தினரான அண்ணு மொழிப்பிரச்சினையில் மிகுந்த உறுதியைக் கைக்கொண்டார். மைய அரசின் மும்பொழித் திட்டத்திற்கு (இந்தி, ஆங்கிலம், மாநில மொழி) எதிராக அண்ணு இருமொழித் திட்டத்தை (தமிழ், ஆங்கிலம்) செயற்படுத்திய உறுதி நோக்கற்பாலது.
- அண்ணுவின் எளிமையும், இனிய பண்பும், ஆடம் பரமோ ஆர்ப்பாட்டமோ அற்ற தன்மையும் நாடறிந்தவை. இவை எவரும் அண்ணுரை எளிதில் அணுக ஏதுவாயிருந்தன. முதலமைச்சரான பின்னரும் தமது போக்கை மாற்றிக்கொண்டாரில்லை. புகைவண்டி நிலையத்தில் நின்று தமச்சட்டையை மாற்றி அணிந்து கொண்ட ஒரே முதலமைச்சர் அண்ணுவே.
- முதலமைச்சரானவின் அண்ணுவின் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றம் ஒன்றே — அதுவும் நண்பர்களால் தினிக்கப்பட்டது. வெற்றிலைக்காலவிபடிந்த பற்களும், கல்விந்த தலையும், 'ஃஷெல்' செய்யாத முகமும், கசங்கிய உடைகளுமாக காட்சி தந்த அண்ணு, தலைவாரிக் கொள்ளலும், ஒழுங்காக உடையணியவும் தீனமும் சலரம் செய்துகொள்ளலும் பயிற்றப்பட்டார்.

தொண்டுள்ளம்

தொண்டுள்ளத்தின் தூய்மையாலும், பொதுமக்களுக்கு நல்வாழ்வு தரவேண்டும் என்ற பார்மையாலும், தன்னையொறுத்துப் பணியாற்றி, உணவையும், உறக்கத்தையும் ஓய்வையும் ஒழித்து தம உடன்நலத்துக்கு ஊறு தேடிக்கொண்டவர் அன்னை. அமெரிக்காவிலிருந்து சிகிச்சைபெற்று வந்தபின்னரும் கூடவிடியற்காலை இரண்டு மணிவரை பணியாற்றும் தன் வழக்கத்தை மாற்றினாரில்லை. இந்த ஆர்வம் அன்னை உயிரையே அரித்துண்டது.

அன்னை முதலமைச்சராகப் பணியாற்றிய காலமோ மிகவும் குறுகியது — இரண்டே இரண்டு ஆண்டுகள். அதிலும் நோய்வாய்ப்பட்டு உள்ளூரிலும், அமெரிக்காவிலிலும் மருத்துவமனையில் கழித்த நாட்கள் போக எஞ்சியது ஏறக்குறைய ஓராண்டே. இந்த ஓராண்டிலும் தமிழ்மக்கள் மனத்திலே அன்னீர் விதைத்திட்ட இனிய நினைவுகளும் விளைத்திட்ட இன்பக் கவுசங்கும் ஓராயிரத்திற்கு மேல். அன்னை மறைவின்போது அன்னீர்பால் சர்க்கப்பட்டிருந்த நெஞ்சங்கள் எத்தனை கோடியோ?

“குடிதயிரீக் கோலோசும் மாநில மன்னன்
ஆடுதயிரீ நிற்கும் உலகு”

என்பதல்லவோ குறள்.

“அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில்
எந்தையும் உடையேம் எங்குன்றும் பிறர்கொளார்
இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவில்
.....
..... யாம் எந்தையும் இலமே”

— பாரி மகளிர் (பறாநானாறு)

அமர் அண்ணு

தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் ஒளிக்கதிர் பரப்பிய எழு
ஞாயிறு திடீரென மேலைக்கடவில் மூழ்கி விட்டான். இவ்
வாண்டு பெற்றவரி மாதம் 2 ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை
கழிந்து 22 நிமிடங்களின் மேல் அண்ணுவின் விழிகள் நிரந்
தரமாகவே மூடி நீள்துயிலில் ஆழ்ந்துவிட்டன. கொடுத்து
வைக்காத தமிழினத்தைக் கூவியழுவிட்டு நின்றதுபோல்
நின்ற தலைவன் நெடும்பயணம் போய்விட்டான். தமிழ்த்
தாயின் தலைமகள் அண்ணுவீன் பிரிவு என்ற பேரிடியால்
தாக்குண்ட தமிழ்கூறும் உலகின் இதயத்திலிருந்து இன்னும்
இரத்தம் செந்துகொண்டே இருக்கிறது.

கேள்விக் குறிகள்.

இந்திய அரசியல் அரங்கைப் பொறுத்தவரை அண்ணு
வின் மறைவு பல கேள்விக்குறிகளைத் தூக்கி நிறுத்திவிட
தடு. அண்ணுவின் மறைவு இந்திய துணைக்கண்டத்தின்

அரசியல் மட்டத்தில் எட்டுத்திக்குள்ளிலும் எதிரொலித் ததென்றால், அவ்வெதிரொலி அண்ணுவின் செல்வாக் கான கைப்பிடிக்குள் அண்ணார் கட்டுப்படுத்திவைத்திருந்த சக்திகள், அவில் இந்திய அரசியலிலே அண்ண கொள்ள இருந்த பங்கு, அதன் பரப்பு, இவற்றின் தன்மைகளைக் கூருமல் கூறிற்று. உலர்ந்துவரும் காங்கிரஸ்கட்சி, உறுதி யற்ற ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு, அதனை உறுதிசெய்யும் ஒரேவழியான மைய அரசில் வேண்டிய தெள்ளுட்டின் தலைமை, அத்தலைமைக்கான பிரதிநிதித்துவப் பெருமையுடைய பகைமையுமற்ற தகமை, அடுத்த பொதுத்தேர் தலில் மைய அரசில் எதிர்க்கட்சிகளின் கூட்டணி அமைவதற்கான நிலைமை-இத்தகைய பின்னணியில் அண்ணுவின் வாழ்வு இந்தியாவின் வரலாற்று ஒட்டத்தையே மாற்றி அமைத்திருக்கலாம். அண்ணுவின் பிரிவையொட்டி இந்தியாவின் முதுபெரும் ஞானியும், அண்ணுவின் மதிப்புக்கும் அன்புக்கும் உரியருமான இராஜாஜி தெரிவித்த அனுதாபச் செய்தியின் இறுதிவரிகள் பொருள் பொதிந்தவையானும்.

“.... நான் எவ்வளவுதாரம் மனம் நொந்து போயிருக்கிறேன் என்பதை அனைவரும் அறிவர். ஏன் மனம் நொந்திருக்கிறேன் என்பதையும் அறிவர்” என்றார். உண்மைதான், அண்ணுவின் ஆட்சி தமிழ்நாட்டில் அமையவேண்டுமென்ற ஆரூட்த்தை வெற்றிகரமாகக் கணித்த இராஜாஜி இன்னும் என்னென்ன திட்டத்தைத் திட்டியிருந்தனரோ.

உறைந்த துயரம்

அண்ணுவின் பிரிவிலே தமிழ்நாடு உற்ற துயரையும் இராஜாஜியின் தேர்த்த வார்த்தைகளிலேதான் இரத்தி னச் சுருக்கமாகக் கூறமுடிகிறது. இரங்கல் கூட்டத்தில் இராஜாஜி பின்வருமாறு கூறினார்:- ‘.... ஜிலாஞ்சர்களாகிய உங்களது மனவேதனையை அழுது கண்ணீருடன் கரைத்துவிடுகிறீர்கள். நான் கிழவன்; என்னுல் அழமுடியாது. என் துயரம் அத்தனையும் உள்ளத்தில் உறைந்து போயிருக்கிறது’ என்றார். தமிழ்நாட்டின் துயரமும், ஏன், தமிழ்க்கூறும் நல்லுவகின் துயரமும் உறைந்துபோயிருக்கிறது.

எழ்மையிலே பிறந்து எளிமையிலே வாழ்ந்து எளியவர் களாலேயே தமிழ்நாட்டின் தலைமைப்பதனிக்கு உயர்த்தப் பட்ட அண்ணு, முதலமைச்சராக மறைந்தபோது, இராணுவ, பொலீஸ் அணிவகுப்புகளுடன் மரியாதைப் பீரங்கி கள் முழங்க, இராசோபசாரங்களுடன் அன்றாரது உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. இலட்சியக் கனவுகள் கண்ட அண்ணுவின் ஆன்மா இவற்றையெல்லாம் தமது பணிக்குக் கிடைத்த பாராட்டுகளாக என்னிப் பூரித்திருக்கமுடியாது. அன்னுரின் நிலையான சுற்றுத்தினரும் சொந்தக்காரருமாகிய தெருவோரத்து மனிதர்கள் வழங்கிய பாராட்டுரையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார் ‘இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்’ செய்தி நிருபர். ‘அவரே கடவுள்’ என மகுடமிடப் பட்ட அச்செய்தியைச் சிறிது பார்ப்போமா?

‘அவரே கடவுள்’

“ கண்ணீர் இறந்த ஒருவனுக்கு உயிர்க்குமென்றால் திரு. அண்ணுதுரை இன்றும் உயிருடனிருப்பார். அண்ணுரின் பூதவுடலைக் கடைசித்தடவையாக ஒருமுறை பார்த்து விடக்காத்திருந்த இனந்தெரியாத ஆயிரக்கணக்கானார் அவருக்காக அழுதனர். பொதுமக்கள் பார்வைக்கென அண்ணுவின் உடல் வைக்கப்பட்டிருந்த இராஜாஜி மண்டபத்திலும், அதனைச்சுற்றியிருந்தபரந்த மைதானத்திலும், அதனைச்சுற்றிப் பல மைல் கணக்கில் விரிந்திருந்த வீதிகளிலும் ‘அண்ணுநீநீபோய்விட்டாயே’ என்ற வெதனைக்குரல் தொடர்ந்து கேட்டது. அவர்களில் கூவி அழுதவர்கள் ஏழையரிலும் ஏழையரே. அவர்களுக்கு அன்றார் ஓர் அண்ணன் — கொஞ்சமாவது அவர்களுக்கு ஆறுதல்தந்த உறவினன். பெண்கள் மட்டுமல்ல, வளர்ந்த ஆண்களும் நாளை மின்றி, துண்பத்தை அடக்கமுடியாது கூவி அழுதனர் ”

இராஜாஜி மண்டபத்தை நோக்கி கரைபுரணி வந்த லட்சோபலட்சம் மக்களில் ஒரு சிறுபகுதியினரே மண்டபத்தினுள்ளே நுழைந்து பூதவுடலுக்கு இறுதிமரியாதை செலுத்த முடிந்தது. ஆயிரக்கணக்கானார் நகருள் முக்கிய இடத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்த அண்ணுரின் முழு உருவச் சிலைக்கு மரியாதை செலுத்துவதுடன் திருப்திப்பட வேண்டியிருந்தது. சிலையிருந்த இடத்திலும் முடிவில்லாத

வரிசைகள் உண்டாகிவிட்டன... சிலைக்குமுன்பாகவும் பலர் விழுந்து வணங்கி நகர மறுத்ததால் தூக்கிச்செல்ல வேண்டியிருந்தது. பெண்கள் தேற்றமுடியாதவர்களாயினர். பலர் சிலையின் அடித்தளத்தில் தமது தலையை மோதினர்..... பலர் பித்துப்பிழித்தோர் போலாயினர். ஒரு பெண் தரையில் வீழுந்து மேலே சிலையை வெறித்துப் பார்த்தவன்னம் 'நீயே என் தெய்வம்! நீயே என் தெய்வம்! நீஎப்படி என்னை விட்டுவிட்டுப் போனும்' என்று தொடர்ந்து கூக்குரவிட்டாள். அவள் கணவனும் மகனும் கண்ணீர்மல்கியபடியே அவளைத் தூக்கிச் சென்றனர்

(‘இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்’ — 5 - 2 - 1969)

ஏழூ எளியவர்களின் தலைவன் ஒருவனுக்கு இதைவிட என்ன பாராட்டு வேண்டும். அண்ணுவின் ஆன்மாவுக்கு, தனதுபணியை ஏழூ எளியோர் அங்கீகரித்தனர், அதற்கு அடையாளமாகத் தன் பிளைத்தின்மீது கண்ணீர் சிந்தினர் என்பதைத்தவிர ஆனந்தம் தருவது ஏது? அண்ணுவின் மறைவுகேட்டு ஏக்கத்தால் உயிர் நீத்தோர், துயரம் தாளாது தற்கொலை செய்துகொள்கோடோர், விரக்தியினால் உயிரை வெறுத்து அபாயகரமான நிலைக்கு ஆளாகி உயிர் ஆறந்தோர் என்போர் முப்பதுக்கும் மேற்பட்டோ ரென்றால், ஒரு தலைவனின் மகிமைக்குச் சான்றென்ன வேண்டும். எந்த நாட்டிலும், எந்த இயக்கத்தின் தலைவனுக்கும் நமது தலைமுறையில் இடைக்காத நந்தான்றுகள்லவோ இவைகள்? சரித்திர நாயகர்கள் ஈட்டாத, எடுத்துக் காட்டாத, சாஸ்ருக்கள்லவோ!

தமிழர்க்கொரு பொற்காலம்

வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களே! வருக. இருபதாம் நூற்றுஞ்சிட்டின் இடைக்காலத்திலே தமிழர் வரலாற்றிலே இங்கோர் பொற்காலம். புறநானூற்றுக் காட்சிகளும் பூம் புகார்க் காட்சிகளும், தங்கத் தமிழ் வளர்ந்த சங்க காலக் காட்சிகளும் காணிரோ. இத் தமிழ்த்தானித் தலைவனின் சாகாத சரித்திரம் படைக்கிறோ. காவியப் புலவர்களே! கண்ணித் தமிழ் வளர்ந்த காவலனின் புகழ் கூறும் காப்பி

யங்கள் பாம்ரோ. ஓவியப் புலவர்களே! இன்று பிடிசாம்ப
ராய்விட்ட பெம்மான் முடிசார்ந்து மூலேவந்தராண்டிருந்த
அரசுக் கட்டில் வீற்றிருந்த காட்சி தீட்டிரோ. சிற்பக்கலை
ஞர்களே வம்மின்! சிந்தனைச் சிற்பி அண்ணேவின் அற்புதக்
கோலங்களைச் செதுக்குமின். நாடகமும் நாட்டியமும் ஆடு
இன்ற கூட்டங்களே! அண்ணேவின் ஆக்கங்களை ஆட்டத்தில்
தோற்றீரோ. இசைவலாளர்களே கேட்டமரோ, தமிழ்சை
காக்கத் தருக்கிய தலைமகனின் இசைபற்றிப் பாம்ரோ.
அந்திப் பொழுதினிலே ஆடுகின்ற ஆரணங்கீர! தென்
னன் தமிழ் மகனைத் தெம்மாங்கில் பாம்ரோ.
